

A la ciutat de Girona, a quinze de desembre de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes i Glòria Plana Yanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui saluda als assistents i dóna per iniciat el Ple ordinari corresponent al mes de desembre del 2014, el darrer del 2014.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior del dia 10 de novembre.

No havent-hi cap esmena es dóna l'acta per aprovada.

La senyora Pia Bosch demana la paraula per comentar breument la situació en què es troben els cinc regidors.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, entenc que és una qüestió d'ordre, per tant, d'acord.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, regidora no adscrita, qui exposa, quan l'any 2011 varem decidir ser part integrant de la candidatura socialista a l'Ajuntament de Girona i després quan el maig de 2011 els set regidors i regidores socialistes d'aquest Ple varem prendre possessió de la nostra acta, érem conscients que afrontàvem un mandat municipal difícil, però, certament, no podíem imaginar que aquestes dificultats poguessin donar com a resultat un trencament com el que s'ha produït i que avui queda patent en aquest Ple.

Diuen que la vida és canvi, també que estem vivint un canvi d'època i un canvi copernicà en l'escenari polític arreu, que a Catalunya es produeix de forma especialment ràpida.

Segurament el que ha anat passant en aquest Ple és en gran part reflex d'aquest canvi accelerat. Totes les formacions polítiques catalanes, absolutament totes, ho estan notant. L'espai socialista català ho viu d'una forma molt aguda i avui ens toca anunciar, malgrat no era el nostre desig, que cinc dels sis regidors que seguien formant part del Grup Socialista passem a ser regidors no adscrits d'aquest Ple. La nostra voluntat hauria estat una altra, vista la proximitat del final del mandat, però no ha estat possible. I fruit d'un procés que s'està produint a moltes altres poblacions catalanes, avui també

a Girona el Grup Socialista viu aquesta impossibilitat d'afrontar plegats els reptes que estem vivint.

A cada un dels pobles o de les ciutats o els ajuntaments en què aquesta situació s'està produint, les reaccions són diverses: a Girona, el PSC ha decidit que no podem seguir dins del grup municipal fins al maig i, per tant, avui nosaltres acatem aquesta decisió.

És públic i notori que d'ençà de dos anys enrere hi ha un progressiu deteriorament de la unitat socialista a tot Catalunya, fruit, bàsicament, del canvi de rumb del nou PSC amb relació als reptes que ha hagut d'afrontar el nostre país després de la sentència del Tribunal Constitucional de 2010, que, d'alguna forma, va liquidar el pacte constitucional.

De llavors ençà, en les diverses cruïlles en què la política i la societat catalana han hagut de prendre decisions, des del punt de vista d'una part dels votants, simpatitzants, militants i càrrecs públics socialistes, el nou PSC ha pres un rumb que ens allunyava dels nostres objectius unitaris. És legítim, no ho compartim. La unitat de la pluralitat s'ha anat esquerdant fins a arribar al trencament que estem vivint actualment; no és un tema gironí ni és, per descomptat, un tema personal, és un tema col·lectiu i polític que s'està produint a molts diversos llocs de Catalunya.

Passem, per tant, a ser regidors no adscrits, però no deixarem de treballar pels objectius amb què ens varem presentar les darreres eleccions. El nostre programa segueix essent la nostra guia d'acció, com ho ha estat en els darrers tres anys i mig per les vuit persones que hem ocupat els set escons socialistes: Ramon Ceide, Glòria Plana, Xavier Amores, Àngel Quintana, Sílvia Paneque, Amèlia Barbero, Joaquim Bonaventura i jo mateixa. Tots, del primer al darrer, hem treballat amb fidelitat als valors socials i de progrés i hem intentat que això es veiés reflectit tant a nivell institucional, amb l'impuls i control de l'equip de govern, com a nivell de carrer i presència als barris.

Estem segurs que això continuarà sent així per a tots i totes i que, per tant, coincidirem la majoria de les vegades amb la regidora que queda al grup i amb la que ja era no adscrita. Així ho esperem. La nostra mà continua en aquest sentit i malgrat tot estesa a la cooperació. Les divergències polítiques són divergències polítiques, però no neguen la possibilitat de relació i de cooperació.

Nosaltres cinc seguirem treballant conjuntament, col·lectivament, amb lògica grupal per defensar aquest programa, aquest contracte democràtic de quatre anys.

Fa tres anys i mig la candidatura socialista que vaig tenir l'honor d'encapçalar va presentar-se davant dels gironins i gironines recollint i reivindicant una tradició de la qual ens enorgullim de més de trenta anys de grups socialistes que han estat liderats per Quim Nadal i Anna Pagans, a qui volem agrair el seu suport explícit a la nostra decisió d'avui, així com el de molts altres exregidors i exregidores, com l'exconseller Joan Manel del Pozo i altres persones, un total de vint-i-una.

En trenta-dos anys d'ajuntaments encapçalats per socialistes, empesos per unes majories socials i electorals notables, Girona ha vist dinamitzada la seva economia, s'han construït multitud d'equipaments cívics i socials, s'han intentat cosir els barris a la ciutat per bastir una comunitat el més cohesionada possible; s'han creat o potenciat els seus motors, l'encant del Barri Vell, la universitat i l'economia del coneixement, els esdeveniments d'alt valor cultural i moltes altres fites.

En les darreres dècades Girona s'ha situat com una de les ciutats mitjanes més atractives del seu entorn. Es pot fer més i en temps de crisi s'ha de fer més, però Girona malgrat tots els malgrats és una bona ciutat on viure i això és gràcies sobretot a la força i a la vitalitat dels seus veïns i veïnes, però no podem obviar la iniciativa i empena dels seus governs locals.

Els gironins que ens varen atorgar la seva confiança ho van fer a una forma concreta d'entendre la proposta socialista a Girona, una manera concreta de treballar que nosaltres també representem i a unes persones concretes que la componíem, en un equilibri, com sempre, entre experiència i renovació, i amb persones independents que testimoniaven la nostra vocació de transversalitat, la que sempre hem tingut.

Molts regidors i regidores han servit la ciutat des dels escons socialistes, alguns militants de partit, altres independents, en els darrers anys, i tots han posat per davant la ciutat i els ciutadans. I ens enorgullim de la feina de tots i de totes. Assumim que tot és millorable, per descomptat, però ens sentim honorats de seguir aquesta línia plural, però alhora nítida.

Hauríem preferit, per descomptat, que l'actual situació no hagués afectat la nostra feina institucional, per nosaltres partir el grup a cinc mesos de les eleccions no era la millor solució, perquè deixa molt debilitat i, a més, fora de diversos organismes on fins ara hem pogut estar el que els ciutadans varen decidir que fos el principal grup de l'oposició, el que representa el plural espai socialista.

Però en aquest moment només ens queda escollir el mal menor. Per això, després de consultar-ho amb molts companys que coneixen la feina institucional a l'Ajuntament per experiència, hem arribat a la conclusió que el menys dolent és romandre al consistori com a regidors no adscrits. Creiem, entre altres coses, que aquesta funció d'oposició es veuria molt afectada si deixessin l'acta cinc regidors de cop a pocs mesos de la finalització del mandat. Per aquest motiu i per fidelitat al programa i als votants que ens donaren la seva confiança ara fa tres anys i mig, creiem que hem de seguir duent a terme les tasques d'oposició que ens són pròpies d'aquí fins a final de mandat, impulsant i controlant acció de govern i trepitjant carrer per defensar els interessos dels ciutadans de Girona amb la màxima dignitat institucional possible.

Estic convençuda –i acabo– que la unitat d'acció del socialisme català, que ha estat tan productiva per a les nostres ciutats i pobles i per a Catalunya, també per a Girona i els gironins i gironines, tard o d'hora tornarà a produir-se; no sabem quan ni com, però segur que serà així. El socialisme és la força dels nous començaments i vindran temps millors. Això és indubtable. Després d'aquests temps durs, vindran temps millors, perquè la política és confrontació, però és sobretot cooperació pel bé comú, i nosaltres, d'una manera o altra, procurarem contribuir-hi. Això no forma part del que avui en un present difícil ens toca gestionar; el present és aquest, però el futur no està escrit, depèn de nosaltres. Nosaltres avui i aquí tornem a dir que seguim treballant per a Girona. Moltes gràcies.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor no adscrit, qui expressa, realment, deixar la militància del PSC després de divuit anys ha estat una decisió dolorosa i complicada, mitja vida i no en sentit metafòric. He ajudat i he participat en un projecte col·lectiu durant molts anys com a militant de base i amb càrrecs orgànics, també en les candidatures de l'Anna Pagans, des d'un segon pla, en el Govern tripartit, en la conselleria d'Economia i Finances, amb l'Antoni Castells, i aquests tres anys i mig com a regidor a la meva ciutat.

Em segueixo sentint socialdemòcrata i catalanista, res ha canviat en aquest sentit; ara bé, si bé em sentia reflectit en l'empremta que hi havia en el partit d'en Josep Pallach, a les comarques gironines, en la feina feta a Girona per en Quim Nadal, en el procés il·lusionant que va ser el d'en Pasqual Maragall per a Catalunya, aquest era el meu PSC, la via, diguem-ne, gironina, potser la més transversal i plural, la millor manera com es podia vertebrar el catalanisme inclusiu.

Crec, així mateix, que el poble de Catalunya ha de poder decidir de manera sobirana sobre el seu futur i no només s'ha de dir de paraula, sinó que s'ha de participar activament en el procés i des de l'estricta obediència catalana, essent crític quan no es facin bé les coses, però liderant el canvi si realment es creia en el dret a decidir. És evident que en els darrers mesos el PSC s'ha anat allunyant del posicionament de molts dels seus votants, de molts dels càrrecs municipals –tots els que heu seguit el Ple heu vist com els electes molt sovint hem votat diferent del que es decidia o es votava a nivell més orgànic. I és una situació que es feia difícilment sostenible allargar més.

Ens hauria agradat seguir treballant com un sol grup, com així vam proposar, tal com s'ha fet en altres llocs, tal com s'ha fet al Parlament de Catalunya, pactant una

dinàmica de funcionament nova, si calia, però aquesta opció no ha estat possible. Ara bé, tots nosaltres vam participar activament en una candidatura, tots set regidors vam preparar un mateix programa, al qual serem fidels per respecte als ciutadans. En vam ser autors: jo vaig ser el coordinador del programa, per tant, em sento plenament identificat amb cadascuna de les paraules que allà s'hi escriuen. Com no hi hem de ser fidels fins al final del mandat si n'hem estat, doncs, clarament responsables partícips i, diguem-ne, a base d'un debat amb el conjunt de la ciutadania abans de presentar-nos?

I també seguirem actuant com fins ara, tenint ben present tant aquell programa com aquells 7.500 ciutadans que ens van votar. I seguirem fem l'oposició responsable que hem fet al llarg d'aquests tres anys i mig; hem fet una oposició crec que crítica quan ha convingut, quan no hem estat d'acord amb les propostes del Govern municipal, però també hem fet possible molts dels avenços de la ciutat. No repassaré la llista, però crec que en les àrees que he treballat sempre he intentat trobar espais de diàleg i d'acord en benefici dels ciutadans, ha estat l'essència en tot el nostre grup: plans com el d'ocupació juvenil, amb mocions per impulsar temes com un pla per a la pobresa energètica, el «Girona actua», aportant la nostra visió en els àmbits com els de la promoció econòmica en la nova agència o en el parc científic, en àrees com les de medi ambient o en urbanisme, on hem fet possible que el Govern tirés endavant i donés suport a aquells elements que podien ser de benefici de la ciutat i que a la vegada poguessin millorar les propostes que es feien des del Govern de la ciutat.

Jo sempre he cregut que la funció dels electes és treballar perquè la institució sigui millor que quan hi vam entrar; la institució ens sobreviu i ens acull i els governs són bons si fan millors, més fortes, més grans aquestes institucions. Personalment, crec que el llegat dels trenta anys que ens precedeix és un gran actiu i també una gran responsabilitat que he tingut en molta consideració, i per això he valorat també molt les opinions d'algunes de les persones que políticament han estat els meus referents al llarg d'aquests anys –la Pia anteriorment n'ha dit uns quants: en Quim Nadal, l'Anna Pagans, en Joan Manel del Pozo, i tants altres exregidors amb els quals hem pogut parlar.

I intentaré donar continuïtat institucional treballant per deixar una millor ciutat i institució l'any 2015 a tots aquells que ens succeiran, fins allà on modestament puguem ajudar des d'aquest nostre, el paper de l'oposició, que seguirem exercint en aquests sis mesos que queden de legislatura.

Fidelitat al programa, fidelitat als votants i màxim respecte a la institució i a la ciutat, aquestes continuaran essent la guia a les meves actuacions aquests sis mesos. Moltes gràcies.

Intervé el senyor Àngel Quintana, regidor no adscrit, qui exposa, fa gairebé quatre anys vaig rebre de Pia Bosch la proposta de formar part com a independent dintre de la llista del PSC per a les eleccions municipals de l'any 2011. Mai havia militat a cap partit ni havia pres cap compromís sota unes sigles polítiques. Si vaig acceptar va ser per dues raons: la primera, perquè creia que en uns moments de crisi i de descrèdit de la política, creia i continuo creient, calia comprometre's. La segona, perquè no tenia cap dubte ni el tinc que la trajectòria del PSC a l'Ajuntament de Girona havia sigut una trajectòria de compromís amb el nostre país i amb les polítiques socials d'esquerres. Al llarg d'aquests tres anys i mig en el món de la política, hi ha hagut diversos tsunamis, probablement el més fort ha estat el debat sobiranista, on des de la direcció del PSC s'ha actuat amb ambigüitat i s'ha posat en crisi el pluralisme del partit. A mesura que ha passat el temps, cada cop m'he sentit més allunyat de la posició del partit davant del dret a decidir, davant les polítiques del dret a decidir i amb relació a les polítiques sobre el futur nacional del nostre país; en canvi, estic content perquè des del grup municipal s'ha actuat amb claredat i contundència i s'ha donat suport a totes les actuacions que havien de dur cap a la possibilitat que el nostre poble pogués decidir amb llibertat el seu futur.

Considero que tot compromís polític ha d'anar lligat al concepte de fidelitat cap a la persona que el lidera i cap als companys del grup. Encara l'altre dia en veure una d'aquelles pel·lícules que acostumo a criticar, vaig escoltar un vell militant d'esquerres que afirmava que un cop establert el compromís s'ha d'anar fins a la fi. Fa tres anys vaig subscriure un compromís amb un programa electoral i amb uns electors que em van escollir regidor d'aquest consistori i és per això que penso que, malgrat el meu distanciament i ruptura respecte a les polítiques del Partit Socialista, cal continuar treballant amb els meus companys de grup fins al darrer dia, ja sigui en la tasca de l'oposició, ja sigui ajudant al respecte institucional, encara que el treball que faré a partir d'ara sigui des d'uns llimbs institucionals anomenats «club de regidors no adscrits». Moltes gràcies.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora no adscrita, qui manifesta, jo fa dècades que sóc socialista i el PSC ha estat sempre el meu partit, però la deriva que ha agafat els últims anys ha fet que amb molta tristor deixi la militància. En la meva etapa com a regidora del Grup Municipal del PSC, dotze anys en el Govern i tres i mig a l'oposició, he defensat sempre les idees socialistes, he treballat i treballaré amb la convicció que una nena gitana d'una família desestructurada de Font de la Pólvora ha de tenir les mateixes oportunitats que un nen de família benestant del barri de l'Eixample. He treballat i treballaré sabent que hi ha situacions molt difícils de solucionar i que hi ha desigualtats que són insofribles, però sabent també que els socialistes no podem restar impassibles davant d'aquestes situacions i que hem de lluitar per capgirar-les.

A partir d'avui, des de la nova condició de regidora no adscrita i juntament amb els meus companys que hem abandonat el Grup Municipal del PSC, continuaré fent una política socialista de proximitat, defensaré els interessos dels gironins en tots i cadascun dels barris i també els defensaré en aquest Ple, fent, com han dit els regidors i companys que m'han precedit, una oposició responsable i valorant en cada moment què és el millor per a la ciutat. És a dir, que seguiré defensant les meves idees i continuaré rebel·lant-me contra tota injustícia, perquè crec que un món millor és possible i perquè crec que ens mereixem una societat més justa i més humana. Moltes gràcies.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, no voldria afegir gaire res al que s'ha dit, em sembla que els meus companys han exposat bé la situació i el tema. Dir des de la perspectiva personal que és una situació que sap greu. Em sembla que la meva cap de files, la Pia Bosch, ha explicat abans que potser el temps pot arreglar i pot tornar a posar les coses en el seu lloc, esperem que així sigui. Però, en tot cas, deixar clar que el camí que nosaltres hem emprès, diguem-ne, el camí pel qual ens vam presentar, és a dir, nosaltres som els que vam fer un programa electoral a les eleccions del 2011, en el qual, per cert, jo em vaig presentar en una llista com a independent, més tard me vaig fer militant del partit que em semblava que defensava i defensa, penso jo, algunes de les idees a les quals jo m'apropro i que jo tinc.

En tot cas, deixar clar que nosaltres som un grup que actuarem amb fidelitat, amb fidelitat al programa amb què ens vam presentar, amb fidelitat a la ciutat de Girona, evidentment, i també als votants.

Crec que és un moment complicat i convé deixar clar també, almenys des del meu punt de vista i dels altres companys també, que aquesta no és una situació especialment gironina. Avui és gironina, però la situació que estem vivint avui en aquest Ajuntament s'ha viscut també en molts altres ajuntaments de Catalunya, provocada per la situació que ja hem explicat i que tothom més o menys ha llegit.

Res més, jo només voldria confirmar la fidelitat a la ciutat i també al projecte pel qual nosaltres ens vam presentar, feina que estic convençut que farem els cinc regidors que estem aquí. Moltes gràcies.

La senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, demana la paraula, i expressa, és per una qüestió d'ordre: pensava que abordaríem aquest tema a decrets, però si li sembla, faig ara la intervenció.

El senyor alcalde indica a la senyora Paneque que pot intervenir.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui expressa, avui parlo per primera vegada com a portaveu del socialisme a Girona i ho haig de fer, suposo que imaginareu, amb unes circumstàncies difícils que no hagués volgut de cap manera. Tant de bo haguéssim pogut començar amb els informes de Presidència, continuar amb decrets i abordar, doncs, el debat de la ciutat de Girona, d'aquella primera Girona, però, malauradament, hi ha qüestions gravíssimes que afecten el partit del qual formo part i que no puc passar per alt.

No vull restar en aquest projecte col·lectiu que comparteixo, de fet, si fos per mi no dedicaria ni una sola paraula a cap afer intern i, de fet, posaré tota la meva voluntat i esforç perquè aquesta sigui l'última vegada que m'hi refereixi, perquè penso que alimentaria un debat estèril que no ens porta enlloc. Malgrat tot, tinc l'obligació, tinc un mandat de l'assemblea del partit de fer conèixer l'opinió de més de cent vuitanta militants i més de set-cents afiliats que volen fer sentir la seva veu.

Aquesta setmana s'ha produït l'abandó del PSC de cinc regidors del grup municipal, que han passat a la condició de no adscrits. Per voluntat i decisió estrictament personal van notificar al nostre partit, al PSC, que passaven a formar part i a treballar per a una altra força política. Això ha provocat que l'alcalde Carles Puigdemont hagi trencat de manera unilateral el pacte de cartipàs. Al PSC només ens ho ha notificat de manera sumària. I aquest pacte signat per Pia Bosch i Carles Puigdemont, que va permetre que fos alcalde en primera instància, s'ha trencat de manera unilateral. No hi ha cap justificació per aquest trencament, que suposa un greuge al nostre grup i una falta de consideració per a tota la família socialista.

Donar veu al socialisme de Girona en aquest Ple és un exercici de màxima responsabilitat i, per tant, vull contribuir tant com pugui a sumar. El PSC és un projecte plural, divers i col·lectiu que avui encara un futur difícil, no només perquè en la qüestió nacional som en un escenari cada cop més binari, que hi som, sinó també perquè des de l'esquerra ha de néixer un discurs molt més radical en referència a la igualtat i llibertari en l'àmbit democràtic.

La rellevància de les dones i els homes de la família socialista no es comptabilitza en funció dels càrrecs que ocupen o han ocupat; nosaltres defensem un projecte d'igualtat i equitat per a la ciutat i el defensem també, i en conseqüència, a casa nostra, al PSC.

L'opinió de més de cent vuitanta militants i de més de set-cents afiliats i de més de set mil votants és el que determina el nostre projecte. No volem ni podem perdre de vista aquest esperit col·lectiu, que, malauradament, ha tingut un paper secundari en les decisions particulars que ens han fet arribar al punt on som avui. Mantenir els principis canviant l'organització és essencial i indispensable per continuar servint la societat i contribuir al compliment de les seves aspiracions. Per tant, reivindico que al marge de decisions concretíssimes s'hauria d'haver apreciat el sentit de ciutat i l'honestedat política. Que és honest fer néixer altres opcions polítiques, i tant, però no ho és fer-ho des de dins d'un altre partit polític; que és honest abandonar una formació política per discrepància, ho és, però no ho és fer-ho vint vegades l'últim any; que és honest, alcalde, dir que tenim un regidor, però no ho és negar que ens han votat més de set mil persones.

Es fa difícil entendre que en moments de canvi social i d'aspiracions identitàries, així com d'aspiracions de benestar, de progrés social i cultural es puguin propugnar dispersions o fractures. El propòsit fundacional del PSC, «unitat socialista, força del

poble», és avui encara més vigent. La societat reclama canvis profunds que requeriran més força política de les esquerres a Catalunya.

No menystinc les condicions difícils que ha d'afrontar el PSC en aquest moment, ni tampoc deixo d'escoltar els que han abandonat el PSC, però en el seu dia varen ser regidors o diputats. És cert que la qüestió ideològica ha afectat en tot això, és cert, però també sabem tots que hi ha altres qüestions que expliquen millor les circumstàncies concretes a Girona.

I sí que haig de dir, avui sí que puc dir que m'ha decebut profundament observar que certs càrrecs mutables o intermedis de l'autonomisme vulguin convertir-se avui en líders pretesament renovats de l'independentisme.

Ara bé, les circumstàncies són les que són i falten gairebé sis mesos per a les pròximes eleccions, Girona ha d'afrontar qüestions importants, la més urgent la dels pressupostos d'enguany. Estic convençuda que l'esquerra d'aquest Ple pot arribar a punts en comú en qüestions rellevants. Els partits d'esquerres som organitzacions al servei del canvi i del progrés social.

El socialisme gironí s'havia de renovar amb profunditat, la regeneració de les institucions ha de començar per un mateix, la creença democràtica profunda, el compromís amb la igualtat, l'aposta per la fraternitat, qualssevol eleccions properes ens seran als PSC difícils i ho acceptem. Us parlem amb humilitat, volem començar un projecte nou i fer-ho tan bé com siguem capaços.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, moltes gràcies, només un aclariment perquè he estat al·ludit per la portaveu del Grup Socialista. Una matisació sense afany d'entrar en cap mena de debat perquè hem procurat ser molt prudents. Jo crec que tots els grups municipals, excepte els directament implicats, hem observat la seva crisi amb preocupació, amb profunda preocupació i crec que hem estat tots prou prudents. Per tant, no és la meva intenció ara barrejar-me aquí en un conflicte.

Però a la situació del Grup Municipal Socialista que vostè ens comunica no hi hem intervingut per res, jo no hi he intervingut. El Grup Municipal Socialista ha passat de set regidors a un i vostè és la portaveu del Grup Municipal en què hi ha aquesta situació, i per tant, s'han hagut de traslladar tot un seguit de canvis en el cartipàs, alguns d'ells obligats. I d'altres, que eren objecte d'una negociació política amb un grup que tenia set regidors i que tenia la capacitat d'arribar a acords i a aprovacions rellevants, negociació que vaig fer amb la portaveu aleshores i avui regidora no adscrita Pia Bosch, determinaven coses que ara vostè no està en condicions de complir; no ja jo, vostè no el podria complir. I és que a molts d'aquests llocs el PSC hi tenia dos representants, dos. Llavors, l'incompliment d'aquest aspecte del cartipàs pactat no és atribuïble, per exemple, en el cas de l'Alcaldia; és atribuïble a una nova circumstància aliena a la voluntat de qualsevol grup que no sigui el seu i que explica molts d'aquests canvis.

Dic això només d'aclariment, perquè, d'altra banda, com a portaveu del Grup Municipal ha estat nomenada a tots els llocs, a tots, els que té dret com a portaveu municipal, que són tots els que tenen la resta de portaveus municipals.

No obstant això, que a ningú li passi per alt la realitat anòmala en aquest Ple, que hi ha vuit regidors no adscrits, vuit, que no tenen cap d'aquestes prerrogatives que tenen els portaveus que són portaveus de grups municipals. És així la llei i, per tant, l'apliquem, intentant fer-ho amb la màxima neutralitat. Tant és així que aquests llocs que el PSC no pot cobrir perquè n'hi havia dos i ara només en pot cobrir un o perquè per pacte polític han decaïgut les circumstàncies, l'opció més prudent que m'ha semblat prendre és que no s'havien de cobrir per part de ningú: ni per part d'una representació, que legítimament es podria arrogar una part dels vots que els van dur fins aquí, ni que el segon grup de l'oposició, que passa a ser ara el Partit Popular, ni tan sols del Govern, per dir: «Mira, ocuparem aquest lloc vacant.» Està vacant i, en tot cas, seran les noves

majories i les noves minories del proper mandat les que decidiran de quina forma s'omplen i es projecta la representació municipal derivada de les eleccions en aquests organismes.

S'ha intentat fer amb la màxima neutralitat. No hi ha hagut cap altre pacte, ni un, en aquest sentit. I aquest és el reflex. Entenc que no li agradi, però li volia donar només aquesta explicació tècnica.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

A l'informe de Presidència d'aquest mes em plau poder donar una notícia diferent de les que hem anat donant els dos darrers mesos: l'atur a la ciutat de Girona el mes de novembre va experimentar una millora notable si la situem en el temps, i gairebé excepcional, si la situem des del 2006 amb ara, i és que per primer cop des d'aleshores l'atur ha disminuït. Concretament, va disminuir amb relació al mes d'octubre de cinquanta-sis persones, però la xifra on això es veu amb més contundència és la comparativa interanual: en un any, de novembre a novembre, la disminució és de 579 persones. I això vol dir que no només és menor que al novembre del 2013, sinó que ho és amb relació al novembre del 2012 i, atenció, ho és també amb relació al novembre del 2011. Per tant, avui hi ha menys gironins inscrits a la llista de l'atur dels que no hi havia al novembre del 2011.

És veritat que això, no ens cansarem de repetir-ho, no ens situa en un escenari de sortida de cap crisi i que tot aquest increment o disminució de l'atur, que ve acompanyat d'un increment important de la contractació del mes d'octubre –les dades de novembre encara no les tenim–, les del mes d'octubre és un augment important de la contractació. Tot això no vol dir que aquests siguin els perfils de feines que ens ajudaran definitivament a sortir de la crisi o que són treballs sòlids que fugen de la precarietat, que són contractes fixos... Tot això ja sabem que no és així, és a dir, podem saber que no és així; sabem que són temporals, sabem que són treballs de perfil salarial mitjà o baix i que, evidentment, estan molt sotmesos a circumstàncies conjunturals.

Però ja els avanço que aquestes xifres crec que en els propers mesos poden continuar millorant, sobretot amb les ajudes de les polítiques públiques i els efectes que poden tenir els plans d'ocupació que en els propers mesos es posaran en marxa amb relació a la gent que té més difícil la inserció.

No em voldria estendre més, perquè aquest és un ple que serà llarg.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Sentència de 8 d'octubre de 2014, de la Secció Cinquena de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem, que desestima el recurs de cassació núm. 484/2012, interposat per l'Ajuntament de Girona contra la sentència dictada per la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en data 16 de setembre de 2011, en virtut de la que es va estimar el recurs contenciós administratiu núm. 386/06, interposat pels recurrents, propietaris de les antigues parades del Mercat de Santa Eugènia, contra l'acord plenari de 7 de març de 2006, en virtut del qual es va aprovar definitivament el Pla de Millora Urbana del Mercat de Santa Eugènia.
- * Sentència núm. 477, de 7 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 196/14, interposat pel recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 4 d'abril de 2014, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 18 de desembre de 2013, d'imposició d'una sanció per import de 300 €, per infracció

de les normes de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per circular a més de 70 km/h essent la velocitat màxima autoritzada de 50 km/h per velocitat genèrica urbana, el dia 14 de juny de 2013, al carrer de Barcelona. La sentència imposa les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona, fins a un límit de 100 €.

- * Sentència núm. 232, de 7 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 76/2014, interposat per la societat recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data de 24 de gener de 2014, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 7 de novembre de 2013, que va resoldre l'expedient de sol·licitud de no subjecció a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) respecte de l'operació d'aportació d'una finca.
- * Sentència núm. 282, de 12 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 68/2014, interposat per una comunitat de propietaris contra la desestimació presumpta per silenci administratiu, de la petició consistent en la retirada de focus, il·luminació, cablejat i passarel·les, situats a la coberta de l'edifici de la comunitat demandant.
- * Sentència núm. 489, de 13 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 157/14, interposat per la societat recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 17 de febrer de 2014, pel que es va desestimar la sol·licitud de devolució de l'IVA pagat improcedentment per a l'exercici de 2013 i es desestimen les al·legacions efectuades a l'expedient sancionador 44/2013.
- * Sentència núm. 239, de 14 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 250/2014, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 17 d'abril de 2014, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per les lesions i danys soferts a causa de l'accident patit amb un ciclomotor, a la plaça Joan Brossa, el dia 27 d'octubre de 2012, a conseqüència de l'existència de sorra a la calçada. La sentència reconeix el dret de la recurrent a ser indemnitzada en la quantitat de 12.642,72 € més els interessos legals. El pagament s'efectuarà en quant a la quantitat de 601,01 € a càrrec de l'Ajuntament de Girona i la quantitat restant, 12.041,71 € a càrrec de la companyia asseguradora. Els interessos legals seran assumits per l'Ajuntament de Girona. La quantitat reclamada inicialment ascendia a la quantitat de 24.865,47 €.
- * Sentència núm. 247, de 18 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 147/2013, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 4 de febrer de 2013, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys soferts en motiu d'una caiguda a la via pública, al carrer Ultònia núm. 8, el dia 29 d'octubre de 2011, degut a l'existència d'un tub que sobresortia en el paviment de la vorera en motiu de l'obra d'urbanització que s'executava en el sector. La sentència reconeix el dret de la recurrent a ser indemnitzada en la quantitat de 38.672,72 €, dels que 38.071,71 € seran a càrrec de la companyia asseguradora i 601,01 € seran a càrrec de l'Ajuntament de Girona. La sentència condemna

en costes a la part demandada, l'Ajuntament de Girona, fins a un límit de 600 €.

- * Sentència núm. 501, de 21 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 320/14, interposat per la part recurrent contra la desestimació presumpta de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys soferts en motiu d'un accident de circulació patit amb el ciclomotor a la plaça de Salt, el dia 25 de setembre de 2013, degut a l'existència d'una substància lliscant a la calçada. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 720,36 €. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.
- * Sentència núm. 251, de 26 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 184/2014, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 19 de març de 2014, pel que se li va imposar una sanció per import de 450 € per infracció de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de Seguretat Ciutadana, per la tinença i consum de drogues a la via pública. La sentència rebaixa la sanció en 100 € i l'estableix en 300 €.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a la modificació dels membres de les entitats, institucions i organismes.

Primer.- MODIFICAR el nomenament dels representants de la Corporació en les diferents entitats, institucions i organismes en el sentit de:

a) Incloure a la senyora Sílvia Paneque Sureda, en representació del grup municipal del PSC, com a nou membre de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Patronat Municipal Call de Girona.
- Organisme Autònom Local d'Educació Musical de Girona.
- Consorci Centre d'Acolliment i Serveis Socials La Sopa.
- Patronat de la Fundació Rafael Masó.
- Patronat de la Fundació Auditori Palau de Congressos.
- Patronat Museu del Cinema-Col·lecció Tomàs Mallol.
- Consell Municipal d'Educació.
- Consell Municipal de la Gent Gran.
- Taula de Mobilitat.
- Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.
- Consell Econòmic i Social de Girona.
- Comissió de seguiment per a l'ús de la llengua catalana.
- Consell Participatiu per la Llengua.
- Taula municipal sobre el canvi climàtic.

- Consell Municipal de l'Esport de Girona.
- Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals.
- Consell de Cohesió i Serveis Socials de Girona.
- Iniciatives i Projectes Municipals, SA.

b) Excloure a la senyora Pia Bosch i Codolà, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Mancomunitat Intermunicipal del Gironès.
- Mancomunitat Urbanística Girona-Vilablareix-Salt.
- Patronat Municipal Call de Girona.
- Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, SA.
- Cementiri de Girona, SA. Empresa Mixta.
- Consorci Centre d'Acolliment i Serveis Socials La Sopa.
- Patronat de la Fundació Rafael Masó.
- Fundació Fira de Girona.
- Fundació Parc Científic i Tecnològic.
- Consell Municipal d'Educació.
- Consell Municipal de la Gent Gran.
- Consell Econòmic i Social de Girona.
- Consell de Cohesió i Serveis Socials de Girona.

c) Excloure al senyor Xavier Amores Bravo, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Iniciatives i Projectes Municipals, SA.
- Patronat de la Fundació Auditori Palau de Congressos.
- Consell Econòmic i Social de Girona.
- Taula Municipal sobre el Canvi Climàtic.

d) Excloure al senyor Àngel Quintana Morraja, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Organisme Autònom Local d'Educació Musical de Girona.
- Patronat Museu del Cinema-Col·lecció Tomàs Mallof.
- Fundació Privada "Prudenci Bertrana".
- Consell Municipal d'Educació.

- Comissió de seguiment per a l'ús de la llengua catalana.
- Consell Participatiu per la Llengua.

e) Excloure a la senyora Sílvia Paneque Sureda, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Trargisa.
- Vivendes de Girona, SA.
- Sermunegi, SA.

f) Excloure a la senyora Amèlia Barbero Rivera, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes, que es relacionen a continuació:

- Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.

g) Excloure al senyor Joaquim Bonaventura Ayats, com a membre en representació del grup municipal del PSC, de les diferents entitats, institucions i organismes que es relacionen a continuació:

- Transports Municipals del Gironès, SA. Empresa Mixta.
- Taula de Mobilitat.
- Consell Municipal de l'Esport de Girona.
- Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals.

Segon.- Publicar el present acord al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present Decret d'Alcaldia en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 20 de novembre de 2014 relatiu a nomenar a la Sra. Roser Urra i Fàbregas representant de l'Ajuntament de Girona en el Consell Català del Moviment Europeu.

Primer.- Designar a la Sra. Roser Urra i Fàbregas, regidora de Serveis Administratius i de Joventut de l'Ajuntament de Girona, representant de l'Ajuntament de Girona en el Consell Català del Moviment Europeu.

Segon.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 13 de novembre de 2014 relatiu a contractació operació de crèdit per al finançament de part de les inversions 2014

En compliment de la base 50a del pressupost aprovat per a l'exercici 2014, es dona compte al Ple del Decret de l'Alcaldia de data 13 de novembre de 2014, pel que s'acorda adjudicar la contractació de l'operació de crèdit a llarg termini prevista al pressupost 2014 i aprovat definitivament en data 16 de desembre de 2013, a l'entitat Banco Santander SA i d'acord amb les condicions següents:

Capital: 5.400.000,00

Termini: 12 anys amb 2 de carència inclosos

Interès: euríbor a tres mesos + 0.99 %

Periodicitat revisió: trimestral Liquidació quotes: trimestral Comissió estudi: 0.00 %
Comissió obertura: 0.00 % Comissió cancel·lació: 0.00 %

Formalització: Secretari Ajuntament

L'operació de crèdit s'haurà de comunicar a la Direcció General de Política Financera del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'Ordre ECF/138/2007 de 27 d'abril en matèria de tutela financera dels ens locals.

Decret de l'Alcaldia de data 19 de novembre de 2014 relatiu a refinançament de les operacions de crèdit a llarg termini pel finançament de les inversions dels anys 2011, 2012 i 2013.

En compliment de la base 50a del pressupost aprovat per a l'exercici 2014, es dona compte al Ple del Decret de l'Alcaldia de data 19 de novembre de 2014, pel que s'acorda substituir les operacions de crèdit a llarg termini contractades amb Banco Santander, SA i BBVA, respectivament, en les condicions descrites a la part expositiva, per les operacions de crèdit a llarg termini en les condicions ofertades en data 30 d'octubre de 2014 per l'entitat "la Caixa", consistents en:

Préstec 1 (INVERSIONS 2011): Capital: 881.830,76€

Termini: 49 trimestres Periodicitat: quotes trimestrals Interès: variable

Indexació: Euríbor 3 mesos

Diferencial: 1,49%

Comissió d'obertura: 0,00% Comissió d'estudi: 0,00%

Comissió d'amortització anticipada/cancel·lació: 0% Formalització: Secretari Ajuntament

Préstec 2 (INVERSIONS 2012): Capital: 4.000.000€

Termini: 10 anys

Periodicitat: quotes trimestrals

Interès: variable

Indexació: Euríbor 3 mesos

Diferencial: 1,35%

Comissió d'obertura: 0,00% Comissió d'estudi: 0,00%

Comissió d'amortització anticipada/cancel·lació: 0% Formalització: Secretari Ajuntament

Préstec 3 (INVERSIONS 2013):

Capital: 5.000.000€

Termini: 11 anys (1+10) Periodicitat: quotes trimestrals Interès: variable

Indexació: Euríbor 3 mesos

Diferencial: 1,49%

Comissió d'obertura: 0,00% Comissió d'estudi: 0,00%

Comissió d'amortització anticipada/cancel·lació: 0% Formalització: Secretari Ajuntament

Les modificacions de les operacions de crèdit s'hauran de comunicar a la Direcció General de Política Financera del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'Ordre ECF/138/2007 de 27 d'abril en matèria de tutela financera dels ens locals.

Decret de l'Alcaldia de data 26 de novembre de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA."

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Vestidors zona esportiva de la Devesa: ampliació del servei del dia 13 de juny i fins al 11 de setembre (període d'obertura de les piscines d'estiu) amb 45 hores setmanals de netejadora diürna, amb un total de 577 hores, de les quals 427 són en dies laborables, 65 en dissabtes i 85 en diumenges i festius. La valoració del servei per l'esmentat període és de deu mil cent quaranta-set euros amb seixanta-un cèntims (10.147,61€), dels quals 8.386,45 € corresponen a la base imposable i 1.761,16 € a l'IVA calculat al 21%. Les 492 hores (427 de dies laborables i 65 de dissabtes) queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 85 hores en diumenges i festius amb un import de dos mil cent vuitanta-set euros amb cinc cèntims (2.187,05 €), dels quals 1.807,48 € corresponen a la base imposable i 379,57 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del vigent pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Escola Carme Auguet: aprovació d'una neteja d'obres de la cuina de l'escola, amb un total de 20,50 hores de netejadora i 16 hores d'especialista, per un import total de sis-cents nou euros amb seixanta-dos cèntims (609,62 €), dels quals 503,82€ corresponen a la base imposable i 105,80€ a l'IVA calculat al 21%. Les 20,50 hores de netejadora queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 16 hores d'especialista, amb un import de dos-cents setanta-set euros amb vint-i-tres cèntims (277,23), dels quals 229,12 € corresponen a la base imposable i 48,11 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 neteges escoles del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Edifici consistorial: aprovació d'una neteja d'obres del nou espai del servei de Contractació i Compres, amb un total de 2 hores de netejadora diürna, per un import total de trenta-tres euros amb vuitanta-quatre cèntims (33,84 €), dels quals 27,97€ corresponen a la base imposable i 5,87€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 2 hores queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

- Pavelló de Pont Major: aprovació d'una neteja extraordinària del protector de la instal·lació el dia 1 de setembre de 2014, amb motiu de la celebració d'un acte per mostrar la cultura africana, amb un total de 2 hores d'especialista, per un import

total de trenta-quatre euros amb cinquanta-quatre cèntims (34,54 €), dels quals 28,55€ corresponen a la base imposable i 5,99€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Pavelló de Montfalgars: aprovació d'una neteja extraordinària del protector de la instal·lació el dia 13 de setembre de 2014, amb motiu de la celebració d'un acte d'Escudella Solidària, amb un total de 2 hores d'especialista, per un import total de trenta-quatre euros amb cinquanta-quatre cèntims (34,54 €), dels quals 28,55€ corresponen a la base imposable i 5,99€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Piscina Santa Eugènia - Can Gibert del Pla: aprovació d'una neteja extraordinària de les saunes el dia 13 de setembre de 2014, per deixar la instal·lació a punt per a la seva reobertura, amb un total de 4 hores de netejadora diürna, per un import total de seixanta-quatre euros amb setanta-sis cèntims (64,76 €), dels quals 53,52€ corresponen a la base imposable i 11,24€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 4 hores queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

- Centre Cultural La Mercè: ampliar les hores realitzades amb motiu del XIV Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (FITAG) , atès que els dies 29 i 30 d'agost es va realitzar una hora més per dia, amb un total de 2 hores de netejadora diürna, per un import total de trenta-tres euros amb vuitanta-quatre cèntims (33,84 €), dels quals 27,97€ corresponen a la base imposable i 5,87€ a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 2 hores queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

- Edifici Consistorial: aprovació de serveis extraordinaris de neteja els dies 24, 26 i 29 d'octubre, degut a la realització de diferents activitats motivades per a la celebració de les Fires 2014, amb un total de 0,5 hores de netejadora diürna, 1,5 hores de netejadora en horari nocturn i 16 hores de netejadora festiva, per un import total de quatre-cents seixanta-vuit euros amb dos cèntims (468,02 €), dels quals 386,79€ corresponen a la base imposable i 81,23€ a l'IVA calculat al 21%. Les 0,5 hores de netejadora queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 1,5 hores de netejadora nocturna i les 16 hores de netejadora festiva amb un import de quatre-cents cinquanta-nou euros amb cinquanta-sis cèntims (459,56 €), dels quals 379,80 € corresponen a la base imposable i 79,76 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 neteja edifici consistorial del pressupost municipal.

- Centre Cívic Santa Eugènia: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 23, 24 i 25 d'octubre de 2014, de les parets i sostre de l'aula de cuina, amb un total de 40 hores d'especialista i material per protegir terres, per un import total de set-cents vuit euros amb vint-i-set cèntims (708,27 €), dels quals 585,35 € corresponen a la base imposable i 122,92€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Pavelló de Fontajau: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 2 de novembre de 2014, amb motiu de la celebració del trial indoor "Ciutat de Girona", amb un total de

27 hores de netejadora i 5 hores d'especialista, per un import total de vuit-cents trenta-dos euros amb quaranta-tres cèntims (832,43 €), dels quals 687,96€ corresponen a la base imposable i 144,47€ a l'IVA calculat al 21%. Les 27 hores de netejadora queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 5 hores d'especialista amb un import de cent trenta-set euros amb vint-i-un cèntims (137,21 €), dels quals 113,40 € corresponen a la base imposable i 23,81 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació d'una neteja extraordinària durant el període de 24 d'octubre i fins el 2 de novembre, amb motiu de l'exposició "Cors Latents. Font d'art contemporani de la ciutat de Girona", amb un total de 5,5 hores de netejadora diürna i 4 hores de netejadora festiva, per un import total de dos-cents euros amb seixanta-tres cèntims (200,63 €), dels quals 165,81 € corresponen a la base imposable i 34,82 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Les 5,5 hores de netejadora queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 4 hores de netejadora festiva amb un import de cent set euros amb cinquanta-nou cèntims (107,59 €), dels quals 88,921 € corresponen a la base imposable i 18,67 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 120 33400 22611 A/27483 Activitats culturals del pressupost municipal.

- Espai Cívic La Rosaleda: aprovació d'una neteja prèvia a la inauguració de l'edifici, amb un total de 14 hores de netejadora, 7,5 hores d'especialista i subministrament de paper de wc i una garrafa de sabó, per un import de tres-cents noranta-nou euros amb dos cèntims (399,02 €), dels quals 329,77 € corresponen a la base imposable i 69,25 € a l'IVA calculat a un 21%. Les 14 hores de netejadora queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014. Les 7,5 hores d'especialista i el material amb un import de cent seixanta-nou euros amb quaranta-vuit euros (169,48 €), dels quals 140,07 € corresponen a la base imposable i 29,41 € a l'IVA calculat a un 21% amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Centre Cívic Pla de Palau: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 9 de novembre i 28 de desembre de 2014, amb motiu del campionat d'escacs, amb un total de 2 hores de netejadora festiva, per un import de cinquanta-dos euros amb quaranta-set cèntims (52,47 €), dels quals 43,36 € corresponen a la base imposable i 9,11 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014.

- Biblioteca Just M. Casero: aprovar l'adquisició de 2 dispensadors de paper WC, per un import de cinquanta-set euros amb seixanta-set cèntims (57,67 €), dels quals 47,66€ corresponen a la base imposable i 10,01€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 121 33212 22611 Promoció de la lectura del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Llar de jubilats de Taijà: aprovar l'adquisició d'un dispensador de sabó, per un import de divuit euros amb setanta-cinc cèntims (18,75 €), dels quals 15,50€ corresponen a la base imposable i 3,25€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost

municipal, o a les partides vinculades als serveis de neteja, segons la base 12a del pressupost 2014. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Aprovar la factura núm. 2784324, de 30 de juny de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial realitzada el dia 18 de juny de 2014, amb el subministrament de 6 fardells de 6 unitats de paper de mans i 3 fardells de 12 unitats de paper higiènic, per un import de dos-cents tres euros amb vint-i-vuit cèntims (203,28 €), dels quals 168,00€ corresponen a la base imposable i 35,28 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura 2774806, de 31 de maig de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 31 de maig, amb un total de 147 hores de netejadora, per un import de dos mil quatre-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta-quatre cèntims (2.484,84 €), dels quals 2.053,59 € corresponen a la base imposable i 431,25 € a l'IVA calculat a un 21%. Aquestes 147 hores queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

Segon.- Establir que del total de 3.276,98 hores corresponents als trimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014, han quedat compensades 714,50 hores, quedant encara una bossa d'hores de 2.562,48 hores, amb el següent detall:

- 492 hores dels vestidors de la zona esportiva de la Devesa.
- 20,50 hores de l'Escola Carme Auguet.
- 2 hores de l'edifici consistorial (nou espai del servei de Contractació i Compres).
- 4 hores de la piscina Santa Eugènia - Can Gibert del Pla.
- 2 hores del Centre Cultural La Mercè.
- 0,5 hores de l'edifici consistorial (Fires 2014).
- 27 hores del pavelló de Fontajau.
- 5,5 hores de la Casa Pastors.
- 14 hores de l'Espai Cívic La Rosaleda.
- 147 hores de substitució de la Sra. Encarna Vico el mes de maig de 2014.

Tercer.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració a l'informe emès pels serveis d'Educació, de data 21 de juliol de 2014, els serveis de Contractació i Compres, de data 20 d'agost de 2014, els serveis d'Esport, de dates 26 d'agost i 3, 12 i 17 de setembre, i 22 d'octubre de 2014, els serveis de Cultura, de dates 17 i 22 de setembre de 2014, els serveis de biblioteques, de data 25 de setembre de 2014, els serveis de Serveis Socials, de dates 1 de setembre, 17 i 22 d'octubre i 7 de novembre de 2014 i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 25 i 28 de juliol, 10, 13, 23, 24, 29 i 30 d'octubre i 11 de novembre de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 20 de novembre de 2014 relatiu a cessament i nomenament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Primer.- Cessar, de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 13 de novembre de 2014 Carles Ferreira Torres, assessor del grup municipal del PSC, tècnic de grau mitjà, en virtut de nomenament efectuat per Decret d'Alcaldia de data 26 de novembre de 2013.

Segon.- Nomenar personal eventual de confiança o assessorament especial al senyor Carles Ferreira Torres, assessor del grup municipal del PSC, amb la categoria d'auxiliar administratiu, amb una dedicació de 37,5 hores, i una retribució íntegra mensual de 1.275,82 euros i amb efectes del dia 14 de novembre de 2014 en substitució de la senyora Cristina López Gonzalez, mentre duri la baixa per maternitat, i mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de la corporació.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 20 de novembre de 2014 relatiu a cessament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Cessar, de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 13 de novembre de 2014 Meritxell Gil Calonge, assessora del grup municipal d'ICV en virtut del nomenament efectuat per Decret d'alcaldia de data 20 de maig de 2014.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 10 de desembre de 2014 relatiu a adjudicació de béns immobles en pagament de deute, finques registres 12.465 i 12.466

Primer.- Acordar l'adjudicació a favor de l'Ajuntament de Girona, amb NIF P1708500B i domicili a la Plaça del Vi, número 1 de Girona, la plena propietat del 50% de les finques descrites en l'apartat 1r. inscrites en el Registre de la Propietat núm. 4 de Girona en el Volum 3.835, Llibre 335, Foli 070, Finca 12.465 i en el Volum 3.835, Llibre 335, Foli 075, Finca 12.466, en pagament de part dels deutes en concepte de quotes d'urbanització del Sector Mas Masó, exercici 2005 i impost sobre béns immobles exercicis 2004 a 2008, contrets amb aquesta Hisenda Municipal per la senyora Encarnación Herrera Torres, amb NIF 23674125H.

Segon.- Fixar el preu d'adjudicació de cada bé immoble indicat en l'apartat primer, en 350.115,82 euros cadascuna, que es correspon amb el 75% del tipus inicial fixat en el procediment d'alienació, d'acord amb l'establert a l'article 172.2 apartat segon de la Llei General Tributària, que s'aplicarà al deute segons liquidació presentada en la present proposta.

Tercer.- Donar trasllat de la present resolució al tresorer municipal, als efectes d'expedició de la certificació prevista a l'article 110 del Reglament General de Recaptació i 26 del Reglament Hipotecari, per tal de poder inscriure les finques en el Registre de la Propietat a nom de l'Ajuntament de Girona.

Quart.- Donar compte de la present resolució al Ple de la Corporació, en la

primera sessió que se celebri.

Cinquè.- Notificar-ho a la interessada per al seu coneixement i efectes.

Decret de l'Alcaldia de data 10 de desembre de 2014 relatiu a adjudicació de bé immobles en pagament de deute, finca registre 12.465.

Primer.- Acordar l'adjudicació a favor de l'Ajuntament de Girona, amb NIF P1708500B i domicili a la Plaça del Vi, número 1 de Girona, la plena propietat del 50% de la finca descrita en l'apartat 1r. inscrita en el Registre de la Propietat núm. 4 de Girona en el Volum 3.835, Llibre 335, Foli 070, Finca 12.465, en pagament de part dels deutes en concepte de quotes d'urbanització del Sector Mas Masó, exercici 2005, contrets amb aquesta Hisenda Municipal per la Sra. Maria del Mar Ballesteros Herrera, amb NIF 24220193C.

Segon.- Fixar el preu d'adjudicació del bé indicat en l'apartat primer, en 350.115,82 euros, que es correspon amb el 75% del tipus inicial fixat en el procediment d'alienació, d'acord amb l'establert a l'article 172.2 apartat segon de la Llei General Tributària, que s'aplicarà al deute segons liquidació presentada en la present proposta.

Tercer.- Donar trasllat de la present resolució al tesorer municipal, als efectes d'expedició de la certificació prevista a l'article 110 del Reglament General de Recaptació i 26 del Reglament Hipotecari, per tal de poder inscriure la finca en el Registre de la Propietat a nom de l'Ajuntament de Girona.

Quart.- Donar compte de la present resolució al Ple de la Corporació, en la primera sessió que se celebri.

Cinquè.- Notificar-ho a la interessada per al seu coneixement i efectes.

Decret de l'Alcaldia referent a la modificació de la dotació econòmica al grup municipal del PSC.

Primer.- Modificar la dotació econòmica al grup municipal del PSC que passarà a percebre 714€ mensuals a partir del dia 16 de desembre de 2014.

Segon.- El present decret es publicarà al BOP, al taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Del present decret se'n donarà compte en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a la modificació composició grup municipal del PSC.

Primer.- Modificar la composició del grup municipal del PSC que quedarà integrat per la Sra. Sílvia Paneque Sureda com a única representant.

Segon.- Nomenar a la Sra. Sílvia Paneque Sureda portaveu del grup municipal del PSC i la Sra. Sílvia Paneque Sureda formarà part i integrarà la Junta de Portaveus als efectes de les previsions contingudes en el ROM.

Tercer.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Quart.- Del present decret se'n donarà compte en la propera sessió plenària que se celebri i tindrà efectes a partir del dia 16 de desembre de 2014.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a la modificació del règim d'indemnitzacions als regidors del grup municipal del PSC.

Primer.- Modificar el règim d'indemnitzacions a la regidora Sra. Pia Bosch Codolà que passa a ser regidora no adscrita i passarà a percebre la retribució de 1.077,86 € a partir del dia 16 de desembre de 2014.

Segon.- Modificar el règim d'indemnitzacions a la Sra. Sílvia Paneque Sureda, que passa a ser portaveu del grup municipal del PSC i passarà a percebre la quantitat de 1.639,42 €.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Quart.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a modificar la composició de les comissions informatives.

Primer.- Modificar la composició de les comissions informatives en el sentit de:

-Substituir als regidors i regidores Sra. Pia Bosch Codolà, Sr. Xavier Amores Bravo, Sr. Àngel Quintana Morraja, Sra. Amèlia Barbero Rivera i Sr. Joaquim Bonaventura Ayats en les Comissions Informatives que hi participin en representació del grup municipal del PSC per la Sra. Sílvia Paneque Sureda única representant del grup municipal del PSC.

-Nomenar als regidors i regidores Sra. Pia Bosch Codolà, Sr. Xavier Amores Bravo, Sr. Àngel Quintana Morraja, Sra. Amèlia Barbero Rivera i Sr. Joaquim Bonaventura Ayats membres titulars a les Comissions Informatives com a regidors no adscrits. La seva participació estarà sotmesa a allò que disposa l'informe de la Secretària General de data 3 de desembre de 2014.

Segon.- Publicar el present acord al BOP, taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a la modificació de la composició de la mesa de contractació.

Primer.- Modificar el Decret d'Alcaldia de data 7 de juliol de 2011, referent a la composició de la mesa de contractació per assistir a les licitacions que convoqui l'Ajuntament, en el sentit de nomenar pel grup municipal del PSC a la Sra. Sílvia Paneque Sureda com a única representant per part del grup municipal del PSC.

Segon.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Tercer.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Decret de l'Alcaldia de Cartipàs Municipal referent a deixar sense efectes el nomenament de la Sra. Pia Bosch Codolà com a cap de l'oposició.

Primer.- Deixar sense efectes el nomenament de la Sra. Pia Bosch Codolà com a cap de l'oposició a partir del dia 16 de desembre de 2014 dia en el qual serà efectiva

la seva nova situació de regidora no adscrita al deixar de complir el requisit de ser la regidora portaveu del grup municipal de l'oposició amb més escons.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, la senyora secretària em fa notar una cosa, és veritat, ja ho diré, si li sembla: corregirem un error que s'ha produït en el redactat literal de la relació de decrets que vostès veuen que figura en l'ordre del dia, en el darrer dels quals diu: «Decret d'Alcaldia de cartipàs municipal referent a deixar sense efecte la figura de la cap de l'oposició», i hauria de dir: «deixar sense efecte el nomenament de la senyora Pia Bosch com a cap de l'oposició». Això és el que hauria de dir exactament. Per tant, en tot cas, ja serà la persona portaveu del primer grup de l'oposició la que ostentarà aquesta condició.

Fet aquest aclariment, si hi ha intervencions... És important que vostès em diguin com volen intervenir, perquè, com saben, els regidors no adscrits no conformen un grup i, per tant, la seva intervenció serà amb relació a la data en què van formar part de l'àmbit dels regidors no adscrits i en el cas dels que cinc que passen a ser-ho al mateix dia, amb relació al lloc que ocupaven a la llista.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora no adscrita, qui exposa, em volia referir al decret de 26 de novembre sobre el contracte del servei de neteja establert amb l'empresa Eulen. En aquest decret, a banda de les modificacions derivades de la realització de les neteges especials que s'han efectuat a diferents equipaments municipals, es constata que des del juliol del 2013 fins al juny de 2014 es van deixar de fer 3.276 hores de neteja ordinària. En aquest total, 714 s'han compensat amb les hores extraordinàries que abans he esmentat. I queda, per tant, un romanent... **alguns mots no han quedat enregistrats** que l'empresa deu a l'Ajuntament.

Ja sabem que això demostra que el sistema de seguiment de l'execució del contracte ha funcionat, perquè és cert que s'han detectat les hores no realitzades. Però el que no té explicació i segons el nostre parer o el meu parer no és acceptable és que l'empresa encarregada del control de qualitat no lliuri quan correspon els informes pertinents, ja que, pel que es veu en el decret, hi havia hores pendents de compensar des del juliol del 2013, o sigui, des de fa més d'un any.

Per tant, demanem a la regidora, a la senyora Planas, que requereixi tant a l'empresa adjudicatària del servei de neteja com a l'empresa que ha de controlar la seva execució a fi que aquest incompliment i aquesta demora en la compensació d'hores no es tornin a produir.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, referit també al decret de les modificacions de les prestacions derivades del contracte amb Eulen, ens continuen arribant queixes sobre les condicions laborals i de relacions de l'empresa amb els seus treballadors. Volíem saber si en tenien coneixement, si en tenien constància i quines mesures s'han pres al respecte.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, dues coses concretes: una, que tant han comentat la regidora Barbero com la regidora Paneque, sobre l'empresa Eulen, jo li demanaré potser a la regidora que tinguéssim un dia a la comissió informativa un informe sobre el tema Eulen, tant el perquè s'han incomplert aquest nombre d'hores com la situació concreta. Penso que ja portem un temps de contracte, valdria la pena revisar el comportament, l'actuació d'aquesta empresa i les accions que el Govern ha fet per fer-ho possible.

Tinc present que el Govern ha estat a sobre i per això sabem que hi han aquestes tres mil hores; tinc present això, però tot i així tinc interès a saber quines són les accions que es portaran a terme.

La segona qüestió té a veure amb tot un seguit de decrets, que ja he comentat en altres plens, que té a veure amb incompliments de l'ordenança de civilitat. També es

repeteixen aquest nombre de decrets múltiples. Ja una vegada en el Ple vaig insistir que hi hagués un balanç sobre les ordenances i que poguéssim veure quins resultats han tingut, què passa amb aquest tipus de decrets, si podem notar més o menys incompliments que abans de les ordenances, de manera que potser quan acabi l'any poder fer un tancament de l'any i a gener i febrer poder tenir aquest debat, si els sembla.

Intervé el senyor alcalde qui demana a la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, si amb relació a la qüestió d'Eulen podria fer una resposta global a les tres intervencions.

Respon la senyora Planas, qui exposa, efectivament, s'han detectat aquestes hores, sabeu que hi ha l'empresa CIAS COM que és qui realment fa el control de qualitat i ho fa a través d'un sistema de control que és un programa informàtic. Aquest control, sempre al contracte es feia de manera quadrimestral, llavors, quan es varen detectar..., és veritat que varen anar amb un parell o tres de mesos de retard perquè va haver-hi algun problema, l'empresa CIAS COM. Però quan es va detectar, es va parlar amb Eulen i se'ls va donar perquè poguessin fer les al·legacions que ells varen creure oportunes i que ens poguessin donar les explicacions. Amb això va passar un temps abans l'empresa no ens va respondre i no varem poder, bé, aclarir aquestes hores per què no s'havien fet. I per tant, nosaltres els varem reclamar que s'havia de fer.

Com a conseqüència d'això, nosaltres el que hem fet és un canvi en el contracte pel qual ara en lloc de fer les revisions quadrimestrals les farem mensualment. Per tant, ja no hi haurà aquest desfasament de temps. Ja hem pres mesures i sapiguen que ara ja hi ha hagut aquest canvi i a partir del novembre del 2014 es fan aquestes revisions de manera mensual. D'acord?

Pel que fa a la qüestió dels sindicats, jo m'he reunit amb els sindicats d'Eulen. No fa pas tant m'hi vaig reunir, em varen explicar qüestions que varem estar parlant i els vaig dir quina era la postura. Nosaltres els varem intentar ajudar amb el que varem poder: ens varem posar en contacte amb l'empresa, concretament per uns temes d'uns dies que reclamaven. Però sí que és veritat que nosaltres podem parlar amb l'empresa, demanar a l'empresa sobretot que compleixi el tema de contractes i tot el que estipula el plec de condicions nosaltres els ho podem exigir. Però moltes vegades quan hi ha qüestions internes de l'empresa tampoc podem entrar-hi. Tot i així estem en contacte amb els sindicats, i jo m'he reunit amb ells no fa pas tant; potser fa un mes o un mes i mig que m'hi vaig reunir. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació al que demanava el senyor Olòriz, és cert, nosaltres, de fet, aquest informe a més a més jo el tinc, perquè m'interessa molt saber això que diu, perquè, òbviament, una implantació d'una aplicació per primera vegada hem d'anar monitoritzant quins efectes va produint, què és el que va canviant al llarg de la seva aplicació, què és el que es queda, què és el que haurem de millorar... Són dades que ja tenim, però crec que vostè ha fet bé de situar-ho al final de l'any, tanquem l'any. Jo tinc les dades del mes de novembre ja, però esperem que acabi el desembre, haurà acabat la campanya de Nadal. I, bé, no haurà acabat, encara ens quedarà els Reis, però en qualsevol cas sí que tindrem dotze mesos complets i ja podrem fer una primera anàlisi d'unes dades, que jo crec que ja donen prou indicadors. Tindrem ocasió de parlar-ho. Però ja m'hi comprometo, perquè les tenim les dades, a més a més.

4. CONVALIDACIONS

Decret de l'Alcaldia de data 26 de novembre de 2014. Compareixença en el recurs contenciós administratiu núm.366/2014.

Primer.- COMPARÈIXER i personar-se l'Ajuntament davant del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, com a part demandada en el recurs contenciós administratiu procediment ordinari 366/2014, interposat contra la desestimació presumpta, per silenci administratiu negatiu, del requeriment previ presentat a l'Ajuntament de Girona en data 31 de juliol de 2014 i contra l'acord plenari de l'Ajuntament de Girona de data 14 de juliol de 2014, pel qual no es dóna conformitat a la delimitació de la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal.

I en el seu cas, a la vista de la sentència dictada pel Jutjat i els seus fonaments jurídics, interposar recurs d'apel·lació, o el que procedeixi, fins a obtenir resolució definitiva inapel·lable.

Aquest acord s'adopta previ informe favorable de la secretària lletrada de la Corporació, de conformitat amb els articles 54.3 del Reial Decret Legislatiu 781/86 de 18 d'abril i disposicions concordants complementàries.

Segon.- Acordar la remissió dels expedients per fotocòpia autenticada, complerts i foliats i acompanyats d'un índex, també autenticat de conformitat amb l'article 48, apartats 3 i 4 de la Llei 29/98, de 13 de juliol, Reguladora de al Jurisdicció Contenciosa Administrativa i notificar aquesta resolució en el termini de cinc dies a tots els que apareguin com a interessats en l'expedient, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de 9 dies incorporant els justificants dels emplaçaments, tal com determinen els apartats 1 i 2 de l'article 49 de l'esmentada Llei.

Tercer.- Comunicar al Jutjat Contenciós núm. 2 de Girona que:

- a) Als efectes previstos a l'article 38 de la Llei Jurisdiccional que aquest Ajuntament no té coneixement de l'existència d'altres recursos contenciosos administratius.
- b) La comunicació judicial ha estat enregistrada el dia 12/03/2014 (RE núm. 2014013183).

Quart.- Aquesta resolució serà convalidada en la primera sessió plenària que se celebri.

Ningú demana la paraula i sotmesa la convalidació a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

5. Adscripció i modificació dels Estatuts del Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient de les comarques de Girona (CILMA).

El Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient de les Comarques de Girona (CILMA), associació d'ens locals del que forma part aquest Ajuntament/Consell Comarcal, ha comunicat que la seva Assemblea General ha aprovat, en data 25 de novembre de 2014, un acord de modificació dels Estatuts de l'entitat, a fi de donar compliment a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) i per cercar la millora de determinats aspectes de funcionament de caràcter més operatiu, i sol·licita que l'esmentat acord es sotmeti a la consideració i aprovació del Ple de tots els seus membres, per a la seva ratificació.

Les modificacions fan referència, per una banda, a la reducció del nombre de membres de la Junta Executiva fins a 15, ja que el nombre de 18 que estableixen els vigents Estatuts no s'adiu amb les prescripcions de la LRSAL. I per altra banda, es modifiquen qüestions relatives a l'aprovació de les actes, al quòrum de constitució de Junta Executiva i Assemblea General, al quòrum d'aprovació en cas de modificació d'estatuts i altres acords d'especial transcendència, a la possibilitat de delegació del vot per a sessions concretes, i al repartiment de facultats entre Assemblea, Junta Executiva i President.

Els vigents estatuts de l'Associació (art. 27) i el Decret 110/1996, de 2 d'abril, que regula les Organitzacions Associatives d'Ens Locals (art. 15), estableixen que per

modificar els Estatuts es necessita l'acord del Ple de cadascun dels ens locals associats, adoptat per majoria absoluta.

Per tot això la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració de l'Ajuntament Ple l'adopció de la següent:

Primer.- Aprovar l'adscripció del Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient de les Comarques de Girona (CILMA) a la Diputació de Girona.

Segon.- Ratificar la proposta de modificació dels Estatuts del Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient de les Comarques de Girona (CILMA), aprovada per la seva Assemblea General en sessió de 25 de novembre de 2014.

Tercer.- Aprovar la modificació dels articles 13.1, 14,15, 17, 18, 25.2 i 4, 26, 27 i 29.1 dels Estatuts del CILMA, que quedaran redactats de la següent forma:

Article 13

1. L'Assemblea General és l'òrgan sobirà de l'associació; els seus membres en formen part per dret propi i irrenunciable, amb un representant cadascun, llevat la Diputació, que en tindrà tres. Els representants de les comarques i els municipis associats necessàriament hauran d'ésser alcaldes o regidors. Els representants podran delegar l'assistència i el vot, per escrit i per a cada sessió; la delegació es podrà fer en un altre membre de l'Assemblea o en una tercera persona; cap membre no podrà rebre més de cinc delegacions.

2. (..)

3. (..)

4. (..)

Article 14

L'Assemblea General té les facultats següents:

a) Modificar els Estatuts. b) Elegir el president.

c) Elegir i separar els membres de la Junta Executiva representants de les comarques i dels municipis associats, de conformitat amb l'art. 16, i controlar-ne l'activitat.

d) Aprovar el pla d'actuació general de l'Associació

e) Aprovar el pressupost i la liquidació de comptes anuals i també adoptar els acords per a la fixació de la forma i l'import de la contribució al sosteniment de l'associació i aprovar la gestió feta per l'òrgan de govern.

f) Acordar la dissolució del Consell.

g) Incorporar-se a altres unions d'associacions o separar-se'n. h) Sol·licitar la declaració d'utilitat pública.

i) Aprovar el reglament de règim interior.

j) Acordar la baixa o la separació definitiva, amb expedient previ, dels associats.

k) Conèixer les sol·licituds presentades per ésser soci, així com les baixes d'associats per una raó distinta a la de separació definitiva.

l) El nomenament dels titulars de Secretaria, Intervenció-Tresoreria i Secretaria Tècnica.

La relació de les facultats que es fa en aquest article, té un caràcter merament enunciatiu i no limita les atribucions de l'Assemblea General.

Article 15

1. La Junta Executiva regeix, administra i representa el Consell, i estarà formada pel President i un màxim de 14 vocals. Els vocals seran elegits per l'Assemblea General d'entre els seus membres, d'acord amb les regles següents:

- 3 vocals seran els 3 representants de la Diputació de Girona

- 8 vocals representaran cadascuna de les comarques esmentades a l'article 6, i l'elecció haurà de recaure sobre algun dels ens locals de la comarca representada

- 3 vocals representaran els municipis associats, i se n'elegirà un per cadascun dels

trams següents:

- Municipis fins a 1.000 habitants
 - Municipis entre 1.001 i 5.000 habitants
 - Municipis amb població superior a 5.000 habitants
 - Cada municipi pot presentar una candidatura i l'Assemblea elegirà per votació
 - Tots els esmentats càrrecs han d'ésser exercits per persones diferents.
2. El nomenament i el cessament dels càrrecs els ha de certificar el secretari, amb el vistiplau del president, i s'han de comunicar al Registre d'Associacions.

Article 17

La Junta Executiva té les facultats següents:

- a) Representar, dirigir i administrar el Consell de la manera més àmplia que reconegui la Llei; així mateix, complir les decisions preses per l'Assemblea General, d'acord amb les normes, instruccions i directrius que estableixi l'Assemblea.
- b) Prendre els acords que calgui en relació amb la compareixença davant els organismes públics i per exercir tota mena d'accions legals i interposar els recursos pertinents.
- c) Proposar a l'Assemblea General la defensa dels interessos del Consell.
- d) Proposar a l'Assemblea General la defensa de l'establiment de les quotes que els membres del Consell han de satisfer.
- e) Proposar a la Presidència la convocatòria de les assemblees generals i controlar que es compleixin els acords que s'hi adoptin.
- f) Proposar a l'Assemblea General el Pla d'actuació general.
- g) Presentar el balanç i l'estat de comptes de cada exercici a l'Assemblea General perquè els aprovi i confeccionar els pressupostos de l'exercici següent.
- h) Contractar els béns i serveis que l'associació pugui necessitar; es podran adoptar criteris i límits per tal de delegar en el President algunes d'aquestes facultats.
- i) Inspeccionar la comptabilitat i preocupar-se perquè els serveis funcionin amb normalitat.
- j) Establir grups de treball que es cregui convenients per aconseguir de la manera més eficient i eficaç els fins de l'associació i autoritzar els actes que aquests grups projectin dur a terme.
- k) Nomenar els vocals de la Junta Executiva que s'hagin d'encarregar de cada grup de treball, a proposta dels mateixos grups.
- l) Dur a terme les gestions necessàries davant d'organismes públics, entitats i altres persones, per aconseguir:
 - subvencions o altres ajuts.
 - l'ús de locals o edificis adients per a les seves activitats.
- m) Resoldre provisionalment qualsevol cas que no hagin previst els Estatuts i donar-ne compte en la primera reunió de l'Assemblea General.
- n) Qualsevol altra facultat que no estigui atribuïda específicament a algun altre òrgan de govern del Consell o que li hagi estat delegada expressament.

Article 18

1. El President de l'Assemblea General i de la Junta Executiva serà elegit per l'Assemblea d'entre els seus membres.
2. Són pròpies del president les funcions següents:
 - a) Dirigir i representar legalment el Consell, per delegació de l'Assemblea General i de la Junta Executiva.
 - b) Presidir i dirigir els debats tant de l'Assemblea General com de la Junta Executiva.
 - c) Emetre un vot de qualitat decisor en els casos d'empat.
 - d) Establir la convocatòria de les reunions de l'Assemblea General i de la Junta Executiva.
 - e) Ordenar els pagaments vàlidament.

- f) Executar els acords de la Junta Executiva i, en el seu cas, de l'Assemblea General
 - g) Contractar béns i serveis, amb els criteris i límits que estipuli la Junta Executiva
 - h) Obrir comptes corrents i llibretes d'estalvis a qualsevol establiment de crèdit o d'estalvi i disposar dels fons que hi hagi en aquest dipòsit. La disposició dels fons es determina a l'article 36.
 - i) Visar les actes i els certificats confeccionats pel secretari de l'Associació.
 - j) Les atribucions restants pròpies del càrrec i aquelles per a les quals el deleguin l'Assemblea General o la Junta Executiva.
3. En cas d'urgència, el President podrà prendre acords en qüestions reservades a la Junta Executiva, que després hauran de ser ratificats per aquesta.
4. Els vicepresidents primer i segon, que substituiran el president en cas de vacant, absència o malaltia, els elegirà, de forma successiva, la Junta Executiva d'entre els seus membres.

Article 25

1. (..)
 2. La convocatòria s'ha de comunicar quinze dies abans de la data de la reunió, individualment i per escrit, adreçada al domicili que consti en la relació actualitzada d'associats que ha de tenir l'associació. Cinc dies abans, com a mínim, tota la documentació necessària ha d'estar a disposició dels socis al local social.
 3. (..)
 4. El secretari redacta l'acta de cada reunió, que contindrà un extracte de les deliberacions, el text dels acords adoptats, el resultat numèric de les votacions i la llista de les persones assistents.
- L'acta haurà de ser aprovada, dins el termini de quinze dies, pel president i per dos interventors designats a l'efecte per la pròpia Assemblea, i seguidament serà comunicada a tots els ens locals associats.

Article 26

Perquè l'Assemblea General es pugui constituir vàlidament en primera convocatòria, a l'efecte de la realització de les sessions, deliberacions i presa d'acords, cal la presència de la meitat més un dels membres associats, havent de ser-hi presents el president i el secretari o les persones que els substitueixin.

En segona convocatòria, que tindrà lloc mitja hora després, quedarà vàlidament constituïda amb la presència de tres membres a més del president i del secretari.

Un mínim no inferior al 10 % dels associats pot sol·licitar a l'òrgan de govern la inclusió en l'ordre del dia d'un o més assumptes per tractar. La sol·licitud també es pot fer directament a l'Assemblea, que decideix el que considera convenient, però únicament pot adoptar acords respecte als punts no inclosos en l'ordre del dia, si així ho decideix la majoria de les persones presents.

Article 27

1. (..)
2. (..)
3. Per adoptar acords sobre la separació dels membres, la modificació dels Estatuts, la constitució d'una federació amb associacions similars o la integració en una de ja existent, cal el vot favorable de les dues terceres parts dels socis presents.
4. Per a modificar els Estatuts es necessita l'acord dels plens de les entitats locals, adoptat per majoria absoluta.

Article 29

1. La Junta Executiva queda constituïda vàlidament en primera convocatòria, si ha estat convocada amb una antelació mínima de dos dies i hi ha un quòrum de la meitat més un. A falta de quòrum, se celebrarà en segona convocatòria mitja hora més tard i serà suficient la presència de dos membres a més del president i del

secretari.

2. (..)

3. (..)

Els apartats no transcrits dels anteriors articles no son objecte de modificació.

Quart.- Encomanar al CILMA la realització dels tràmits següents:

a) Publicació al BOP de Girona, i una referència al DOGC, de l'acord d'aprovació i del text dels Estatuts modificats, una vegada es compti amb els acords de ratificació de tots els ens associats.

b) Remissió de l'acord de modificació a la Direcció General d'Administració Local, als efectes de modificar les dades del Registre d'organitzacions associatives d'ens locals. Cinquè. Facultar, tan àmpliament com en dret sigui menester, a l'Alcaldia Presidència per a la signatura de quants documents siguin necessaris per a l'execució d'aquest acord.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, si els sembla passaríem d'argumentar-ho, ho varem comentar en la comissió informativa, és una qüestió purament tècnica. Si hi ha alguna intervenció? D'acord, té la paraula el senyor Olòriz.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa breument l'explicació de vot. Es tracta d'un imperatiu legal d'una llei que nosaltres no reconeixem, l'LRSAI, que considerem que ha generat més problemes que solucions. Per aquest raó, ens abstenim.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, la meua intervenció va en el mateix sentit, no la repetiré. Simplement dir que aquesta llei està tenint efectes bastant negatius, no per als municipis com nosaltres, sinó per als municipis sobretot petits. Per tant, ens abstenim.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, i cinc abstencions dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

6. Aprovació de la versió 2.0 de les normes i procediments per a la Gestió del patrimoni de l'Ajuntament de Girona.

Per Decret de l'Alcaldia del dia 5 de setembre de 2012, es va delegar al Ple de la Corporació l'aprovació de les Normes i Procediments per a la Gestió del Patrimoni, elaborats dins el projecte per a la implantació d'una eina per a la sistematització de la gestió integral del Patrimoni de l'Ajuntament de Girona.

Per acord plenari de 17 de setembre de 2012 es va aprovar la versió 1.0 de les normes i procediments que sistematitzen la gestió de l'immobilitzat i del patrimoni, defineixen els criteris de gestió per a les diferents tipologies d'actius i béns, estableixen els diferents fluxos d'informació entre els diversos Serveis o entitats gestores, i defineixen i enllacen les relacions comptables entre el inventari i la comptabilitat.

El Servei de Patrimoni de l'Ajuntament de Girona ha implantat aquesta eina per

sistematitzar i informatitzar la gestió integral del Patrimoni anomenada Gestió Patrimonials d'Actius (GPA).

Segons Decret de 20 de maig de 2014 es va contractar amb l'empresa "Bonser Iniciativas de Gestión S.L un servei d'assistència per l'adaptació del model de gestió patrimonial a la nova l'Ordre HAP/1781/2013, de 20 de setembre, per la qual s'aprova la Instrucció del model normal de comptabilitat local (ICAL).

El dia 1 de gener de 2015 entrarà en vigor la ICAL i es requereix una adaptació del programa de patrimoni GPA en els següents aspectes:

- L'adaptació del manual de normes i procediments en tipus de classificacions i criteris.
- L'adaptació del manual de normes i procediments en operacions patrimonials.
- La definició en GPA dels canvis requerits per l'Ajuntament d'acord amb el propi model de gestió.

Igualment pel que fa als aspectes comptables de l'Ajuntament de Girona, d'acord amb la Regla 8 de la ICAL, correspon al ple de la corporació:

.

.

.

"c) Determinar, a proposta de la intervenció o l'òrgan de l'entitat local que tingui atribuïda la funció de comptabilitat, els criteris a seguir per l'entitat en l'aplicació del marc conceptual de la comptabilitat pública i de les normes de reconeixement i valoració recollits en el Pla general de comptabilitat pública adaptat a l'Administració local.

S'han de determinar, entre d'altres, els criteris per calcular l'import dels drets de cobrament de recaptació dubtosa o impossible, així com els criteris per a l'amortització dels elements de l'immobilitzat i s'ha d'optar, si s'escau, pel model de la revaloració per a la valoració posterior de l'immobilitzat."

L'acord de ple que aprova les bases d'execució del pressupost regula totes les matèries d'aquesta Regla 8, i cal que s'aprovi l'adaptació del programa de patrimoni GPA a la nova ICAL.

Vistos els informes de Bonser Iniciativas de Gestión S.L d'11 de juliol i 29 de setembre 2014; i la versió 2.0 dels Volums I i II de les normes i procediments.

Atesa la transcendència de l'aplicació d'aquests procediments en el conjunt de la gestió municipal, que comporta la implicació de totes les àrees i serveis en la gestió dels procediments amb transcendència patrimonial derivats de l'activitat desenvolupades dels seus respectius àmbits, es proposa al ple l'adopció del següent acord:

APROVAR la versió 2.0 de les normes i procediments per a la Gestió del Patrimoni de l'Ajuntament de Girona.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el dia 1 de gener del 2015 va entrar en vigor l'ICAL, que és la instrucció de model normal de comptabilitat local, la qual cosa fa necessari adaptar el manual de les normes de procediment del programa de gestió de patrimoni, principalment pel que fa a determinar, entre altres, els criteris per calcular l'import dels drets de cobrament de recaptació dubtosa o impossible de cobrar, com els criteris d'amortització dels elements d'immobilitzat.

Les actuals normes de procediment es varen aprovar el 17 de setembre del 2012 i ara per a la seva modificació, doncs, cal passar-les pel Ple.

Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

7. Cessió d'ús gratuïta a favor de la Fundació Síndrome de Down de Girona i

Comarques - Astrid 21 d'una parcel·la municipal situada dins de l'àmbit del sector de desenvolupament de la Universitat Politècnica de Girona.

Per acord del Ple de 6 de maig de 1991 es va constituir un dret de superfície en favor de l'"Associació per a la Síndrome de Down de Girona i Comarques Astrid 21" sobre una finca de propietat municipal de 2.959 m2. identificada amb la lletra A-2 en el Projecte de Reparcel·lació del sector de desenvolupament de la Universitat Politècnica de Girona, aprovat definitivament per acord plenari de 26 de juliol de 1990. L'acord està subjecte a la condició resolutòria de construcció d'un equipament en un termini de cinc anys que a data d'avui no ha estat executat, per la qual cosa procedeix deixar sense efecte el dret de superfície.

La Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques ASTRID 21 ha sol·licitat a l'Ajuntament de Girona l'ús amb caràcter gratuït de l'esmentada finca, amb la finalitat de desenvolupar-hi activitats dels Taller d'Horta Terapèutica, i altres activitats en col·laboració amb altres entitats del territori gironí que tinguin finalitats de caràcter social similars i en àmbits relacionats, com podem ser l'educació i la investigació. Vist que la Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques ASTRID 21 és una entitat sense afany de lucre i que l'activitat que pretén desenvolupar ha d'anar en benefici dels interessos socials generals.

Vist l'informe de l'arquitecte municipal donant compte de la superfície real actual de la finca, que en realitat ocupa 3.426,00 m2.

Vist l'informe de l'arquitecta municipal conforme la finca té la condició de solar i no està inclosa en cap figura de planejament urbanístic pendent de desenvolupament.

Atès que l'Ajuntament de Girona està interessat en col·laborar en les activitats de la Fundació, vistes les finalitats socials, assistencials i educatives que desplega amb caràcter general, i en concret per les plantejades en el projecte del Taller d'Horta Educativa, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- Deixar sense efecte el dret de superfície en favor de l'"Associació per a la Síndrome de Down de Girona i Comarques Astrid 21" sobre una finca de propietat municipal de 2.959 m2. identificada amb la lletra A-2 en el Projecte de Reparcel·lació del sector de desenvolupament de la Universitat Politècnica de Girona, aprovat definitivament per acord plenari de 26 de juliol de 1990, al no haver estat executada en el termini previst la condició resolutòria de construcció de l'equipament previst en l'acord.

Segon.- Desafectar la parcel·la de 3.426,00 m2. identificada amb la lletra A-2 en el Projecte de Reparcel·lació del sector de desenvolupament de la Universitat Politècnica de Girona, amb la descripció següent:

"Superfície de terreny sita en el terme municipal de Girona, de superfície 3.426 m2., que limita: Nord, part amb la finca A-9 adjudicada a l'Ajuntament de Girona i amb la finca A-5 adjudicada a la Sra. Montserrat Burch i Pera; Sud, part amb vial exterior del sector i amb la finca A-6 i A-7 adjudicades a les Sres. Anna i Maria Ferrer; Est, amb la finca A-4b, adjudicada a la Sra. Pilar Esparch i Adroher; i Oest, amb la finca A-4c, de la Sra. Pilar Esparch i Adroher"

Tercer.- Cedir en favor de la Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques - Astrid 21, amb CIF G-17349135 i amb seu al c/ Riera de Mus, número 1 de Girona, l'ús amb caràcter de precari i per un termini de vint anys, de la finca de propietat municipal que a continuació es descriu i que correspon a la identificada amb la lletra A-2 en el Projecte de Reparcel·lació del sector de desenvolupament de la Universitat Politècnica de Girona, aprovat definitivament per acord plenari de 26 de juliol de 1990, per destinar-la a Taller d'Horta Terapèutica i altres activitats en col·laboració amb altres entitats del territori gironí que tinguin finalitats de caràcter social similars i en àmbits relacionats, com podem ser l'educació i la investigació:

"Superfície de terreny sita en el terme municipal de Girona, de superfície 3.426 m2.,

que limita: Nord, part amb la finca A-9 adjudicada a l'Ajuntament de Girona i amb la finca A-5 adjudicada a la Sra. Montserrat Burch i Pera; Sud, part amb vial exterior del sector i amb la finca A-6 i A-7 adjudicades a les Sres. Anna i Maria Ferrer; Est, amb la finca A-4b, adjudicada a la Sra. Pilar Esparch i Adroher; i Oest, amb la finca A-4c, de la Sra. Pilar Esparch i Adroher."

Quart.- Aprovar el conveni entre l'Ajuntament de Girona i la Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques Astrid-21, regulador de les condicions d'ús de la finca objecte de la cessió.

Cinquè.- Sotmetre l'expedient al tràmit d'informació pública als efectes previstos en els articles 20 i 75 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, el qual s'entendrà complimentat en el supòsit de no presentar-se reclamacions o al·legacions contra el mateix.

Sisè.- Facultar àmpliament a l'Alcalde-President, Sr. Carles Puigdemont i Casamajó, i subsidiàriament el/la Tinent/a d'Alcalde o Regidor/a delegat en qui delegui o el que exerceixi les seves funcions per a totes les actuacions derivades de l'execució de l'acord i la subscripció del conveni regulador de les condicions d'ús de la finca.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, des de l'any 1991 la Fundació Astrid tenia el dret de superfície d'una finca que era propietat municipal que estava situada a la Universitat Politècnica de Girona. L'acord es va constituir condicionat que es construís una llar de residència. No ha estat possible durant aquests anys i, per tant, es procedeix a deixar sense efecte aquest dret de superfície. Però la Fundació Astrid ens ha demanat, ens ha sol·licitat poder continuar disposant d'aquesta finca per desenvolupar un taller d'horta terapèutica.

La proposta és una cessió gratuïta i un termini de vint anys. Nosaltres el que portem és, bé, l'aprovació i, a més a més, en el conveni incloem una clàusula que si en un moment determinat la Fundació Astrid vol realitzar aquesta llar de residència, doncs, que puguem tornar el dret de superfície per tal que ho puguin fer.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora no adscrita, qui exposa, és veritat que és evident que la crisi econòmica és la que ha impedit que la Fundació Síndrome de Down pogués construir en aquesta finca l'equipament que volien, aquesta llar residència per als afectats per aquesta situació. Per això considero molt positiu efectuar un canvi per passar del dret de superfície a la cessió d'ús gratuïta d'aquesta finca a fi que la fundació pugui desenvolupar aquesta horta ecològica terapèutica en col·laboració amb altres entitats de caràcter social o educatiu.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, una petita puntualització: potser en aquestes cessions d'ús d'equipaments i espais públics municipals –i ja ho vaig comentar a la comissió informativa–, en aquest cas concret, doncs, ja que la Universitat de Girona també està desenvolupant tots uns programes relacionats amb les hortes socials, etcètera, sí que estaria bé que es contemplés també aquestes sinergies i aquestes possibilitats de treball conjunt, perquè és probable, i potser fins i tot n'han parlat, però potser estaria bé que també constés en el conveni la possibilitat de treballs comunitaris o cooperatius en tot allò que cedim.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

8. Resolució al·legacions i aprovació definitiva de les modificacions de les Ordenances Fiscals per a l'any 2015.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió extraordinària del dia 27 d'octubre de 2014, va

aprovar provisionalment la modificació de determinades ordenances fiscals per l'any 2015.

L'esmentat expedient d'aprovació provisional ha estat exposat al públic pel termini de trenta dies en el Tauler d'edictes de l'Ajuntament, i ha estat publicat l'anunci d'exposició pública al Diari de Girona de 1 de novembre de 2014, i al BOP de Girona núm. 209, de 3 de novembre de 2014.

Durant el termini d'exposició pública de l'expedient d'aprovació provisional de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'exercici 2015, s'han presentat escrits de reclamacions, d'acord amb allò que disposen els articles 17 i 18 RDL 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la LRHL, per part de:

Sr. Biel de Montserrat i Valls, en nom de del Grup Municipal de la CUP.

Sr. Miguel Ángel Díaz González, en nom del Grup Municipal d'ICV-EUiA. Sr. Carlos Palomares Safarrés, com regidor no adscrit.

Sr. Jordi Fabrellas Payret, en nom de la mercantil GUIMERÀ NOU S.L.

Sr. Josep Mª Coll Viader, en nom del GREMI DE PROMOTORS I CONSTRUCTORS D'EDIFICIS DE GIRONA

La informació detallada s'adjunta en el document annex que consta a l'expedient. D'acord amb les facultats que confereixen al Ple Municipal la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i les disposicions del RD Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, en ordre a la potestat reglamentària en matèria d'hisendes locals, i els requisits per a la imposició i gestió dels ingressos de dret públic de les Entitats Locals, prèvia convocatòria de la Comissió Informativa d'Hisenda, es proposa al Ple Municipal l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR la reclamació del Sr. Carlos Palomares Safarrés, en el sentit d'incrementar les bonificacions/exempcions corresponents a les instal·lacions de l'àrea de serveis socials, de tal manera que per la utilització dels centres cívics, a les entitats sense afany de lucre inscrites al registre d'entitats municipals (REM), se'ls hi apliqui, no només una bonificació del 90% com està ara regulat, sinó una exempció total.

Segon.- Desestimar la resta de reclamacions presentades en el sentit manifestat en l'informe annex del que se'n donarà trasllat als reclamants.

Tercer.- Aprovar definitivament les modificacions de les ordenances fiscals per l'exercici 2015 reguladores dels tributs següents:

1. Ordenança fiscal general de gestió i recaptació dels ingressos municipals de dret públic.
2. Taxa pel servei de recollida i gestió dels residus.
3. Taxa pel servei de clavegueram.
4. Taxa per a l'estudi, anàlisi i expedició de documents.
5. Taxa per ocupació o aprofitament especial del subsòl, sòl i vol del domini públic.
6. Taxa per estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en les vies públiques municipals.
7. Taxa per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals.
8. Taxa per a la prevenció i control ambiental de les activitats, dels establiments oberts al públic i dels espectacles públics.
9. Taxa per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local per empreses que prestin serveis de telefonia mòbil.
10. Impost sobre béns immobles.
11. Impost sobre activitat econòmiques.
12. Impost sobre vehicles de tracció mecànica.
13. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.
14. Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.

Quart.- Ordenar la publicació de l'acord d'aprovació definitiva, així com el text íntegre de les modificacions de les esmentades Ordenances fiscals al BOP, als efectes

previstos a l'article 17 del RD Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text Refós de la llei reguladora de les hisendes locals.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en el Ple de l'Ajuntament que es va fer extraordinari el 27 d'octubre del 2014 vàrem aprovar de manera provisional la modificació de les ordenances que regiran aquest any 2015.

Aquest expedient, hi havia trenta dies d'exposició en el públic, en el tauler d'edictes de l'Ajuntament i també la publicació pública en els corresponents diaris, la qual s'ha complert. I durant aquest termini s'han presentat reclamacions; han estat per part del Grup Municipal de la CUP, per part del Grup Municipal d'Iniciativa, pel senyor Carles Palomares, com a regidor no adscrit, pel senyor Fabrellas, en nom de la mercantil Guimerà Nou, en nom del senyor Viader, del Gremi de Promotors i Constructors d'Edificis de Girona.

En aquest sentit, dir que bona part d'aquestes peticions excedeixen del marc legal que limita el marge d'actuació dels ajuntaments principalment pel que fa a l'hora d'establir beneficis fiscals.

Altres peticions que s'han presentat ja estan actualment recollides a les ordenances que regeixen ara i també en les que provisionalment hem aprovat, i fins i tot algunes milloren el tractament per als contribuents del que se'ns ha sol·licitat a la reclamació.

També hi han algunes propostes que excedeixen del que és el marc d'un expedient d'aprovació de les ordenances fiscals, atès que es refereixen a ingressos que no estan regulats en les nostres ordenances fiscals com, per exemple, poden ser les concessions o la tarifa d'aigües, que no és un taxa.

I finalment, altres peticions no poden ser acceptades per la impossibilitat pressupostària, i per tant, no han estat estimades.

Sí que s'ha estimat, amb relació a la taxa de prestació de serveis mitjançant l'ús d'instal·lacions municipals, hi ha una reclamació en la qual acceptem l'exempció per a la utilització en els centres cívics per part de les entitats sense afany de lucre inscrites en el registre d'entitats municipals, el REM. I que es considera que és adequada i, a més a més, és assumible per part de l'Ajuntament.

Bé, jo no m'allargo gaire perquè ja n'havíem parlat, vàrem fer tot un ple referent a les ordenances, només per acabar dir que aquest Govern durant aquests quatre anys ha mantingut el compromís que va tenir amb els ciutadans de no incrementar la pressió fiscal del contribuent congelant durant tot el mandat els impostos i durant tres anys les taxes. Fins i tot també s'han previst rebaixes en algunes taxes com, per exemple, pot ser el muntatge i desmuntatge d'equipaments esportius o de pavellons. També durant tota la legislatura, any darrere any, s'han anat incrementant les bonificacions als ciutadans i, per tant, també creiem que any darrere any hem anat millorant aquestes ordenances i sempre en favor del contribuent.

De ben segur que les ordenances que aprovarem són molt millors que les de l'any anterior i que expliciten el compromís que vam adoptar amb la ciutadania i que portem en el nostre pla de govern 2011-2015: sortir de la crisi també a través d'una disminució de la pressió fiscal. Aquesta ha estat i seguirà sent la nostra prioritat.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Pia Bosch, regidora no adscrita, qui exposa, tal com ja varem dir en la seva aprovació inicial, aquestes ordenances no són les nostres, no són les que nosaltres hauríem fet, però valorem que contenen millores amb relació a les actualment vigents.

Com ja varem explicar llavors, per obtenir el nostre vot favorable els hauria calgut introduir avenços més decidits en la progressivitat fiscal. Concretament, hauríem volgut que el Govern hagués acceptat la seva aplicació a la taxa d'escombraries, atès

que aquesta seria la taxa en què aquesta progressivitat podria generar una diferència significativa pel caràcter universal de la tasca.

No havent pogut obtenir aquest compromís, no hi vam poder votar favorablement, però atès que pensem que és millor per als gironins que s'aprovin que no pas que no s'aprovin, ens abstindrem de nou avui per permetre aquesta seva aprovació.

Ens abstenim perquè la proposta incorpora algunes de les millores que són fruit de negociacions dels dos darrers anys amb nosaltres i amb altres grups de l'oposició, que responen a la preocupació que compartim per la creixent fractura social, perquè suposen la congelació dels impostos i taxes i consoliden el fraccionament del pagament. I també perquè fruit de la negociació d'aquest any suposen el compromís d'estudiar la tarifació progressiva i la seva aplicació si es veu possible a alguns preus públics que afecten serveis que utilitzen famílies amb infants, com el programa de vacances, l'escola de música o l'escola d'art. També perquè incorpora la millora en l'aplicació de l'ICIO per estimular la rehabilitació d'habitatges, fent que la bonificació del 40 per cent s'apliqui a edificis anteriors al 1975.

En aquest sentit, ens agradaria que es tingués en compte una de les al·legacions que han desestimat, que va en el sentit d'augmentar la bonificació per a les obres de millora de l'eficiència energètica. Ens sembla una al·legació interessant i creiem que valdria la pena valorar-la i deixar-la valorada perquè el proper equip de govern, doncs, la pogués incorporar en les properes ordenances.

També varem introduir la millora de la taxa d'ocupació pública amb la introducció de la nova taxa per als restaurants diferenciant categories de carrer i dimensió de les instal·lacions i rebaixant la nova taxa aplicable a la transmissió de parades dels mercats ambulants.

Per tot això exposat ens abstindrem de nou en aquesta votació.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, ja en el seu moment, en l'aprovació inicial, el meu vot va ser una abstenció, bàsicament perquè la meua voluntat hagués estat afavorir més els que més necessiten i que es pagués en proporció del que es té per tal d'evitar tota la fractura social que hi pugui haver.

També vaig comentar que totes les bonificacions proposades en aquestes ordenances estaven condicionades al compliment de les obligacions fiscals del subjecte passiu. En aquests darrers anys de dificultats i estretors econòmiques hi ha ciutadans i ciutadanes que no poden pagar, i això comporta que els més necessitats en alguns casos deixin de pagar, cosa que implica una situació com contradictòria, ja que aquests mai podran acollir-se a aquestes bonificacions fiscals.

Per tant, potser hagués calgut una intervenció per part de l'Ajuntament en el sentit que sempre que s'acredités aquesta necessitat, poder aplicar la bonificació encara que hi hagués hagut algun deute. Seria una bona mesura que ajudaria potser una mica més a sortir de la crisi.

Aquestes ordenances no haguessin estat les que hauríem proposat, ja que en època de dificultats econòmiques on el poder adquisitiu de tothom, de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes, ha baixat considerablement, el mínim que es pot fer és la seva congelació. Per tant, continuaré amb l'abstenció.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el Partit dels Socialistes de Catalunya per coherència i per tota aquella negociació i acords a què es varen arribar i millores que es van incorporar a les ordenances inicials es mantindrà en l'abstenció. No volem entorpir ni el bon funcionament d'aquest consistori ni dels ciutadans i ciutadanes de Girona.

Això sí, els demanaríem que en aquells acords a què s'han arribat fossin una mica més diligents. I voldríem posar com a exemple les ordenances en vigor del 2014: fruit de la negociació, hi havia un decret d'Alcaldia pel qual es bonificaven impostos a famílies en situacions econòmiques molt dramàtiques, deixin-m'ho dir així, perquè eren l·lindars molt baixos, de situacions econòmiques molt complicades. Aquest decret va

trigar molt a signar-se. I ens consta que algunes famílies encara es dirigeixen a serveis econòmics i no se'ls acaba de donar una resposta. Per tant, voldríem saber quantes famílies han estat ateses i quin import de la partida que hi havia prevista s'ha utilitzat.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, ja saben que el nostre vot va ser negatiu a aquestes ordenances i no pas per voluntat d'obstrucció. El nostre grup al llarg d'aquest mandat ha demostrat la voluntat de diàleg, de poder-nos posar d'acord en tot allò que sigui bo per a la ciutat.

Fa dos anys nosaltres vam ser una peça clau perquè les ordenances es poguessin aprovar i va ser un dels temes que per nosaltres continua sent prioritari i que no s'ha desplegat amb la rapidesa que voldríem, que era l'estudi de la progressivitat de les ordenances i, per tant, la possibilitat que en un moment de crisi, que per molt que diguin no repercuteix en els actors més desfavorits, la millora, ans al contrari, es pogués trobar un nou model d'ordenances.

Si jo hagués de valorar aquestes ordenances, diria que són unes bones ordenances del passat. I quan dic del passat, també dels governs anteriors. És a dir, segueix el mateix model. I és un model que, ho tornem a repetir, és obsolet respecte al que en aquests moments viu i pateix una bona part de la societat gironina.

Nosaltres demanàvem, i se'ns diu que no és tema d'al·legacions –tenen tota la raó–, que es fes un estudi profund per conèixer l'estructura impositiva de la ciutat, la seva afectació als diferents grups de renda per poder avançar en la progressivitat fiscal. Perquè esperem que tard o d'hora hi hagi una reforma de la llei de règim local i dels tributs, si no a l'Estat, a Catalunya alguna reforma espero que hi pugui haver. I seria bo que els ajuntaments ja portéssim una proposta ben feta, ben treballada adequada a aquesta ciutat.

Aquesta és la major i se'ns ha negat. Després, en situàvem algunes que no per ser menys genèriques, són menys importants. Una era coincident amb la que alguns portaveus del grup no adscrit han plantejat: la idea que caiguem en un cercle viciós que no podem bonificar les persones que més ho necessiten, que són aquelles que tenen deutes amb l'Ajuntament; per tant, que es troben en una situació de major precarietat. I és un cercle viciós que la llei ens impedeix i que, per tant, hauríem de trobar un bypass, quelcom que permetés que això no es produís. Perquè mai deixaran de ser deutors, perquè si pel deute que ja tenen no poden tenir bonificacions, el deute encara serà major. Per tant, hem de punxar aquest globus d'alguna manera i nosaltres ho demanàvem.

El tercer també era de la deixalleria, informatitzar la informació que rep l'usuari. Se'ns contesta que la deixalleria està informatitzada. Oh, i tant!, ja ho sabem. Va amb ordinadors; ho tenim perfectament resolt. El que no tenim resolt és l'accés per part de l'usuari per saber quantes vegades ha anat a la deixalleria i, per tant, poder entrar *online* en un tema que pensem que és bo precisament per poder fer-ne més ús.

Un altre era sobre la bonificació en persones afectades per les obres. Jo recordo que vaig ser escèptic la primera vegada que es va proposar, i em vaig equivocar. Penso que per part del Govern en aquell moment era una bona proposta, la de rebaixar el 50 per cent, doncs, a les persones afectades en obres. Ho reconec. Però també veig que no totes les obres són iguals –què més voldríem!– i que hi ha unes obres concretes, les del TAV a Sant Narcís, que desgraciadament –i potser no precisament per manca de voluntat a l'Ajuntament–, s'estan eternitzant en el temps. I per tant, nosaltres proposàvem que senzillament se sumés al 50 per cent un 30 per cent més. Pensàvem que un 80 per cent en el cas concret de Sant Narcís i les seves obres, home, era una compensació mínima a una situació del conte de *nunca jamás*, que no hi ha manera de sortir d'aquest conte, i que, per tant, hi hagués aquesta petita millora.

Se'ns diu que les bonificacions són del 50 per a tots, per a totes les obres. Bé, d'acord, ja ho sé, però, en tot cas, demanàvem una d'específica en un cas molt determinat –en un cas molt determinat.

Després, sobre la taxa de residus: ja saben que nosaltres som bastant crítics respecte a com s'ha fet el desplegament. No és que ens estiméssim especialment aquells contenidors, però pensem que per la mida, per molts conceptes eren més útils de poder situar en una ciutat com la nostra. I així, hi ha casos en què hi tenim cinc-cents metres per poder anar a deixar els residus. Vostès diuen que hi ha una bonificació del 50 a un quilòmetre; home, a nivell urbà, un quilòmetre... Però nosaltres dèiem cinc-cents metres, perquè cinc-cents metres per una persona, portar la bossa cinc-cents metres, perdonin, és un fet prou raonable per buscar una bonificació del 50 per cent. Se'ns diu que no, que es manté un quilòmetre. Bé, què hi farem!

I per últim, el tema de la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals, aquí s'hi han referit: és cert que hi ha una bonificació per a aquest tema, però nosaltres pensàvem que a les entitats sense ànim de lucre s'hauria d'augmentar un 20 per cent més aquesta bonificació, diem un 20 per cent més respecte a la que hi ha. I se'ns diu que ja hi ha bonificació. Home, ja ho sabíem. El que diem és una mica més.

No sé si han estat una mica les presses per resoldre les al·legacions, el fet que aquest grup en aquests moments no és necessari, ni molt menys, perquè s'aprovin, però ens hem sentit un xic molestos per, diríem, unes respostes potser un xic precipitades. Penso que és bo poder-nos aproximar. No sé si el nostre vot hauria passat del no a l'abstenció, tampoc vam tenir un diàleg per fer-ho possible, però penso que aquestes línies que hem dit són prou bones per al conjunt de la ciutadania perquè s'haguessin aprovat.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, abans de fer la intervenció sobre el debat de les ordenances fiscals –que ja avanço que seré breu perquè considero que atès que ja vam tenir el debat en el Ple d'ordenances fiscals, faré un breu resum, molt breu, per definir la nostra postura, que és negativa–, permetin-me que faci una observació, que a l'entrada d'aquest Ple s'ha produït una situació una mica desagradable –ja n'hem parlat al començament, senyor alcalde: bé, membres de la PAH han volgut entrar aquí dintre i s'ha donat la situació una mica desagradable que mentre la gent de la PAH i altres persones que venien a expressar el seu sentiment sobre aquest Ple no podien entrar i, en canvi, entrava tot de gent que podien entrar. Ha estat una mica desagradable. I només permetin-me –no només vostè, sinó en general–, que quan la llei mordassa entri en vigor, probablement el que ha passat aquí a fora serà un delictes castigat amb una pena bastant severa. Bé, doncs, quan estigui aquesta llei en vigor, nosaltres continuarem fent el que hem fet, és a dir, defensar les persones que tenen dret a expressar-se.

Dit això, també voldria esmentar una qüestió: que ja fa tres anys i sis mesos aproximadament que va començar aquest mandat i jo des del primer dia que vostè, senyor alcalde, va fer esment a la situació de l'atur, vaig dir públicament que considerava positiu que l'alcalde d'una ciutat fes esment a cada Ple d'aquesta plaga social que es diu atur. Sempre ho he valorat molt positivament. Però també és veritat que, evidentment, pensem de manera diferent, expressem la pluralitat d'idees de la manera que més bé sabem. Però sí que és veritat que vostè, des del meu punt de vista, fa una visió molt concreta i no tenim nosaltres possibilitat de rebatre això. Potser estaria bé trobar algun espai, perquè, és clar, és al moment d'iniciar el Ple i no és una intervenció que es doni a rèpliques, potser estaria bé trobar un espai perquè puguem, d'alguna manera, els regidors i regidores, una mica contraargumentar la lectura que vostè ens fa.

Dit això i passant al tema de les ordenances fiscals, nosaltres hi votarem en contra, com vam fer a la votació inicial, perquè considerem que a grans trets aquesta proposta d'ordenances fiscals no incorpora amb prou força el tema de la progressivitat fiscal. En segon lloc, perquè pensem que la fiscalitat ambiental no està prou desenvolupada, ni molt menys, ens queda molt i molt de camí per recórrer. I finalment, i a grans trets, no s'ataca, des del nostre punt de vista, amb prou força les grans empreses, la banca, a fi

i efecte d'obtenir més ingressos per poder seguir prestant serveis de qualitat a la ciutadania de Girona.

Hi ha una qüestió que a nosaltres ens va cridar l'atenció, que va ser una de les aportacions que va fer el PSC en aquell moment, que va ser el tema de la taxa d'ocupació de domini públic, que fa referència als restaurants. Sabem que la taxa inicial era d'una quantitat de divuit euros per dia i la proposta que han fet ells i que ha estat acceptada és substancialment superior. Permetin-me que els digui que hauria estat, doncs, una gran satisfacció que aquesta taxa s'hagués pogut aplicar amb caràcter retroactiu, llàstima que no pugui ser. Però, bé, què hi farem.

Hi votem en contra.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, jo seré molt breu, precisament, perquè com deia el senyor Navarro, jo crec que el debat que vam tenir el 27 d'octubre en aquell Ple extraordinari, on van sortir aprovades provisionalment les ordenances fiscals, ja tots els grups polítics vam expressar la nostra posició, no? I en el cas del meu grup municipal, en aquell moment ja havíem arribat a un acord amb l'equip de govern, en aquest cas, amb la senyora Maria Àngels Planas, amb relació a aquestes ordenances. Un pacte que ens portava a abstenir-nos en aquell moment i a mantenir el vot de l'abstenció avui en el Ple d'aquest Ajuntament.

Perquè sí que és veritat, com ja han expressat altres portaveus que m'han precedit, malgrat, com deia, havíem arribat a un acord, sí que, efectivament, aquestes no són les nostres ordenances i nosaltres havíem fet algunes peticions, com era que vostès anessin més lluny de la congelació dels impostos a nivell global i general i de la congelació de les taxes i que fins i tot plantegessin la reducció d'alguns d'ells, en aquest cas, una reducció a l'IBI i una reducció a la taxa més universal que tenim a l'Ajuntament, que és la de la recollida d'escombraries. En aquest punt no vam arribar a cap acord amb vostès i, per tant, en aquell moment no els vam donar el vot favorable; avui tampoc els el donarem. Però sí que vostès van acceptar ja incloure aquelles coses a què havíem arribat a acords, com era incrementar un 10 per cent més la bonificació de l'IBI per a les famílies nombroses, reduir un 10 per cent la taxa d'espai d'ocupació per a les terrasses d'aquells locals que tanquin com a molt tard a les onze de la nit i també, el canvi de redactat en la bonificació de la taxa d'escombraries i de la llicència d'activitats per a aquelles activitats noves que es posessin en funcionament i que la persona que les posés en funcionament fos una persona que en els últims mesos no tenia feina, i que, per tant, se li presentés aquesta bonificació com un estímul.

Com que aquests acords van estar ja recollits a les ordenances que se'ns presentaven i fins a dia d'avui, les que es presenten avui, hi figuren i es mantenen, el meu grup municipal mantindrà també la posició del 27 d'octubre i, per tant, s'abstindrà.

Intervé la senyora M. Àngels Planas, qui exposa, jo en primer lloc vull agrair a tots els grups municipals i als regidors no adscrits que fan possible que puguem tenir unes ordenances per a aquest any, per al proper 2015.

I, bé, em sap greu si no he pogut contestar o no han tingut les respostes adequades, no ha estat la intenció, però sabeu que sempre ens podem reunir per parlar del que calgui.

Jo només vull dir una cosa, no vull entrar punt per punt, sinó només recordar-los que nosaltres fa tres anys i mig que governem i dir que som el primer govern que ha aplicat la progressivitat. Només arribar al Govern, no feia ni un any que ja varem aplicar la progressivitat a les escoles bressol i, per tant... *(veus de fons)* Ho varem proposar, però nosaltres ho varem acceptar, vull dir que veníem d'altres governs que també ho podien haver aplicat, però qui realment ho ha fet possible hem estat nosaltres que ho varem acceptar. I veníem d'altres governs que ja ho podien haver fet en el seu moment. Per tant, dir que som el primer govern que hem aplicat una progressivitat, al

cap d'un any ho varem aplicar a les escoles bressol, i que ens hem compromès a fer estudis en preus públics per a poder fer més progressivitat més endavant. De totes maneres, bé, vull acabar agraint que puguem aprovar les ordenances. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només un parell d'intervencions. Puntualment, senyor Navarro, vostè al·ludia a l'incident de fora, la informació que teníem era una altra nosaltres: la informació que hi havia una gent que ja en els plens anteriors s'ha caracteritzat per rebentar l'ordre normal de funcionament d'aquest Ple preparaven alguna acció, era la informació que teníem. Felïçment no era aquesta i en el moment en què hem verificat que la informació era d'una concentració d'una gent que legítimament volen venir com han fet sempre –que ho han fet sempre– en el Ple per fer el que creguin, per portar samarretes no han tingut cap problema. Però partíem d'una informació diferent de la que hi havia. I en tot cas, ja veurem on ha fallat la informació aquí.

Però aquest Ple a aquestes alçades del mandat vostè sap que ha estat un espai on s'ha produït debat, fins i tot més enllà del que el reglament permet. I aquí hem assistit, i no fa gaires plens, a interrupcions abruptes, desagradables de la celebració del Ple, on estem treballant nosaltres. Hi ha espai per a cada cosa. I fins i tot hem estat i personalment jo he estat generós en l'aplicació de la normativa i he permès les expressions fora del reglament de funcionament del Ple perquè m'ha semblat que «primava» per damunt de tot el dret a la llibertat d'expressió. Però vostè sap que això no sempre ha estat tractat de la mateixa manera per part de tothom.

Per tant, davant de la possibilitat que en un ple, que tenia unes circumstàncies especials, el d'avui, i a vostè no se li han d'escapar, es poguessin produir uns incidents al marge d'això, m'ha semblat més prudent, si això havia de ser així, prendre les mesures adequades per evitar mals majors. Felïçment, hi insisteixo, les circumstàncies han canviat i, per tant, no he tingut cap problema.

Segona qüestió: sobre l'informe de la situació socioeconòmica, jo faig un apunt, que, evidentment, no impedeix que quan en aquest Ple es porten a aprovació plans d'ocupació o mesures que tenen a veure directament amb la situació socioeconòmica dels gironins i les gironines, òbviament, allà es faci el debat que calgui fer sobre això. És només jo vull compartir una informació que tenim, que treballem internament, perquè, ho vaig dir al principi del mandat, em sembla que és important que tingui un efecte sensibilitzador. Res més que això.

La idea..., fixi's que sóc també molt prudent amb relació a la presentació de les dades i que els donem; si no vaig equivocat, a l'inici del Ple vostès tenen l'informe a sobre la taula, que els permet a partir d'aquí fer debat i fixar posició i fer mocions, m'imagino. Però la idea de l'informe de Presidència és fer l'apunt de la situació per deixar-ne constància, també a benefici de les actes dels plens i del que és el fet que l'òrgan de govern de la ciutat de Girona, l'òrgan de representació de la ciutat de Girona acreditat mes rere mes quina és la situació d'una època històrica que es caracteritzarà per una situació d'alarma i d'emergència, des d'aquest punt de vista. Per tant, que d'això en quedi constància, em sembla que és positiu.

I finalment, una referència a les ordenances: jo agraeixo a tots els grups que fan possible la seva aprovació i als que ens donen suport a través de la pretensió que ens permetin tirar endavant el que són unes molt bones ordenances en les circumstàncies que corren.

Jo voldria que possessin en valor el fet que com a ciutat mantinguem aquest llarg període de congelació de les taxes. Em fa l'efecte que això situa una situació de la pressió que es pot exercir sobre els ciutadans més lleugera de la que potser ens podríem trobar o la que es dona potser en altres municipis. És una via que no hem d'abandonar mentre les circumstàncies siguin les actuals, que no exclou el que alguns de vostès han dit i encertadament, que si la situació s'agreuja o la situació no reverteix, que s'hagi d'adoptar algun altre tipus de mesures. Ja hem demostrat a l'inici del

mandat que hi estàvem oberts; si les circumstàncies ho requereixen, nosaltres sempre estem oberts a aquest tipus de mesures i, de fet, ho estudiem permanentment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i deu abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

9. Desafectació i cessió d'ús en precari de la finca anomenada Aurora al c/ Pedret, 97 a favor de l'Agrupament Escolta Pare Claret.

Segons acord de Junta de Govern Local de 16 de desembre de 2011 es va deixar sense efecte l'autorització a l'entitat Agrupament Escolta Pare Claret per a l'ocupació de l'immoble de propietat municipal anomenat "Aurora" situat al carrer Pedret, 97, al no reunir l'immoble les condicions d'estructura i sanitàries adequades per desenvolupar-hi qualsevol tipus d'activitat.

Per acord plenari de 9 de juliol de 2012 es va aprovar el conveni subscrit amb l'Agrupament Escolta Pare Claret, NIF G-08931974, per la cessió en precari i amb caràcter provisional de l'ús del bé patrimonial situat al carrer del Pont Major, número 65, amb destinació a la difusió i l'exercici de l'escoltisme a la ciutat de Girona i demés activitats que li són pròpies, amb plena subjecció al que disposen els articles 75 i 76 del reglament del patrimoni dels ens locals.

Per acord plenari de 9 de desembre de 2013 l'Ajuntament de Girona va prorrogar el conveni amb efectes del dia 17 de gener de 2014 i pel termini màxim d'un any.

Segons informe dels serveis tècnics de l'Ajuntament de Girona de 8 de novembre de 2013 les obres en l'immoble anomenat "Aurora" situat al carrer Pedret, 95, podrien acabar-se abans del 31 de març de 2014, cosa que avui ja es pot confirmar i està en condicions de ser posat a disposició de l'entitat.

Vist l'informe emès pel tècnic de patrimoni en quant als aspectes jurídics i tècnics de l'operació.

Vist l'informe emès per l'arquitecta municipal sobre la situació urbanística de la finca, la seva condició de solar i que no està inclosa en cap figura de planejament urbanístic pendent de desenvolupament.

Atès que l'Ajuntament de Girona està interessat en col·laborar en les activitats de l'Agrupament, vistes les finalitats socials, culturals, educatives i d'ocupació del temps lliure que desplega amb caràcter general, i que fan prevaler una rendibilitat social per damunt de la rendibilitat econòmica.

Vist que l'immoble que fins ara venia ocupant l'Agrupament de forma provisional al carrer del Pont Major, número 65, ha estat sol·licitat per diferents entitats del barri del Pont Major per poder-lo destinar a les seves respectives activitats.

Atès que per la posada a disposició de l'immoble del carrer del Pont Major, 65 per a l'ús de diferents entitats del barri procedeix afectar l'equipament a servei públic i assignar la seva gestió al servei municipal que manté la relació amb aquestes entitats per tal que coordini la seva utilització com instal·lacions de titularitat municipal.

Primer.- Desafectar la finca de titularitat municipal de 155 m2. Anomenada "Aurora", composta de planta baixa i pis, situada al carrer Pedret, 97 de Girona, inscrita a favor de l'Ajuntament de Girona en el Registre de la Propietat de Girona núm. 2, secció 1a, volum 1481, llibre 11, foli 49, finca núm. 4600.

Segon.- Cedir en favor de l'Agrupament Escolta Pare Claret (Minyons Escolta i Guies St. Jordi de Catalunya), amb NIF G-08931974, l'ús amb caràcter de precari i per un termini de cinc anys, de la finca de propietat municipal de 155 m2. anomenada

"Aurora", composta de planta baixa i pis, situada al carrer Pedret, 97 de Girona, per destinar-la a la difusió i exercici de l'escoltisme a la ciutat de Girona i demés activitats que li són pròpies, amb plena subjecció al que disposen els articles 75 i 76 del Reglament de patrimoni dels ens locals.

Tercer.- Aprovar el conveni entre l'Ajuntament de Girona i l'Agrupament Escolta Pare Claret (Minyons Escolta i Guies St. Jordi de Catalunya), regulador de les condicions d'ús de la finca objecte de la cessió.

Quart.- Afectar a servei públic l'immoble situat al carrer del Pont Major, número 65, que consta de planta baixa i dues plantes de pis, amb una superfície de 100 m2. per planta i total edificat aproximat de 250 m2., inscrit en el Registre de la Propietat núm. 1 de Girona al volum 1071, llibre 68, foli 158, finca número 1366, i assignar la seva gestió a la Secció de Centres Cívics dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Girona.

Cinquè.- Sotmetre l'expedient al tràmit d'informació pública als efectes previstos en els articles 20, 75 i 178 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, el qual s'entendrà complimentat en el supòsit de no presentar-se reclamacions o al·legacions contra el mateix.

Sisè - Facultar àmpliament a l'Alcalde-President, Sr. Carles Puigdemont i Casamajó, i subsidiàriament el/la Tinent/a d'Alcalde o Regidor/a delegat en qui delegui o el que exerceixi les seves funcions per a totes les actuacions derivades de l'execució de l'acord i la subscripció del conveni regulador de les condicions d'ús de la finca.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, com vostès saben, varem portar en aquest Ple que l'Agrupament Escolta Pare Claret estava ocupant una finca anomenada «Aurora» al carrer Pedret, 97. Aquesta finca tenia uns problemes, que s'havien de fer unes obres i en espera que es fessin aquestes obres, l'Agrupament Escolta Pare Claret va anar a ocupar un immoble en el carrer Pont Major, 65.

Aquestes obres han finalitzat, ja s'han fet i, per tant, ara ja poden tornar on estaven. I per tant, el que es porta és l'autorització per un termini de cinc anys.

Moltes gràcies.

Obert debat intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, en primer lloc felicitar que això hagi arribat a bon port.

Després, una qüestió, i ja ho citen, doncs, que aquest edifici passarà a dependre de la gestió de centres cívics, però recordar que hi havia tota una colla d'entitats del barri deleroses de poder utilitzar aquest espai, que no s'allargui en el temps això i al més aviat possible puguin fer aquestes converses i arribar a aquests acords.

I després, també volíem demanar que l'Àrea de Joventut fes una reunió amb tots els agrupaments escoltes de la ciutat, una mica per intentar fer un pla de quina és la tasca, diguéssim, de tots els agrupaments escoltes de la ciutat, i també per assegurar un tracte igual a tots els agrupaments escoltes, perquè hi ha diferents tractes o diferents acords. N'hi ha uns que tenen els locals depenent del Bisbat i altres..., aquest el tindrà depenent de l'Ajuntament i n'hi ha un altre que el té, doncs, a lloguer, pagant uns diners d'Adigsa. I per tant, bé, potser sí que estaria bé que hi hagués una mica de sintonia i acord entre tots, atesa la seva tasca educativa a la ciutat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

10. Recuperació d'una finca de 80m2 (Casa de les Aigües) sobre la qual es va atorgar la cessió gratuïta d'un dret de superfície a favor de la Universitat de Girona.

Per acord plenari de 5 de març de 2002 es va atorgar un dret de superfície gratuït a favor de la Universitat de Girona sobre una finca de 80m2, anomenada Casa de les

Aigües, que a continuació es descriu, amb destinació a l'ampliació del campus universitari del Barri Vell.

"Peça de terreny situada en el terme municipal de Girona, amb façana a la Pujada del carrer Alemanys, de 80m² de superfície, que limita: Nord, amb la Pujada dels Alemanys; Sud, amb muralla de la Ciutat; Est amb resta de finca de propietat de l'Ajuntament de Girona; i Oest, amb finca propietat de la Universitat de Girona".

Pertany a l'Ajuntament de Girona a títol de compravenda, segons escriptura pública autoritzada pel Notari que fou de Girona, Sr. Joaquim Barraquer i de Ros, el dia 26 de setembre de 1946.

Finca 3379, volum 1356, llibre 94, foli 14 del Registre de la Propietat núm. 2 de Girona. Finca inventari GPA núm. 10417.

Per escrit del dia 21 d'octubre de 2014 la Universitat de Girona (RE 2014050978) ha presentat l'acord del Ple del Consell Social de 17 de juliol de 2014 mitjançant el qual acorda renunciar a l'acceptació del dret de superfície disposat en acord plenari de 5 de març de 2002, atès que considera que no ha complert cap de les dues condicions establertes i que el Rector de la Universitat no ha acceptat el dret d'acord amb l'autorització feta per acord del Ple del Consell Social de 17 de febrer de 2003.

Vist l'informe emès pel tècnic de patrimoni en data 24 d'octubre de 2014.

Primer.- Disposar la recuperació de la finca de 80m² (Casa de les Aigües, Pujada Alemanys, 18) sobre la qual es va atorgar la cessió gratuïta d'un dret de superfície a favor de la Universitat de Girona per ampliació del campus universitari del barri vell segons acord plenari de 5 de març de 2002, atès que s'han incomplert les condicions establertes, no es va acceptar ni formalitzar en escriptura pública el dret de superfície, i la Universitat de Girona ha renunciat a la seva acceptació per acord del Consell Social en sessió del 17 de juliol de 2014.

Segon.- Disposar que des de l'Àrea d'Urbanisme es procedeixi a revisar l'estat actual de l'edifici un cop recepcionat, als efectes d'establir les mesures de seguretat i protecció que es considerin necessàries i informar al servei de patrimoni del valor de reposició de l'immoble per a la seva incorporació al contracte d'assegurança per danys materials.

Tercer.- Facultar àmpliament a l'Alcalde President, Sr. Carles Puigdemont i Casamajó, i subsidiàriament el/la Tinent/a d'Alcalde o Regidor/a delegat en qui delegui o el que exerceixi les seves funcions, per a totes les actuacions derivades de l'execució de l'acord.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui explica, en el plenari del 5 de març del 2012 es va atorgar a la Universitat de Girona un dret de superfície d'una finca de 80 metres quadrats anomenada «Casa de les Aigües», al carrer Pujada dels Alemanys, número 18, per un termini de setanta-cinc anys. La volien destinar per a l'ampliació del campus de la universitat del Barri Vell, però això no s'ha fet i, per tant, la universitat ens ha comunicat la seva renúncia i retorna novament a l'Ajuntament.

Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

11. Aprovació de les mesures incloses a la Tarifa Ecosocial de l'Aigua per garantir l'accés al subministrament d'aigua potable als veïns de la ciutat de Girona en situació de vulnerabilitat econòmica.

L'Ajuntament de Girona és sensible i coneixedor que l'actual context de crisi

econòmica afecta a moltes famílies de la ciutat, i per facilitar l'accés universal a l'aigua potable, i minimitzar l'impacte que han suposat els continus increments de les tarifes sobre la factura de l'aigua d'ús domèstic, es proposa aprovar l'aplicació d'una tarifa social per aquelles famílies més vulnerables.

La proposta que es presenta s'ha debatut en el marc de la Taula Municipal sobre Canvi Climàtic en les seves sessions de 3 de desembre de 2013, 20 de març, 25 de juny i 27 de novembre de 2014, en el marc del grup de treball de l'aigua, organitzat a tal efecte.

La proposta que es presenta no comporta una modificació de tarifes, que es mantenen, però sí la bonificació d'una part de la tarifa a les famílies que tinguin reconeguda una situació de vulnerabilitat econòmica amb ingressos anuals inferiors a 7.74,8 €. Aquesta es basa en aplicar un preu reduït de 0,075 €/m³ fins a un màxim de 3 m³/persona i mes, i la bonificació del 90% de la quota de servei de l'aigua (terme fix).

L'aplicació de la bonificació implicarà menors ingressos, variables en funció dels consums finals, que s'ha estimat en uns 8.000 € en el cas s'apliqués la bonificació a unes 300 famílies (que són en nombres rodons les que van demanar la bonificació de taxes municipals l'any passat) assumint un perfil de consum similar al de les persones que tenen concedida el cànon social de l'aigua. En el cas que hi hagi un increment de sol·licituds, no es preveu que superin les 700 i escaig famílies, i per tant una possible disminució d'ingressos del rang dels 20.000 €

Aquest rang de possible disminució d'ingressos (8.000-20.000 €) correspon entre un 0,1 i un 0,25% dels ingressos de l'empresa mixta i es preveu que es podran compensar amb altres increments d'ingressos o disminució de les despeses i/o beneficis de la companyia.

Atès que la proposta de bonificació no incrementa les tarifes vigents autoritzades per la Comissió de Preus de Catalunya per resolució de 25 de juliol de 2013, ni es preveu que tingui un impacte econòmic significatiu sobre el manteniment de l'equilibri financer del servei (disminució d'un 0,1% dels ingressos), es preveu que no s'haurà de sotmetre al procediment ordinari d'autorització prèvia per a la implantació i modificació de tarifes dels serveis de competència local, regulats pel decret 149/1988, de 28 d'abril, sobre el règim procedimental dels preus autoritzats i comunicats.

Per això, i subjecte, a altres criteris econòmics i jurídics més específics es sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR el document annex de tarifa ecosocial de l'aigua amb mesures per garantir l'accés al subministrament d'aigua potable als veïns de la ciutat de Girona en situació de vulnerabilitat econòmica

Segon.- Ordenar l'adopció de les corresponents resolucions que permetin dur a terme la materialització de les mesures incloses en la tarifa ecosocial de l'aigua

Tercer.- Sol·licitar a l'Agència Catalana de l'Aigua que s'apliqui el cànon social de l'aigua a els beneficiaris de la tarifa social pel subministrament d'aigua potable a Girona, realitzant les modificacions legals o convenis que calgui per a la seva efectivitat.

Quart.- Facultar àmpliament a l'Alcalde, o al regidor en qui delegui, per a l'execució d'aquest acord i la realització de tots els tràmits que calguin per a la seva efectivitat.

Presenta la proposta el senyor Jordi Fàbrega, tinent d'alcalde de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, l'Ajuntament de Girona és sensible i coneixedor de l'actual context de crisi econòmica que afecta moltes famílies de la ciutat i per tal de facilitar l'accés universal a l'aigua potable i minimitzar l'impacte que han suposat els continus increments de les tarifes sobre la factura de l'aigua d'ús domèstic, es proposa aprovar l'aplicació d'una tarifa ecosocial per a aquelles famílies més vulnerables. L'objectiu principal és que ningú es quedi sense aigua per motius econòmics.

Per la regidoria els criteris que ha de complir el servei de subministrament d'aigua són: per una banda, un servei públic de qualitat i sostenible, un servei transparent i pròxim al ciutadà. S'ha fet un nou disseny de la factura per fer-la més entenedora i s'ha facilitat una oficina *online* per fer tràmits des d'Internet. Ha de ser un dret bàsic i universal, volem evitar els talls, i la proposta de la tarifa ecosocial ho recull. I també sense increment de la tarifa per als usuaris durant el 2015, que no s'apujarà la tarifa d'aigua.

Així, la inclusió d'una tarifa ecosocial ha estat un dels criteris que s'han donat des de la regidoria de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana i que havia d'incorporar el servei d'abastament d'aigua. Amb aquest objectiu, es va demanar assessorament a diferents experts en el tema, que es va concloure amb una proposta de treball anomenada «Escenaris tarifaris per al servei d'abastament d'aigua a Girona». Aquesta proposta es va complementar amb la proposta de tarifa ecosocial que va presentar la companyia d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, i que va presentar a finals de gener del 2014.

A la sessió de la Taula Municipal sobre el Canvi Climàtic del 3 de desembre del 2013 es va acordar la creació d'un grup de treball de l'aigua i es va debatre la proposta de la tarifa ecosocial de l'aigua presentada. El grup de treball de l'aigua es va reunir diferents vegades, el 20 de març, el 25 de juny, i es van acordar els criteris bàsics que havia de seguir.

La proposta final es va presentar a la Taula Municipal sobre el Canvi Climàtic del passat 27 de novembre, amb la participació també dels membres del grup de treball de l'aigua. La proposta també es va presentar a la Taula de la Pobresa Energètica.

La tarifa ecosocial significarà un preu més reduït de consum d'aigua i d'entrada es bonificarà el 90 per cent de la quota del servei, que és el terme mitjà de la factura. S'aplicarà una tarifa reduïda en el consum d'aigua al preu de 0,075 euros metre cúbic, que és menys de la meitat del cost del primer tram de la factura actual, però només fins a un màxim de tres metres cúbics per persona i mes per tal d'evitar afavorir els sobreconsums i ajustar-se a les recomanacions dels consums raonables de l'ACA.

També significa seguretat de subministrament per a les famílies, ja que per la gent que s'hi aculli se suspenen cautelarment i de forma automàtica els possibles talls de servei per impagament.

S'hi podran acollir les persones que acreditin manca de recursos o famílies vulnerables. Per a les famílies amb problemes econòmics, s'aplicaran iguals criteris que a les bonificacions de les taxes municipals per motius econòmics. Per als altres casos, s'atorgaran a través d'informes de serveis socials.

També hem volgut que sigui fàcil, que no calguin nous tràmits. I s'aplicarà automàticament la tarifa ecosocial a totes les llars que tinguin la bonificació de taxes municipals per situació de vulnerabilitat econòmica, no caldran nous tràmits.

En resum, la tarifa que es proposa serà d'aplicació per a aquelles famílies més vulnerables, amb l'objectiu principal que ningú es quedi sense aigua per motius econòmics.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Xavier Amores, regidor no adscrit, qui expressa, de fet, voldria començar, diguem-ne, felicitant l'àrea i els serveis tècnics que han estat treballant en aquesta proposta, tant la cap d'àrea com en Jordi Figueras, així com tots els experts que han participat en les diverses reunions de la Taula del Canvi Climàtic, com del grup de treball de l'aigua. He pogut participar en totes les reunions i, de fet, s'ha anat veient una evolució a la proposta. I també crec que han estat molts els grups, que hi participaven habitualment, tant d'Iniciativa com de la CUP, que han pogut, doncs, també fer aportacions diverses per anar fent millores en la mateixa.

Evidentment, la gestió d'un recurs bàsic com el de l'aigua pateix de diversos tipus d'accions que és molt difícil que es complementin una amb l'altra. És a dir, fer una garantia d'accés d'aigua potable a un preu just i que tingui el mínim impacte mediambiental, evidentment, és d'una complexitat molt gran, no? En tot cas, aquesta

tarifa ecosocial que es proposa probablement està més esbiaixada, com és lògic, també raonable i bo que sigui així, en la vessant més social, potser no tant en l'ecològica, en com promoure l'estalvi i l'eficiència en el seu mateix consum. Però, en tot cas, en el principal, el més rellevant és que permetrà a moltes famílies en situació de vulnerabilitat poder pagar menys en el seu rebut d'aigua. I atès que aquest és un servei essencial, aquesta serà sense cap dubte una bona mesura.

A la vegada, això no repercutirà sobre el rebut de l'aigua de la resta de ciutadans de Girona. Això podria haver estat, diguem-ne, un element que la resta de ciutadans haguessin pogut percebre com a perjudicial per a ells, especialment per a moltes classes mitjanes i treballadores, els quals també han vist l'increment notable que ha patit la despesa del servei de l'aigua.

Crec que per pragmatisme poder aplicar aquesta mesura al llarg de l'any que ve és en si mateix una bona notícia, el suplement econòmic que això representarà. Es parlava, quan vam preguntar en xifres què podria arribar a costar als tècnics, ens deien que en els seus estudis deia que entre 8.000-20.000 euros, doncs, que es podria fer mitjançant noves polítiques d'estalvi o en la disminució dels beneficis de la companyia. Per tant, en aquest sentit sembla que és perfectament assumible i no caldrà fer cap canvi ni cap tràmit jurídic, o cap, diguem-ne, renegociació de la concessió, que amb tota probabilitat hauria portat a un retard i que potser no hagués pogut ser aplicable al llarg d'aquest any 2015.

Crec que també és important manifestar que caldria un cert compromís per part del Govern municipal que en aquest període d'aplicació d'una mesura, diguem-ne, que és nova, que, per tant, és innovadora, que probablement no sigui la millor, sinó que probablement la seva optimització, es pugui anar fent mentre es vagi aplicant i anar veient com es va evolucionant; hauríem d'intentar primer comprometre'ns a identificar nous usuaris potencials. Res pitjor seria que féssim una mesura i que realment es quedés, diguem-ne, limitada a aquells pocs usuaris que actualment ja tenen bonificacions a altres serveis socials. Crec que aquí caldrà fer un pla molt proactiu per part de l'Ajuntament a informar, a poder assessorar, a poder ajudar no només a beneficiar-se d'aquesta tarifa ecosocial en el sentit de l'Ajuntament de Girona, sinó també en els beneficis que poden haver-hi en els cànons, en la part de cànon de l'ACA en les seves tarifes socials.

Si només deixem que aquests casos més extrems, més vulnerables, els que ens vénen via serveis socials utilitzin aquesta tarifa, crec que haurà estat un fracàs. Per tant, haurem de fer actuacions molt proactives en aquest sentit.

També acompanyar-los en els tràmits que s'hagin de fer amb la Generalitat, perquè no tindria cap sentit que ajudéssim des de l'Ajuntament i després la part que pertoca a la Generalitat, que és molt rellevant i molt important, no poguéssim actuar sobre aquesta. I hem d'aprendre en el procés de la seva aplicació i preveure quins impactes tindrà al futur. Jo crec que el regidor va dir en el seu dia que seria una mesura que es provava ara i que veuríem quin nivell d'impacte podria tenir en el futur, és a dir, què passarà quan hi hagi més del doble o del triple de persones que potser en aquests moments calculem que ho puguin aplicar el primer any. Jo, diguem-ne, crec que si fem bé la feina inicial de difondre i d'explicar als ciutadans en situació més vulnerable, aquesta situació es pot accelerar i donar-se relativament aviat.

Quin impacte pot tenir això en la viabilitat econòmica del servei i qui l'assumirà en aquest cas, són preguntes que, lògicament, hauríem d'intentar respondre de manera preventiva.

A la Taula de l'Aigua, el doctor Ignasi Rodríguez-Roda, de l'ICRA, va proposar que es fes aquest estudi com més aviat millor i que es pogués, diguem-ne, fer aquesta previsió. En part, em consta que a nivell intern s'ha fet, però jo crec que caldria ser una proposta estudiada a escenaris prospectius de com pot afectar en el futur. I crec que també podríem vincular-ho a algun pla d'estalvi i eficiència de l'aigua, de manera que tots aquells estalvis que es generessin permetessin que a la vegada es pogués fer assumible aquest increment de possibles nous usuaris que pugui haver-hi. I per tant,

podria tenir aquesta dualitat que potser ara mateix no hi és tan present de ser una tarifa social i eco, ecosocial, com bé deia.

Crec que hi ha moltes maneres amb les quals es pot generar aquest tipus, diguem-ne, d'estalvi, i per tant, podria ser una bona mesura.

Crec que també caldria demanar que s'informi bé tots aquests usuaris que ho utilitzin, que no succeeixi la paradoxa que alguns dels beneficiaris d'aquesta tarifa social després tinguessin consums d'aigua més alts i que passessin de tram. Per tant, crec que aquí hi ha d'haver un element d'informació també molt important.

I també crec que caldria estudiar l'impacte sobre el conjunt de l'àrea metropolitana; crec que és un tema que també amoïnava molts dels presents a la taula, perquè pot tenir impactes desequilibrats entre les diverses ciutats que formen part de la companyia, i per tant, quins mecanismes de compensació podria haver-hi en aquest cas.

Jo crec que són quatre elements d'estudi: els més de caire prospectiu, econòmic, de noves mesures d'estalvi i eficiència i també territorials, que hauríem d'intentar implicar en paral·lel a la implantació d'aquesta tarifa ecosocial i que ens permeti que si aquest 2015 ja serà una mesura que es pugui posar en pràctica i que moltes famílies se'n beneficiïn, que el 2016, doncs, encara en siguin moltes més.

Ens felicitem, doncs, per la implantació; segur que es pot millorar, segur que es podria haver fet més ràpid, segur que es podria haver fet més bé, però, en tot cas, comencem-la a aplicar i comencem-la a millorar a mesura que la implantem. El nostre vot dels cinc regidors no adscrits serà favorable.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, analitzant el document que se'ns va fer arribar en comissió informativa per part del regidor, entenem que el fonamental és que es garanteix el dret a l'aigua, i per nosaltres aquest aspecte és un aspecte definitiu. Com ha dit el regidor, s'assegura que no hi hagi talls, fixant un consum màxim; per tant, això és el que ens ha fet decidir que el meu vot serà favorable.

Es determina bé quin és l'import, almenys per al 2015, com es paga, quina repercussió tindrà per a l'Ajuntament de Girona, qui hi té dret, per tant, qui són els beneficiaris.

Però, en tot cas, em sembla que no queda prou clar de cara al futur com s'assumirà, qui assumirà el cost d'aquesta tarifa ecosocial. És un tema que varem preguntar en comissió informativa i se'ns va dir que es treballaria per a un futur, que en aquests moments es volien recollir dades d'aquest primer any de funcionament. Per tant, ja entenem que potser no va més enllà, no és prou ambiciós, perquè es volen recollir dades d'aquest primer any. Per tant, n'estarem pendents.

El que sí que voldríem dir és que no s'ajusta exactament a la filosofia que els socialistes podríem tenir en l'aplicació d'aquest tipus de tarifes: nosaltres més que bonificacions, com es planteja en aquest document, pensem més en una política redistributiva. Entenem que potser en un futur aquesta podria ser la base de la nova tarifa i, per tant, anirem fent el seguiment amb detall per poder veure com va evolucionant.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, aquesta és una mesura creiem que àmpliament demandada, que era important que arribés a terme. I pensem que a uns mesos de les eleccions municipals és una llàstima que arribi tard. Per tant, creiem que és una bona mesura, però, per altra banda, no tenim garanties de la seva bona aplicació. I explicaré una mica els nostres interrogants. Per una banda, vostès obren un nou tram, el tram baix –que no és similar a un altre «trambaix», però és un tram, doncs, a la banda baixa–, que el resolen amb bonificacions de taxes i també amb un preu baix de l'aigua. Aquest tema, a quines persones s'aplicarà? A les persones que ja formen part de la cartera de serveis socials, però sabem que en aquests moments hi ha moltes famílies associades també a desnonaments, associades a reocupacions de pisos, persones que no es poden

empadronar a la ciutat –i aquest tema l’hem plantejat diverses vegades a la Taula pel Dret a l’Habitatge–, que aquestes persones, doncs, no tindran aquests drets. I sabem que això està causant perjudicis a les comunitats de veïns, que està causant perjudicis a les persones, que han d’anar a les fonts a buscar aquesta aigua –i no sóc alarmista, i això és una realitat que l’observo cada dia. I penso que aquestes persones no estan contemplades en aquest nou tram, doncs, precisament perquè no estan empadronades a la ciutat –no totes elles, però moltes d’elles– i no hi tenen dret. Per tant, aquest garantia del dret a l’accés a l’aigua continua quedant que no es podrà complir per a totes les persones. Això per una banda. Per una altra banda, vostès l’anomenen una tarifa ecosocial perquè hi apliquen dos criteris: un és el baix consum d’aigua en aquest tram, per tant, eco, i per una altra banda, l’aspecte social, doncs, per a aquelles famílies que acreditin tenir uns ingressos molt baixos. És clar, això ho podrien haver equiparat als altres tres trams on aplicar també el mateix criteri, és a dir, ja s’aplica l’eco, és a dir, el tram alt, que hi ha un alt consum, doncs, es paga més cara l’aigua, però vostès també podrien haver-hi acabat d’afegir aquest element social, en el sentit d’equiparar els preus també a part dels d’estalvi en els ingressos que tenen les famílies. I per tant, pensem que es queda aquí a mig camí, aquesta nova tarifa. I després, una altra qüestió, que és el tema que vostès feien uns càlculs que ens costen d’entendre, com no hi ha unes previsions una mica més ajustades dels usuaris que hi haurà d’aquesta nova bonificació. Vostès deien que podrien arribar a ser unes set-centes persones, però, en canvi, el cànon de l’aigua de la Generalitat, que també permet una bonificació, només hi ha unes seixanta persones, si no ho recordo malament, amb bonificació d’aquest cànon de la Generalitat a Girona ciutat. Mirin quina diferència entre seixanta que actualment tenen dret a aquesta rebaixa del cànon de la Generalitat i les set-centes que es podrien preveure que tenen la bonificació de les taxes municipals; hi ha una gran diferència. Què vol dir? Doncs, que hi ha hagut una empresa que no ha fet bé la seva feina, no l’ha feta bé, i que ens genera molts de dubtes i molts d’interrogants de com la continuarà fent.

Vostès deien que aprofitarien perquè aquestes persones que tinguessin les bonificacions municipals també els dirien que obtinguin la bonificació del cànon de la Generalitat. Però i per què no s’ha fet fins ara això, per què no ho ha fet l’empresa?

Mirin, tot això ens porta també a pensar a desconfiar absolutament de qui pagarà o qui deixarà de cobrar aquests diners per part de la nostra ciutat. Vostès en aquest dossier que ens van donar ens van recomanar que tatxéssim un paràgraf que deia que en qualsevol cas si en l’estudi de tarifes es determina que no es pot encabir el servei, es plantejarà la possibilitat que la companyia facturi a l’Ajuntament de Girona pel seu cost. I ens van dir: «No, no, això ho traiem.» Però han quedat dues frases en aquest apartat en el qual es diu «sense increment de tarifa per als usuaris», és a dir, sense increment de tarifa per a la resta dels tres trams d’aigua d’Aigües de Girona; vostès deixen dues frases que, mirin, jo les he fet consultar per experts en lingüística i denoten el que ja ens temíem, que al darrere de les dues frases que sí que hi han deixat hi continua havent un gran interrogant de dir finalment qui ho pagarà.

És clar, el 2015, any electoral, per cert, no hi haurà increment de la tarifa de l’aigua per a la resta d’usuaris, però jo no em conformo, no ens conformem a dir: «Mira, el 2015 no i l’any següent ja ho veurem.» Això ha de quedar blindat, perquè d’efectes «castors» ja en coneixem i sabem que qui acaba pagant les coses és la ciutadania. I no hi estem d’acord. Aquí hi ha una empresa, l’empresa d’aigües, que també ha d’assumir aquests costos i ha de col·laborar socialment també en una mesura que creiem important.

I analitzant el redactat que vostès deixen en aquest dossier, hem d’entendre que és perfectament possible que allà on diu «l’aplicació de la tarifa social no ha de representar cap increment», perquè no l’acabi representant –és un temps verbal que permet que sí que sigui així–, que quan diu «el seu cost no s’hauria de repercutir com a dèficit de tarifa del servei», és evident que el «no s’hauria» podria portar a equívocs.

Per tant, nosaltres el que els demanem és que ho posin en forma de temps en futur, és a dir, allà on diu «l'aplicació de la tarifa no ha de representar cap increment», que posin «l'aplicació de la tarifa social no representarà cap increment», i on diu «el seu cost no s'hauria de repercutir» diguin «el seu cost no repercutirà», perquè amb aquesta forma creiem i entenem que podem estar una mica més segurs que això realment no serà així.

I aquesta inseguretat que nosaltres expressem espero que el temps no ens la porti a favor nostra, perquè voldrà dir que pagarem més cara l'aigua a Girona, sinó que sigui realment l'empresa que col·labori socialment en aquesta mesura, que pensem que pot ser interessant.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, vam tenir aquest debat a la taula, el grup de l'aigua de la Taula sobre el Canvi Climàtic. Va ser molt interessant, hi havia gent que sabia realment de què parlava, gent que coneixia bé el tema. Per part nostra podem dir que valorem positivament que s'hagi activat a Girona una mena de pla rescat ciutadà, que és quelcom que nosaltres pensem que s'hauria d'estendre a molts més sectors de la societat i de la ciutadania, que és que la pròpia democràcia i el sistema democràtic rescati ciutadania que no té recursos per accedir a una sèrie de serveis que són bàsics per a la mateixa vida. Què dir de l'aigua, què dir d'un recurs tan bàsic per a la vida: per poder cuina, poder tenir la higiene personal, poder beure aigua. És quelcom molt bàsic i que, malauradament, no només a Girona, sinó en general, ha estat traslladat a l'esfera privada, a l'esfera dels negocis. Nosaltres sempre ho hem manifestat, ho continuem manifestant i continuarem manifestant-ho amb molta força, pensem que l'aigua i altres àmbits dels serveis no haurien d'estar en la lògica mercantilista del mercat. Primer són els drets, primer són els drets socials, els drets humans, i nosaltres pensem que les fórmules privades, on hi ha capital privat, no sempre fan que els serveis es garanteixin. Dit això, sí que pensem, i reitero que pensem, que això és un pas endavant, és un pas que nosaltres, sincerament, ens pensàvem que no el farien, no tiraria endavant. Finalment l'han fet. També és veritat que nosaltres vam manifestar en el marc de la taula que pensàvem que, d'alguna manera, s'havia de blindar que qui havia d'assumir aquesta despesa havia de ser la part privada, l'empresa, i que això havia de quedar recollit per escrit i blindat jurídicament i definitivament. Per part de l'empresa, per part de la persona que parlava en nom de l'empresa, que era vostè, senyor Fàbrega, esmentava que considerava que amb el que es presentava, amb aquesta proposta, que es va presentar a la Taula pel Canvi Climàtic, en el grup de l'aigua, ja n'hi havia prou i que posaven aquell llindar dels cinc mil euros, que serien potser cinquanta mil euros entre tots els tres municipis per any, amb això ja n'hi havia prou. Nosaltres consideràvem que no n'hi havia prou i pensem que s'ha d'anar més enllà. Ho continuem pensant.

Dit això, sí que pensem que una part de la ciutadania de Girona podrà respirar una mica més perquè estarà alleugida, però és evident que no ens podem quedar amb el que ja tenim. I en aquest sentit, comparteixo el que han esmentat altres regidors i regidores d'aquest consistori, que s'ha de fer una molt bona campanya informativa, hem de sortir al carrer, hem d'anar a buscar aquesta realitat, que hi és, que hi ha prou mitjans per localitzar-la, hem d'utilitzar les noves tecnologies, fer ús de diversos idiomes si cal, fer treball de barri amb treballadors socials, a les escoles, centres cívics, entitats per tal que el missatge arribi a tothom i sí que d'alguna manera, doncs, tota aquesta bossa de persones, de ciutadania que està en situació d'emergència pugui conèixer aquesta mesura.

També pensem que sí que és veritat que hi ha una discriminació pel que fa a la qüestió ambiental. Nosaltres també, en el marc de la taula, vam preguntar que ja que això era una tarifa ecosocial no s'abordava des del nostre punt de vista amb prou força la part ambiental, perquè l'aigua, malgrat que ara aquests dies estigui plovent molt i tenim un Ter que va desbordat i és una meravella, és veritat que en general vivim en un país mediterrani, amb una situació de canvi climàtic i l'aigua és un recurs amb molts

problemes. I l'escassetat és un dels problemes que nosaltres podem tenir. Per això pensem que si hi ha gent que realment fa l'esforç i gasta menys que el tram social que es proposa, però no compleix els requisits, per què ha de seguir pagant més. Aquesta és la lògica mercantilista que nosaltres no entenem i no compartim, i que pensem que amb altres fórmules podríem donar resposta a això.

En definitiva, esperem que no es repeteixin a Girona, tampoc a Salt i a Sarrià de Ter, és a dir, en l'àmbit d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià, talls d'aigua. I dit això, insistim molt en la transparència i a fer que la factura sigui quelcom llegible i entenedor per a la majoria dels mortals, perquè és veritat que ara mateix –ja no parlem de la factura elèctrica, és un altre tema que no hi tenim res a veure–, però en aquest tema, en el tema de la factura de l'aigua, que engloba la tira de conceptes que molta gent senzillament no entén, esperem que això sigui més entenedor i més àgil.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup donarà suport a aquest punt de l'ordre del dia. Nosaltres la veritat és que com s'ha insinuat per part d'alguns dels regidors o portaveus que m'han precedit, i que es parlava d'eleccions del mes de maig, nosaltres, al contrari, no volem pensar ni creiem que aquesta sigui una mesura que vagi lligada al 24 de maig del 2015. I no ho pensem perquè crec que era una mesura demanada, una mesura esperada i, per tant, una mesura bona amb relació que beneficiarà, doncs, els ciutadans que més ho necessiten. I per tant, quan una mesura es pren jo crec que per un gran, per no dir total consens, i que és demanada i esperada, doncs, s'ha de desvincular totalment de qualsevol procés electoral. Perquè, si no, podria semblar que en aquests últims mesos que ens queden, no ho sé, estiguem tots parats perquè no se'ns digui que ens posem d'acord o que tirem coses endavant perquè hi ha eleccions. El meu grup fins a l'últim moment plantejarà en aquest plenari i donarà suport a allò que es planteja i que creiem que tingui com a objectiu final això, millorar la qualitat de vida dels gironins i ajudar-los. És la nostra feina i nosaltres fins a l'últim moment l'estarem fent independentment de quan es convoquin o es deixin de convocar unes eleccions o unes altres. Per això, dubtar també com s'ha plantejat aquí per part d'algunes de les persones que m'han precedit de quina serà l'aplicació, a nosaltres també ens ha sorprès. I ans al contrari, nosaltres creiem que quan es pren una mesura d'aquestes característiques, que és una bona mesura i que ajudarà aquells que més ho necessiten, la decisió es pren per arribar al seu final objectiu. I l'objectiu final de la mesura que avui se'ns planteja per part de l'equip de govern, que a més ha estat, doncs, a bastament comentada i parlada i debatuda en diferents llocs, entre ells, la Taula del Canvi Climàtic, el que busca és assegurar i garantir l'accés al subministrament d'aigua de les persones amb més dificultats, de les persones més vulnerables actualment a la ciutat de Girona. En aquest sentit, nosaltres estem convençuts que un cop aprovi aquest plenari aquesta mesura, a partir de demà mateix el senyor Fàbrega serà el gran garant, no?, que tot això pugui tirar endavant. Dic el senyor Fàbrega perquè és qui ens ho planteja, és l'àrea que li pertoca, però també estic convençuda que l'alcalde mateix com a representant de tots els gironins, així com hem de ser-ho tots els portaveus dels grups municipals i els regidors no adscrits també, per descomptat.

A nosaltres sí que hi ha una cosa que no ens preocupa, però sí que creiem que, efectivament, així com en altres propostes que ha portat l'equip de govern s'hi feia referència i en aquesta no, i que és important –el senyor Navarro ara ho ha dit també a la seva intervenció–, que és informar els ciutadans d'aquesta mesura. Això creiem que cal una campanya, jo no sé quin tipus de campanya, perquè aquest no és segurament ara el debat que hem de fer, i podrien sortir moltes idees, però sí que hem d'aconseguir que totes aquelles persones que ho estan passant malament i que, per tant, aquesta mesura està enfocada que ells puguin demanar aquesta tarifa, els arribi la informació que és possible tenir en aquests moments aquesta bonificació o aquesta tarifa ecosocial. Per tant, en aquest sentit sí que nosaltres demanaríem a l'equip de

govern que un cop ja s'aprovi aquesta mesura, sí que tingui a bé i tingui en compte, doncs, valorar quina mena de campanya informativa es fa perquè aquesta mesura sigui coneguda per tots els gironins i totes les gironines.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Fàbrega, qui expressa, abans de res, agrair el recolzament dels grups que han manifestat el seu suport a aquesta nova tarifa. I dir que, bé, gràcies a Déu a Girona tenim l'aigua de les més barates de tot l'Estat ara per ara.

Ara bé, el procés que ha anat seguint tota aquesta tarifa ecosocial no era tant per minvar la quantitat d'aigua del rebut, sinó la resta d'imports que es cobren en el mateix rebut de l'aigua, com són les escombraries i el sanejament i el cànon de l'ACA.

De les escombraries ens havíem d'esperar a aprovar les taxes, les taxes s'han aprovat definitivament avui en aquest Ple. De l'ACA hem demanat que l'Agència Catalana de l'Aigua faci una bonificació especial a la gent que s'aculli en aquest tram de tarifa ecosocial, i haurem d'esperar a veure què és el que diuen, no? Però el fet de fer una reducció només en el rebut de l'aigua, és clar, potser sí després hauria estat una qüestió electoralista, perquè el que hauríem reduït seria econòmicament percentualment molt poqueta cosa.

Aquesta tarifa per descomptat que no és la tarifa ideal, és una tarifa possibilista. Com ja va dir el conseller delegat de l'empresa el dia de la Taula del Canvi Climàtic, ara mateix ni des de serveis socials, que ja hi van estar treballant en tot aquest temps, tenim dades del ressò i de l'acceptació que pot tenir aquesta mateixa tarifa. O sigui que l'empresa no pot assumir un compromís a llarg termini d'una cosa que desconeix. Però, ara bé, jo penso que ja per part de l'empresa és un bon gest que assumeixi la manca d'ingressos d'aquest 2015 i si aquesta manca d'ingressos està en els intervals que s'ha previst, doncs, bé, després es podria anar posposant any a any, no?

Referent que la tarifa és més social que ecològica, bé, doncs sí, ara per ara aquesta tarifa havia de néixer més ecològica que social, però la veritat és que com estan les coses ha acabat sent més social que ecològica. Però, bé, per avançar en la vessant ecològica, ja hi haurà temps, com ha dit el senyor Navarro, ara per ara hi ha aigua per parlar un tren, o sigui que per la qüestió de l'aigua no ens hem de preocupar. En tot cas, ara per ara, tal com estan les coses i la crisi econòmica, potser és millor que la tarifa ecosocial sigui més social que ecològica i, en tot cas, ja anirem avançant.

Molt bé, i després dir que, bé, en tot cas, la proposta de consum raonable és el que diu l'ACA en les seves recomanacions de cent litres per persona i dia. Si una persona que s'aculli en aquesta tarifa ecosocial sobrepassa aquests escandalls, després ja saltarà als trams normals de la factura ordinària de tothom, per descomptat. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, abans de procedir a la votació, només una reflexió: agrair a la gent que dóna suport al que ha estat, de fet, un treball que ve de molt lluny. S'hi ha treballat molt intensament, jo vull agrair els esforços que han fet els tècnics, també des de l'empresa, per poder aconseguir el que, de fet, era un compromís compartit jo diria per tothom d'aquest plenari que pugui tenir una plasmació pràctica un document, que si vostès l'han entrat a repassar, veuran que és un document molt treballat. Per tant, això invalida qualsevol especulació sobre pulsions electoralistes. I això, si m'ho permeten, gairebé és ofensiu, perquè en aquest cas justament el que s'ha fet és un treball molt delicat, molt seriós, molt responsable, que, a més a més, té vocació d'arribar molt lluny. Seria tan injust com situar sota la lupa i la sospita de l'electoralisme qualsevol altra proposta que hi hagi, no ho sé, una moció sobre les escoles bressol, etcètera. Suposo que ningú no ho fa perquè queden cinc o sis mesos de les eleccions, tothom ho fa perquè se sent obligat a fer-ho. I, per tant, estic d'acord amb el que deia la senyora Veray.

Però, en qualsevol cas, els agraeixo les paraules que han dedicat al que ha estat un treball molt llarg, molt dur de l'àrea. I amb la voluntat que ha expressat el regidor i que

hem demostrat en altres casos, efectivament, si de la seva aplicació se'n desprenen necessitats de millora, nosaltres, evidentment, hi estarem totalment oberts i disposats.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC i PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats i quatre abstencions dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

Intervé de nou el senyor alcalde, qui manifesta, si m'ho permeten, abans de passar al punt dotzè els volia fer partícips d'una notícia que s'ha produït fa poca estona, feliç i que m'agradaria compartir-la amb tots vostès, perquè crec que val la pena que el plenari en tingui constància: ara fa pocs minuts a la festa de la indústria de la música en directe de Catalunya ha guardonat les Fires de Girona com la millor programació de festa major de Catalunya del 2014. És una notícia molt important, hi optaven moltes festes majors de Catalunya, però que reconeix la feina ben feta.

Però, ahora, també un altre motiu de felicitat, i és que la millor sala de concerts de Catalunya del 14 ha estat La Mirona, de Salt. Per tant, aquest any crec que la indústria musical del directe, els premis ARC que s'han lliurat, que s'estan lliurant en aquests moments a Barcelona ens han donat bones notícies. Han arribat en temps real mentre estàvem debatent aquest assumpte. En volia deixar constància perquè tots plegats en puguem ser partícips i ens en puguem felicitar.

12. Aprovació definitiva del Pla de Mobilitat Urbana de Girona.

Mitjançant acord de Ple de data 9 de juny de 2014 es va aprovar inicialment el Pla de Mobilitat Urbana de Girona, i es va sotmetre a informació pública per tal que pogués ésser examinat i es poguessin presentar al·legacions.

Així mateix, i d'acord amb allò establert a l'article 10 de la Llei 6/2009, es va realitzar la consulta a les administracions públiques afectades i al públic interessat establerts al Document de Referència, per tal que aquests poguessin formular les observacions oportunes.

Una vegada rebudes i estudiades les al·legacions presentades, es varen aportar a la Taula de Mobilitat que va tenir lloc el dia 30 de setembre de 2014, on es van resoldre. Atès que en data 1 de desembre de 2014 el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya ha emès resolució per la qual expressa la seva conformitat a la Memòria Ambiental del Pla de Mobilitat Urbana de Girona,

Primer.- APROVAR definitivament el Pla de Mobilitat Urbana de Girona.

Segon.- Notificar al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya i a l'Autoritat Territorial de la Mobilitat de Girona l'aprovació definitiva del Pla de Mobilitat Urbana de Girona.

Tercer.- Posar a disposició de les administracions públiques afectades i de les persones físiques i jurídiques que hagin participat en els tràmits de consulta i participació pública la documentació complerta del Pla de Mobilitat Urbana de Girona, d'acord amb el que estableix l'article 28 de la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental de plans i programes.

Tota la documentació de l'expedient podrà examinar-se a les dependències del Departament de Mobilitat i Via Pública, plaça del Vi, 1 de 17004 Girona, tercera planta. Així mateix, la documentació podrà ser consultada al web:

http://www2.girona.cat/ca/mobilitat_plamobilitat

Quart.- Publicar l'acord d'aprovació definitiva del Pla de Mobilitat Urbana de Girona al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Cinquè.- Encomanar l'avaluació i el seguiment dels objectius del Pla de Mobilitat Urbana de Girona al Departament de Mobilitat i Via Pública de l'Ajuntament de Girona.

Presenta la proposta el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, avui portem per a la seva aprovació el Pla de mobilitat urbana de la ciutat de Girona. Han estat més de dos anys de treballs des que l'1 d'octubre del 2012 es va iniciar la redacció del Pla de mobilitat urbana. La Taula de Mobilitat ha estat participant en totes les fases de la redacció del document: han estat set sessions que s'han dedicat al Pla de mobilitat urbana.

El Pla de mobilitat disposa de cinquanta-dos grups d'actuacions i en total es fan 256 accions concretes. Al llarg de la redacció del Pla de mobilitat se duen a terme les actuacions previstes per la Llei 9/2006, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. Un cop aprovat inicialment el 9 de juny el Pla de mobilitat, es van realitzar els tràmits d'informació pública i consulta. Es varen rebre cinc al·legacions, a la sessió de la Taula de Mobilitat del dia 30 de setembre es van exposar i es varen acordar les resolucions a aquestes al·legacions. Posteriorment, l'equip tècnic va redactar la memòria ambiental per garantir que s'han integrat els aspectes ambientals en el Pla de mobilitat urbana. L'1 d'octubre de 2014, fa escassament uns dies, l'òrgan ambiental ha dictat resolució i ha atorgat la conformitat a la memòria ambiental.

A partir de l'aprovació del Pla de mobilitat, s'haurà de fer un informe semestral de l'estat d'execució del Pla de mobilitat, del qual s'informarà a la Taula de Mobilitat. Es mesuraran anualment quaranta-dos indicadors destinats a controlar el seguiment dels objectius. I als tres i sis anys de termini del Pla de mobilitat es faran informes que seran remesos a la Direcció de Política Ambiental del Departament de Territori i Sostenibilitat.

El Pla de mobilitat que presentem avui per a la seva aprovació és una eina bàsica a l'hora de planificar la mobilitat de la ciutat, tant en transport com per a la millora del medi ambient, de manera integrada. Per primera vegada la ciutat de Girona disposarà d'aquesta eina, que com tot sempre és millorable.

Vull agrair una vegada més als membres de la Taula de Mobilitat la seva implicació, treball i esforç. Amb la confiança d'obtenir els seus vots favorables, moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joaquim Bonaventura Ayats, regidor no adscrit, qui exposa, em penso que és la tercera vegada que aquí al Ple parlem del Pla de Mobilitat, jo diria que és l'aprovació definitiva. En un principi, el meu grup donarà suport a la petició i a l'aprovació definitiva del Pla de mobilitat, però hem d'intentar que a la ciutat hi hagi un canvi de cultura important pel que fa a la mobilitat. Aquest canvi de cultura ens agradaria que fos més ràpid, més radical, però costa perquè les coses no són tan senzilles perquè els ciutadans canviïn algunes postures. Però sí que hem de buscar la complicitat dels ciutadans de Girona per tal que aquest Pla de Mobilitat la gent el faci seu, el conegui i en un principi, hi vegi la seva positivitat a col·laborar-hi.

Seria important, en el text que està previst, que hi hagi reunions periòdiques, evidentment, de la Taula de Mobilitat, aquesta Taula de Mobilitat també fos dinàmica, que fos consultiva, però al mateix temps que pogués anar absorbint i pogués anar, diguem-ne, assumint els canvis que es poden anar produint en el camí d'aquest Pla de mobilitat, que té una duració de sis anys.

I en un principi aquestes serien, diguem-ne, les qüestions que més preocuparien o que serien prioritàries per tal de tirar endavant aquest pla. Nosaltres en totes les altres intervencions que hem fet amb relació a aquest Ple, hem donat el nostre vot favorable, i nosaltres en aquest cas també ho farem.

Per acabar volia dir una cosa, i és que hem de buscar la manera, a veure, com resoldre el tema que el Pla de mobilitat no sigui exclusivament una qüestió de Girona ciutat –ja ho hem dit, sempre ho he mencionat–, que convindria la implicació dels altres municipis, no només Salt i Sarrià, que són dos municipis amb l'àrea urbana gairebé enganxada, sinó també tots aquells municipis que estan a una proximitat determinada de Girona i que, diguem-ne, també estiguin, en certa manera, implicats, perquè condicionen la mobilitat a la ciutat de Girona o bé perquè la majoria dels seus ciutadans vénen a treballar, etcètera. Per tant, convindria que aquest Pla de mobilitat s'anés desenvolupant, però amb la implicació també de tots els municipis que d'alguna manera o altra estan afectats, tal com s'està fent en algunes ciutats europees que hem anat veient a l'hora de posar en marxa aquest tipus de programes.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, sent el primer Pla de mobilitat de l'Ajuntament de Girona jo crec que ja és un motiu de felicitació. I simplement jo volia felicitar el regidor Alcalà per la seva tenacitat, per la seva constància i totes les persones que n'han format part i, evidentment, també tots els tècnics. El meu vot serà favorable.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, respecte al Pla de mobilitat, senyor Alcalà, sap que el Partit dels Socialistes ja havia manifestat certa decepció, perquè tot i que valoràvem que tot el treball de diagnosi i de treball amb entitats relacionades amb la mobilitat a la nostra ciutat havia estat molt intens i molt satisfactori, s'havia obtingut una diagnosi molt ajustada, pensàvem que a l'hora d'elaborar el Pla de mobilitat les mesures no eren prou ambicioses.

En concret, plantejàvem que no es concebi Girona com una àrea metropolitana a l'hora d'abordar aquest aspecte, el de la mobilitat a la nostra ciutat.

Apuntàvem també que, tot i que la diagnosi marcava el carrer de Barcelona com una de les vies a actuar de manera més prioritària, no s'aportava cap solució, encara que fos a llarg termini, però no s'aportava cap mena de mesura prevista.

I pensem que s'hauria de treballar també més els aspectes de millora dels transports alternatius al cotxe privat. En concret, doncs, a les línies de busos pensem que hi hauria alguna mesura que faltaria quant a freqüències i horaris i serveis en dies festius.

Nosaltres per tot allò que s'ha treballat des del grup municipal i per coherència també amb les negociacions que s'han dut a terme amb l'equip de govern, el nostre vot serà favorable, però farem un seguiment molt exhaustiu de totes les mesures que es vagin implantant en el futur.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, també ens sumem a les felicitacions al regidor perquè, certament, ja era hora que la ciutat de Girona tingués un pla de mobilitat. I penso que el treball que s'ha estructurat i s'ha configurat des de la Taula de Mobilitat ha estat interessant, ha estat plural, certament ha estat una taula de debat, una taula de treball important. I creiem que això és positiu perquè Girona necessitava tenir un pla de mobilitat.

És veritat que, nosaltres haguéssim anat més enllà, i això també ja ho hem parlat a vegades. I l'altre dia escoltant la lectura d'una tesi doctoral d'en Sergi Nus sobre les ciutats verdes, ens confirmava una mica que aquest anar més enllà l'haguéssim estirat més nosaltres. És a dir, tot el tema de frenar l'ús del cotxe particular, doncs, és indissociable al fet de potenciar la seguretat dels vianants, el fet de l'ús de la bicicleta i del transport públic. I, en canvi, ens sembla que tal com ha quedat el Pla de mobilitat –i també ho hem dit moltes vegades al regidor– ha quedat una mica un pla *patchwork*, no?, on tothom hi té el seu lloc, tothom està allà encabit amb calçador i potser no hi ha una línia clara de potenciar la mobilitat sostenible, que això vol dir deixar d'utilitzar el cotxe particular. I s'ha intentat encabir una mica tothom.

També hi ha alguns desequilibris pel que fa al tema del bus urbà amb relació als diferents barris. I també, no ha quedat prou palès el tema que som la tercera ciutat on el bus urbà és més car de tot el territori espanyol. I entenent que en el primer i segon lloc hi ha Madrid i Barcelona, possiblement aquí tenim feina i feina agosarada a fer. Per tot plegat, perquè, per una banda, el felicitem, però perquè, per una altra banda, doncs, haguéssim anat més enllà, la nostra posició, com sempre ha estat amb relació al Pla de mobilitat, serà l'abstenció.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, haig de dir que jo estic content, primer per la notícia que ha donat l'alcalde, que penso que bé, que a Girona tinguem una programació musical que és premiada i reconeguda. I en segon lloc, estic content perquè avui estem debatent i aprovant un instrument que jo penso que és importantíssim per a Girona i que farà que la nostra ciutat, que és famosa, per mi, mundialment per la seva qualitat de vida i el seu paisatge i la seva meravella en tots els sentits, farà que aquesta qualitat de vida amb aquest Pla de mobilitat, la puguem garantir una mica més. Per tant, motiu de satisfacció.

Dit això, també penso que el fet que avui aprovem això aquí, i com que és un pla importantíssim, sincerament a mi m'agradaria debatre moltíssim més. Sé que hi ha la Taula de Mobilitat, que també és un mèrit del senyor Alcalà, que l'ha impulsat o l'ha aprovat en el seu mandat, però crec que la cosa dóna per més. Jo també vaig poder assistir a aquesta fantàstica exposició de la tesi doctoral d'en Sergi Nus. I, sí, sí, hi han models de referència europeus que estan molt avançats i que jo sempre he pensat que ens hi hem d'emmirallar i que hem d'avançar i que Girona té moltes qualitats i potencialitats per poder-ho fer.

Dit això, el pla que avui s'aprova de forma definitiva és una eina per a aquesta Girona del futur, que la volem més sostenible, més humana, més justa i és una eina per definir un dels reptes principals del segle XXI, que és aquest combat contra el canvi climàtic, aquest combat contra la contaminació. Que és veritat que es lliura en escales molt grans: a nivell europeu, a nivell d'estats, a nivell de grans regions, però també és veritat que des dels municipis hi tenim moltíssim a dir. I que, de fet, la forma d'implementar els canvis i els nous paradigmes de mobilitat sostenible i els nous paradigmes de qualitat de vida s'han d'implementar des del món local.

No puc fer altra cosa també, que afegir-me a les felicitacions al senyor Alcalà, tot i que també nosaltres hauríem anat molt més lluny.

Moments de felicitacions, és veritat, però també moments per dir que probablement hauríem pogut fer molt més, perquè en tot aquest mandat, del 2011 al 2015, que només queden sis mesos, hem fet coses, però per mi és insuficient: hem impulsat una taula de mobilitat, és cert; s'ha obert un carril bici nou a la zona de la ciutat, a la zona nord de la ciutat que va del Trueta fins a la zona de la Devesa, i això és revolucionari i innovador. També els he de dir que aquest regidor que els està parlant ha tingut dos ensurts seriosos en aquest carril bici. Senyor Alcalà, alguna vegada n'hem parlat. Però des del dia de Tots Sants, que vaig tenir un dels ensurts més grans de la meua vida, que, a veure, és veritat, és el dia que hi ha més trànsit a la ciutat, però des d'aquell dia n'he tingut dos. Hi han cotxes que circulen pel carril bici perquè no s'adonen que allò és un carril bici. No passa gaire, però a mi m'ha passat dos cops. I jo crec que a altra gent li ha passat. Però, bé, s'han fet aquestes coses i també s'han obert dues noves estacions de Girocleta. Bé, està bé. Està bé, però probablement caldria anar més enllà des del nostre punt de vista.

El nou equip de govern que vingui després del mandat següent tindrà una eina feta, una eina feta que és aquest Pla de mobilitat aprovat, i per tant, ja hi haurà un compromís d'aquest Ple per anar implementant eines per avançar en aquesta Girona, que la volem més sostenible, que lluiti contra el canvi climàtic, que tingui més qualitat de vida. Però, hi insisteixo, pensem que caldria anar molt i molt més enllà.

El Pla de Mobilitat que se'ns presenta es preveu que es completarà en sis anys, de 2015 fins al 2021, i tindrà un pressupost aproximat d'uns 15,5 milions d'euros. És un finançament que s'haurà d'anar aprovant cada any, però jo penso que haurem d'estar molt a l'aguait com a ciutat a subvencions que hi hagi a nivell de la Unió Europea, perquè és un finançament que ens pot ajudar a accelerar terminis i inclús a ser més ambiciosos.

També és veritat que estem aprovant aquest Pla de mobilitat en el marc d'una conferència sobre el canvi climàtic que s'acaba de celebrar a Lima, que, per cert, ha estat un nou petit fracàs, i en vigílies, tot i que serà a finals de l'any vinent, que es celebri una cimera molt i molt important a París. Dit això, aprofito per fer l'observació que, atès que París està relativament a prop de Girona, potser seria interessant que com a ciutat, com a institució hi poguéssim enviar algun representant, perquè el que es decidirà allà, des del meu punt de vista, serà de calat. I probablement, el que es decideixi allà farà reconfigurar les polítiques de mobilitat a escala internacional i a escala europea i també a escala de la nostra ciutat. Per tant, aprovem aquest Pla de mobilitat en aquest context.

Pel que fa a les al·legacions que s'han presentat, a nosaltres ens sap una mica de greu que se n'han desestimat moltes. A nosaltres ens n'han estimat unes quantes, però ens n'han desestimat onze. Se n'han desestimat a ciutadans que feien al·legacions pel tema de carrils bici, perquè incrementi la sensació de seguretat, perquè tinguin més amplitud, travessin més la ciutat. I s'han desestimat, és una llàstima.

En definitiva, hem avançat, és veritat, és històric, Girona ha fet un pas històric que per desgràcia mai havia fet fins ara, però nosaltres la nostra feina és fer oposició, la nostra feina és aportar idees, propostes i projectes, i pensem que amb aquest pla ens quedem a mitges. No el votarem favorablement, però ens abstindrem.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo no tornaré a repetir tota la intervenció que ja vaig fer en el Ple del 9 de juny del 2014, de fa pocs mesos, on es va aprovar de manera provisional i feia el primer pas el Pla de mobilitat que avui se'ns presenta per a la seva aprovació definitiva. Ja en aquell moment el meu grup va donar suport al Pla de mobilitat i avui tornarà a donar-hi suport, perquè realment creu que aquest pla serà una bona eina per aconseguir millorar allò que tots, com ja vaig dir el 9 de juny i en campanya electoral repetíem una i altra vegada, que era que la mobilitat de la ciutat de Girona, doncs, no anava bé, era complicada i no la teníem ordenada precisament per falta d'aquest Pla de mobilitat que avui se'ns presenta.

Tots saben perquè és fruit d'una moció presentada pel meu grup municipal, la creació o la tornada a posada en funcionament de la Taula de Mobilitat, que aquesta, la mobilitat, era una de les prioritats del meu grup municipal. Nosaltres celebrem compartir aquesta prioritat no tan sols amb la resta de grups municipals, sinó sobretot amb l'equip de govern, perquè això ha fet o ha facilitat que en aquests temes amb el senyor Alcalà, però també amb l'equip de govern en general, hàgim pogut treballar colze a colze i arribar a consensos i a enteniments, sempre en favor i pensant en l'objectiu final d'aquest pla, que, com deia, no és altre que millorar la mobilitat a la ciutat de Girona. Una mobilitat que, com també vaig dir el 9 de juny, no només és parlar de millorar, que sí que és veritat que calia fer-ho, l'ús de la bicicleta a la nostra ciutat, sinó que era sobretot tenir en compte també el vehicle privat i els vianants que transiten per la nostra ciutat i fer que tots ells puguin conviure d'una millor manera a la nostra ciutat, perquè ni tothom acabarà anant o utilitzant la bicicleta a la ciutat de Girona ni tothom deixarà d'utilitzar-la i agafarà el vehicle privat, i molta gent seguirà anant caminant, anant a peu d'un lloc a l'altre de la ciutat de Girona. I per tant, el que calia era un pla de mobilitat que conjugés totes aquestes diferents maneres de moure's per dintre de la ciutat i facilitar que et moguis a través del mitjà que et moguis,

ho puguis fer d'una manera correcta i d'una manera pacífica. Per això normalment es parla de pacificar, en aquest cas, sobretot de pacificar el trànsit.

Nosaltres ens sumem a la felicitació que han fet els altres grups al senyor Alcalà, però també creiem que hem d'entonar tots una felicitació conjunta. Per què? Doncs, perquè pensem que aquesta vegada aquest pla s'ha fet com tocava i era fer-lo a través de la Taula de Mobilitat, on tots hem estat representats: grups municipals i societat gironina; associacions i ciutadans també han pogut dir-hi la seva, també han pogut fer les seves aportacions. Aquest Pla de mobilitat surt d'aquesta taula i, per tant, creiem que ha de ser també una felicitació conjunta de tots que les coses s'han fet ben fetes i que han arribat a bon port.

Sí que és veritat, com sempre que s'aprova un nou pla a la ciutat, en aquest cas és de mobilitat, però en altres que hem tingut, no només en aquesta legislatura, sinó en altres legislatures, que un cop aprovat el que caldrà és que tots estiguem amatents i estiguem pendents de quina és l'aplicació d'aquest pla. Perquè, efectivament, el pla per si sol no ens solucionarà les coses, sinó que és l'aplicació del pla que aprovem el que ens portarà a aconseguir l'objectiu final marcat d'aquest.

Per tant, en aquest sentit, com he dit, el meu grup municipal donarà suport a aquesta proposta. I sí que avança, doncs, que seguirà amatent i seguirà pendent de quina és l'aplicació que es fa des d'aquest equip de govern i els equips de govern que hagin de venir després de les properes eleccions amb relació al pla que avui aprovem.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Alcalà, qui expressa, moltes gràcies pel suport. Em saben greu les abstencions i ara argumentaré una mica, ja sé que la decisió la tenen presa, però penso que la tenien presa ja feia molt de temps.

Referent al senyor Quim Bonaventura, sobre el canvi radical: a tots ens agradaria fer un canvi radical, però veníem des de menys cinc, per no dir menys quinze, i ara tal com s'ha apuntat aquí tindrem un pla de mobilitat, tindrem l'eina per poder treballar. I a partir d'aquí sí que podrem anar fent moltes coses. Jo crec que el canvi radical s'anirà veient. De fet, ja hem començat a treballar-lo.

Vostè parlava que s'havia de tenir una visió metropolitana, aprofito per dir-li que el mateix Pla de mobilitat ja contempla això, fins i tot l'informe de sostenibilitat també ho recull. I de fet, dintre de la Taula de Mobilitat, tenim ajuntaments de l'àrea metropolitana. Que no han estat prou actius? Però sempre han estat disposats a poder treballar. El que passa que veníem des de menys cinc, per no dir menys quinze, i aleshores havíem de resoldre els nostres problemes. Però jo personalment he estat parlant amb els alcaldes de l'entorn.

A la senyora Glòria Plana, igual que a la resta de regidors, agrair-li les felicitacions, que no només als regidors, sinó a tot l'equip i a totes les persones i, ja també recollir-ho aquí, als membres de la Taula de Mobilitat, que han treballat molt i de debò.

La Sílvia Paneque considera que no ha estat, el Pla de mobilitat, ambiciós; li haig de dir una cosa, em deixa una mica desconcertat, però possiblement això seria perquè vostè no ha vingut a cap de les reunions en les quals s'ha estat treballant i no sé si la informació li havia arribat. Bé, aquí parla de la carretera de Barcelona que no hi ha hagut cap mesura, sobre el tema del cotxe particular, el Pla de mobilitat sí que apunta mesures per potenciar el transport sostenible i mètodes de dissuasió de l'ús de vehicles privats a motor. Això el Pla de mobilitat ho contempla. Però, bé, entenc que també estava en altres comissions.

La Núria Terés diu que no es potencia prou la mobilitat sostenible, jo crec que sí que estem fent una aposta molt seriosa sobre la mobilitat sostenible. És evident el tema de les bicicletes i en els propers mesos, no perquè arribin les eleccions, però és que el temps va molt de pressa, ara ja comencem a plasmar —el senyor Navarro parlava del carril bici de la Barca—, ara començarem a desenvolupar els carrils bici, que s'hi està treballant.

Sobre el tema del bus que és més car, no entraré en aquest debat, però no pot agafar la informació periodística quan parla que la targeta, la T10, una targeta de Girona és la

més cara. Podríem comprovar-ho i veuria que el transport a la ciutat de Girona no és el tercer més car de tot l'Estat. Però això penso que ho podem debatre en un altre fòrum. Senyor Navarro, hi ha coses que han estat molt interessants: el Pla de mobilitat que és una nova eina, ja ho deia jo, i, evidentment, necessitarem un finançament per al Pla de mobilitat. I per poder-ho fer aquí, el mateix pla ens obliga cada tres anys i cada sis anys i cada sis mesos a anar fent informes; per tant, aquí és molt important fer el seguiment de buscar finançament europeu. De fet ja ho estem fent, ja n'hem demanat per al carril bici de la Barca, per exemple, tot i que no estava aprovat, però ja anàvem treballant en aquesta idea i hi ha una subvenció demanada petita, però hi ha una subvenció demanada.

Hi torno a insistir, tenim una eina que és bàsica per a la planificació. Que és millorable, ja ho deia a l'exposició, i tant que sí, però és la primera, i a partir d'aquí hem d'anar treballant.

Sobre l'ensurt que comenta vostè, penso que també va tenir un ensurt perquè es va trobar amb una ambulància que circulava pel carril, no? No va ser vostè? Bé, hi va haver un senyor que es va trobar que passava una ambulància pel carril bici el dia 1. Evidentment que podem millorar i hi estem treballant. I ens preocupa i molt tot el que sigui seguretat.

Hi insisteixo, jo penso que ens hem de felicitar tots perquè tenim una gran eina que serà el Pla de mobilitat, i a partir d'aquí, a la seva disposició i a treballar. Moltes gràcies.

La senyora Sílvia Paneque demana la paraula.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, per al·lusions, i diu, el regidor Alcalà crec que coneix perfectament el perquè de la meua absència en aquestes taules i em sembla una resposta no només que falta a la veritat, insinuant que potser no he complert amb les meves obligacions com a regidora, sinó que, a més a més, em sembla una resposta bastant injusta al que jo li plantejava, i és que el Grup Municipal Socialista manté aquells acords que s'havien plantejat en aquesta taula.

Intervé el senyor Joan Alcalà, dirigint-se a la senyora Paneque, i comenta, no anava per a vostè en el sentit que ho diu, jo li ho puc assegurar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC i PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats i quatre abstencions dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

13. Aprovació inicial de l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries i de les obres menors.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 14 de gener de 2013, va aprovar definitivament l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries, menors i les subjectes al regim de comunicació, publicada íntegrament en el BOP de Girona núm. 16, de 23 de gener de 2013.

L'anterior Ordenança preveia, a més de l'expedició de plaques per a les obres majors, i cartells per a les menors, l'expedició del Codi QR en els supòsits de les obres subjectes al règim de comunicació, no obstant l'anterior, s'ha considerat adient anul·lar l'expedició de l'esmentat codi QR en els règims de comunicació, atès que el

mateix comportava necessàriament l'expedició d'un document que limita l'esperit de la Directiva europea de llibertat de serveis i establiments, que estableix el règim de comunicació amb la finalitat d'alleugerir els tràmits administratius en aquest aspecte intervencionista de l'administració, i també amb a finalitat d'adequar la situació a les ordenances fiscals que no contempen taxa per a l'expedició de l'esmentat document. La nova Ordenança que es proposa tramitar i aprovar, reproduïx el contingut de l'anterior, llevat de totes les referències contingudes en aquella pel que fa al règim de comunicació.

La seva tramitació s'ajustarà al que disposa l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril de Bases de Règim Local, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril i pel que disposa l'article 70.2 de l'esmentada Llei 7/1985, de Bases de Règim Local.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR inicialment l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries i de les obres menors, el text de la qual s'adjunta com annex a la present proposta, d'acord amb el que disposa l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril; i l'article 70.2 de la pròpia Llei 7/1985, de Bases de Règim Local, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, i l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local.

Segon.- Sotmetre l'expedient a informació pública, i audiència dels interessats, pel termini de trenta dies, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i/o reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la Província i a la premsa local.

Tercer.- Disposar que si no s'hi formula cap al·legació ni reclamació durant el termini d'informació pública i d'audiència als interessats, l'Ordenança que ara s'aprova inicialment quedarà aprovada definitivament sense necessitat de cap tràmit ulterior, llevat de la seva publicació íntegra, tal com disposen l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de Bases de Règim Local, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre de mesures per a la modernització del govern local, en concordança amb l'article 66 del ROAS.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, com bé saben vostès, el 14 de gener del 2013 es va decidir aprovar l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries menors i fins i tot de les subjectes en règim de comunicació. Aquesta era una demanda que s'havia fet evident a causa que necessitàvem controlar, quan s'exercien determinades obres a la ciutat, que hi havia moltes queixes de ciutadans que no s'identificava pròpiament on es realitzava l'obra. I per poder portar un control tant des del servei d'Urbanisme com també des de la UMAT, que així ho reclamaven.

A partir d'aquí es va aprovar aquesta ordenança i el que ha fet evident és que tot i que els havíem variat i no demanàvem una placa, sinó que demanàvem un codi QR per al que eren les obres, que només tenien règim de comunicació, això ha dificultat i, també transportant la Directiva europea que requeria que hi hagués la mínima dificultat per part del sol·licitant de l'obra, tot i que nosaltres no volíem generar dificultats, sinó que el que volíem era portar el control de quan es realitzen les obres, el que s'ha decidit finalment és eliminar l'obligatorietat d'establir aquest codi QR i aprovar unes noves ordenances, on l'únic que es fa és eliminar les llicències per comunicació i es mantenen la resta. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

14. Aprovació inicial de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínic) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord).

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 9 de juny de 2014, va aprovar l'Avanç de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 59 per a la nova delimitació del PMU 13 C/ Barcelona nord i per a la creació del Polígon d'Actuació Urbanística PAU 116 - BAC, de l'àmbit discontinu C/ Barcelona - Avellaneda - Clínic.

En relació a l'anterior instrument de planejament l'entitat mercantil Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL va presentar escrit amb diversos suggeriments al respecte.

Tal i com es desprèn dels antecedents, el planejament general preveia la delimitació del PMU 13 Ctra. Barcelona, a executar-se pel sistema de compensació bàsica.

L'entitat Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL va manifestar en el seu moment, mitjançant escrit de data 15 de juny de 2005 (re 2005027494) ser la titular majoritària dels terrenys, en aquest sentit la iniciativa de la gestió de l'esmentat PMU 13 li corresponia a la mateixa, no obstant no es va arribar a constituir mai la Junta de Compensació, per bé que se li va reclamar en diverses ocasions per part d'aquest Ajuntament.

Les previsions del planejament respecte l'esmentat sector PMU 13 Ctra. Barcelona, derivaven de la subscripció d'un conveni i de la resolució del recus de reposició interposat davant el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, no obstant, donat que dit sector no es va desenvolupar en el seu moment, la no execució, tal com s'havia previst inicialment, del soterrament del tren convencional per part del Ministeri de Foment, i la situació en que es troba l'empresa Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL, han fet inviable tècnica i econòmicament, a data d'avui, l'execució del mateix en els termes inicialment previstos, circumstàncies que varen motivar la reordenació de l'àmbit i l'aprovació de l'avanç de pla.

Pels mateixos motius de inviabilitat la proposta continguda en els suggeriments de l'entitat Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL tampoc pot ser atesa, no obstant si que s'ha considerat el fet de la ordenació en dos polígons per una millor gestió del sector.

En relació a l'Avanç de pla, aprovat com s'ha dit en data 9 de juny d'enguany, es va sol·licitar el preceptiu informe a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació ambiental (OTAA) dels Serveis Territorials a Girona del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, respecte del qual, per resolució del Director dels Serveis Territorials a Girona, es va declarar la no-subjecció a avaluació ambiental de l'esmentada modificació puntual del planejament general.

Així mateix, a l'empara del que disposa l'article 16.4 de la Llei Ferroviària 39/2003, de 17 de novembre i l'article 34.3 del Reglament de l'esmentada Llei, es va sol·licitar a la Direcció de Patrimoni i Urbanisme, de l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) la reducció de la línia límit d'edificació, atès que en aquesta data no s'ha procedit encara al soterrament de la línia de tren convencional. L'anterior petició es va formular en data 12 d'agost de 2014, sense que en aquesta data s'hagi rebut resolució expressa al efecte, malgrat la recepció d'informe del Ministeri de Foment i la remissió de major documentació per part d'aquest Ajuntament.

Atès el temps transcorregut, tot i ser l'informe preceptiu, es considera necessari iniciar els tràmits per a l'aprovació del present instrument de planejament.

Com a continuació dels tràmits iniciats amb l'aprovació de l'avanç de pla, els serveis tècnics municipals, han procedit a la redacció de la modificació puntual del Text Refós del PGOU núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda

- Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona -nord).

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU núm. 59, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposen els articles 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord), de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local.

Quart.- Sol·licitar els corresponents informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, de conformitat amb el que disposa l'article 85.5 del DL 1/2010, de 3 d'agost, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, en aquest cas a l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) i a la Direcció General d'Aviació Civil, ambdós del Ministeri de Foment; i a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Girona (OTAA), del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, no és un tema nou, perquè ja el 9 de juny del 2014 aquest equip de govern va portar l'avanç del que ja tots coneixem com a Pla de millora urbana número 13 de la carretera Barcelona.

Per fer una memòria ràpida i històrica de la situació en què ens trobem, el 2002 hi ha l'aprovació del planejament: delimita un espai que va des de la rotonda que tenim on hi ha la benzineria que coneixem tots de la sortida sud de Girona fins al carrer Caldes de Montbui, un espai d'uns 55.000 metres quadrats, en el qual es definia i es delimitava un espai per configurar un pla de millora urbana.

Aquest pla de millora urbana, tal com definia el planejament, era per compensació bàsica, això vol dir que bàsicament era l'iniciativa privada el que l'havia de desenvolupar. A partir d'aquí va haver-hi una primera actuació per part dels veïns que ocupaven aquest espai. Bàsicament, tots saben que eren diferents empreses que estaven situades en aquest punt, que el pla el que establí davant del suposat i imminent soterrament de la línia convencional del tren, requeria una actuació i una càrrega de caràcter urbanística en aquestes parcel·les, que era cobrir aquest espai per després generar un espai verd just darrere on actualment hi ha el traçat de la línia convencional.

Aquest excés de càrrega va motivar que en el planejament s'establís un àmbit de repercussió d'un 1,48 en aquesta zona i a través d'un recurs que varem formalitzar

davant del conseller es va arribar finalment per part del consistori a un conveni amb els propietaris que els atorgava un 1,87 en aquest punt del desenvolupament d'aquest pla de millora urbana.

A partir d'aquí el 15 de juny del 2005 s'entra un escrit a l'Ajuntament de Girona per part d'una entitat que es diu Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL, que comunica a l'Ajuntament que ha adquirit la major part dels terrenys que configuren aquest espai, quedant bàsicament tres, quatre propietaris i, per tant, que ell passava a ser majoritari. I en definitiva, com que era un espai que havia d'anar per compensació bàsica, per tant, el que havia de fer era la Junta de Compensació i tirar endavant el projecte, doncs, era el màxim responsable de desenvolupar aquest àmbit de la ciutat de Girona. La realitat és que els dies, els mesos i els anys han anat passant, algú podrà dir que ha estat efecte de la bombolla, altres podran dir per la situació econòmica, però la realitat és que actualment l'accés sud de la ciutat de Girona presenta un estat totalment de deixadesa que ha generat greus problemes, inclús de seguretat, i que va motivar que aquest equip de govern fins i tot hagués d'instar un expedient de subsidiarietat per a l'enderroc d'uns dels edificis a causa dels problemes que hi havia. A tot això hi hem de sumar un altre element important que ja motivava que aquest Ple hagués de debatre sobre aquest Pla de millora urbana, i era que la comunicació clara o la perspectiva més que evident que no s'anava a soterrar en breu el tren convencional motivava que la càrrega que afectava aquesta zona desaparegués, perquè, evidentment, no hi havia la imminència del soterrament d'aquest tren convencional.

A partir d'aquí, i ho torno a repetir, per iniciativa privada, ens apareix una oportunitat que una entitat coneguda per tots de la ciutat de Girona com és la Clínica Girona, pels motius de tenir una edificació que havia superat i estava en situació de volum disconforme i havent estat impossible per part d'ella intentar modificar durant molts anys aquesta realitat, es va veure obligada a plantejar sortir de la ciutat de Girona i marxar d'aquesta ciutat on la va veure néixer. A partir d'aquí, s'inicia un estudi i una possibilitat d'implantació d'aquest equipament, que no vull deixar de destacar que no només és senzillament un equipament privat, sinó que desenvolupa tasques de caràcter social evidents, perquè col·labora amb l'Administració al respecte, es planteja la possibilitat d'ubicar-se en aquest espai.

S'ha generat un treball on han intervingut una comissió jurídica, una comissió de caràcter urbanístic, que han analitzat una proposta que avui ja ve no com abans, sinó com a aprovació inicial, que no està absenta d'una dificultat jurídica i urbanística i que realment és complexa. I en això, evidentment, no els vull enganyar perquè aquesta és la realitat. Vull dir, hi ha hagut un treball molt a fons tant del departament jurídic intern com extern, perquè es va contractar un expert en la matèria per treballar i realment fer un projecte que tingui o que pugui donar llum i trobar aquesta sortida, que entenem que pot resoldre de retruc el problema que tenim en aquest accés sud de la ciutat de Girona i que configura dos nodes molt importants, no només la implantació d'aquest equipament com és Clínica Girona, que tots saben que té un volum de circulació de persones de més de 800.000 persones a l'any i gent que hi està treballant i que, evidentment, hi seguirà treballant i vindrà a treballar, que de forma directa i indirecta sumen quatre-centes persones, sinó també perquè a la part més propera a Caldes de Montbui l'Ajuntament ha fet una reserva d'un equipament que és el que actualment vostès coneixen que és l'antiga seu de Simon, que és un edifici que està en molt bon estat i que s'ha reservat com a equipament públic de ciutat, i que, per tant, pot configurar un segon node molt interessant per reactivar tot aquest espai.

Evidentment, això comporta, doncs, l'operació urbanística que ja els vam explicar en el seu moment, que no els avorriré, els vaig trametre a tots i cada un de vostès un dossier on s'explicava amb detall el que avui es plantejava aquí. Evidentment, comporta la salvaguarda d'un espai com és un espai que el volem qualificar i el volem protegir com a zona verda, que és l'espai de l'Avellaneda. I alhora, també ve implicat el mateix espai on ara actualment està establerta la Clínica Girona, que comportarà aquí

–i així es va dir en el seu moment– la cessió de tres-cents metres quadrats per al Col·legi Verd, que és un col·legi que té unes mancances d'espai evidents. I creiem que és una oportunitat molt interessant. A més d'una zona porxada fins accedir a aquest espai que serà pública i d'accés, i per tant, també la ciutat guanyarà un espai més en aquest punt.

La zona de Clínica Girona es configura com un espai, una clau 4 dintre del planejament, és a dir, estem parlant d'una zona on admet tant comercial com habitatge. I a partir d'aquí el que avui es planteja és l'oportunitat de trobar una sortida a través d'una petició privada de desenvolupar aquest espai. Els he de dir que hem parlat amb tots i cada un dels propietaris afectats del PMU 13, tots i cada un dels afectats, i tots han mostrat que entenen i que realment volen que es desenvolupi d'una vegada aquest projecte.

I a partir d'aquí, ara s'obrirà un període d'al·legacions. Jo així com al moment de l'avanç els vaig demanar que ho mirassin amb quatre ulls, ara els demano que s'ho mirin amb bona perspectiva. Analitzem-ho –vénen trenta dies per a al·legacions–, donem l'oportunitat per resoldre un problema realment molt greu que ens afecta: l'accés sud d'una ciutat que fa un moment jo sentia el senyor Navarro que és una de les millors ciutats del món i jo també ho comparteixo. Moltes gràcies.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor no adscrit, qui exposa, no hi ha dubte que, com esmentava el regidor Ribas, l'aprovació inicial representa una nova configuració d'un espai que té poc a veure amb el que es preveia en el Pla general del 2002: han canviat l'entorn econòmic, les previsions de desenvolupament urbanístic de la zona i també la previsió del soterrament del tren convencional, que hauria pogut canviar la fesomia de tota la ciutat i no només d'aquella zona.

Aquest darrer canvi és probablement la pèrdua d'una oportunitat urbanística, sí, però sobretot d'una oportunitat territorial i social per la fractura que genera la via del tren entre els diversos barris. Nosaltres pensem que és una reivindicació que no caldria perdre i que des d'aquest plenari, fem bé de recordar.

En el debat estrictament urbanístic de la proposta d'aprovació inicial que es fa avui pensem que els avantatges, la perspectiva del que representa aquesta proposta ens sembla que és positiva i crec que és just reconèixer que s'ha trobat una solució satisfactòria per part del Govern municipal, primer, perquè la Clínica Girona seguirà estant més propera a molts gironins que no pas si hagués marxat a algun altre municipi. És una reflexió amb lògica d'accessibilitat, no de conflicte, ni molt menys, entre cap dels municipis o de l'àrea urbana. Molts usuaris de la Clínica Girona són gent gran, el fet que fos propera, era un avantatge, agraiïen la proximitat d'aquestes instal·lacions. El fet de tenir un servei d'urgències també al centre, doncs, era positiu. I, evidentment, ara estaran més allunyats d'on es concentra la massa més crítica, probablement, d'usuaris, però, en tot cas, segueix estant a l'àrea metropolitana. I en el marc de la trama urbana, segurament haurem de pensar també en canvis en el que és tota la perspectiva de mobilitat, de transport públic per continuar garantint aquesta accessibilitat.

Bé, saben que aquest va ser un argument emprat pel nostre grup molt sovint en la defensa del projecte de l'Hospital Trueta de Girona, per tant, és coherent que també l'utilitzem per a aquesta infraestructura.

És també una oportunitat de reordenament en una zona que estava en una situació de degradació important i que no era ni una imatge justa del que representa a la ciutat aquest accés sud, però probablement més important no sota una perspectiva només d'estètica, sinó del que representava com a possible o com a potencial element de degradació del seu conjunt. És a dir, aquesta certa degradació de la zona es contagia a poc a poc. Si no fem actuacions decidides que reverteixin i que puguin actuar de dinamitzadors de la zona, com és en aquest cas una important infraestructura sanitària o com s'esmentava ara una possible infraestructura de caràcter públic a l'altre extrem de la zona, podríem patir ràpids processos de degradació d'aquests espais. Hi ha

molts exemples de ciutats, potser llunyanes d'aquí, però estic pensant en algun cas especialment a Nord-amèrica, en el qual ha succeït molt que ciutats de fora cap a dins s'han anat degradant a una velocitat de vertigen. I que fa que de vegades la zona dels veïns propers, la gent de carretera Barcelona, la gent de Girona II, puguin patir per veure la situació en què està l'accés sud. Estem segurs que en aquest sentit aquesta és una oportunitat de millora d'aquest accés.

També és una bona notícia econòmica. I crec que en un moment com l'actual de migrades inversions públiques també és un element de reflexió rellevant, no només pel fet d'una inversió en un sector que potser algú podria considerar més de caire de construcció o d'un model antic, jo crec que no, que és una infraestructura en primer lloc sanitària. Per experiència professional he pogut estudiar impactes econòmics amb taules input/output de diversos tipus d'inversions, aquest tipus d'inversions, les sanitàries, tenen molt d'impacte a nivell de tipus de llocs de qualificació, de tipus d'ocupació que genera. Per tant, és una bona notícia econòmica i crec que ens hem de felicitar que els privats, doncs, hagin decidit fer aquesta inversió a la ciutat de Girona; això és bo per a la nostra àrea urbana, és bo per a la ciutat, i per tant, en aquest sentit, també satisfactori.

I finalment, també és una ocasió perquè el Col·legi Verd pugui créixer. Tots estem d'acord que aquesta és una escola que, amb els estàndards que avui utilitzem per a les escoles, probablement pateix una limitació claríssima d'espai. I en aquest sentit, també és una ocasió per créixer.

Crec que també hi ha una sèrie d'elements que val la pena avui, diguem-ne, posar a debat o esmentar-los perquè es tinguin en consideració al llarg d'aquests trenta dies per part de l'Àrea d'Urbanisme i pels serveis tècnics: un és l'element d'estudi que l'Àrea d'Urbanisme m'ha dit que s'està estudiant, que s'està analitzant sobre com podríem arribar a fer que encara el Col·legi Verd pogués créixer una mica més. Nosaltres havíem proposat en el seu dia estudiar el fet que hi hagi el gimnàs de l'escola soterrat, potser aprofitar els baixos que hi hauria a l'antiga Clínica Girona, on hi és actualment, per veure si d'aquesta manera podria créixer aquest espai. Jo sé que no és fàcil perquè pot quedar entre plantes, però podríem intentar buscar alguna solució imaginativa. Tot allò que puguem fer ara per intentar aconseguir que el col·legi tingui més espai crec que sense cap dubte serà una inversió de futur per al conjunt dels ciutadans.

Crec que també pertoca assegurar-nos que els ciutadans de Girona recuperem els costos derivats de l'execució subsidiària dels enderrocs. Ho vam preguntar en el passat Ple, a mi no em va quedar clar si realment ho recuperariem, però vull pensar que serà així. En tot cas, demano al regidor que ens digui com quedaria aquesta situació.

I crec que també caldria estudiar molt atentament els temes de contaminació acústica. Està en un espai, la nova Clínica Girona quedarà en un espai probablement dels més sorollosos, entre carretera Barcelona i el tren, especialment pensant en com ho podem fer, perquè amb els responsables de les infraestructures ferroviàries aconseguir aïllaments acústics no és fàcil. Jo havia anat molts anys al col·legi Cassià Costal i el pas del tren, diguem-ne, era una molèstia constant, però estic pensant que en una clínica encara això deu ser molt més important. Per tant, si poguéssim pensar com podem jugar els diversos actors: els privats, els públics, els responsables d'infraestructura ferroviària, per tenir aquest tema ben estudiat, que no ubiquem una clínica en un lloc on després pugui patir les conseqüències de la contaminació acústica.

Acabo simplement dient que des del nostre grup si parlem d'infraestructura sanitària, també crec que pertoca dir que ens segueix amoïnant la situació del Trueta –no en parlarem ara perquè no pertoca–, però sí que pensem que és un element important a l'hora de pensar com s'equilibra tota la infraestructura sanitària de la ciutat, que es complementen, que hi són tots presents, i per tant, ens preocupa la situació dels pressupostos, d'alguns dels globus sonda que han anat apareixent darrerament. Crec

que també és bo fer aquesta reflexió, crec que seria el millor per a la ciutat que el conjunt dels elements sanitaris de la ciutat es puguin desenvolupar, esperem, amb tanta rapidesa com sembla que pot passar en el cas de la Clínica Girona.

El vot dels cinc regidors no adscrits que represento serà positiu en el lògic balanç que hem fet en aquesta intervenció.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, aquesta operació, com deia el regidor, és una operació urbanística i jurídica complexa, però penso que en aquests moments cal ser realistes i tot allò que s'havia previst fer en aquesta zona de carretera de Barcelona fa uns anys, realment ara no es pot executar. I per tant, penso que cal una actuació ràpida en aquesta zona per tal de millorar la imatge de l'entrada sud, que actualment està bastant degradada i bastant desordenada.

A la vegada crec també que és important i que cal aprofitar que la Clínica Girona es quedi a la ciutat, que contribueixi a fer de Girona un gran parc sociosanitari i que juntament amb la resta de centres sanitaris, evidentment, amb el Trueta i amb la Facultat de Medicina, sigui un pol d'atracció econòmica també en aquest sector.

I, bé, veient la documentació, penso que en general la proposta és positiva, però sent l'aprovació inicial, em reservo a l'estudi més exhaustiu per poder fer les al·legacions si calen. El meu vot serà l'abstenció.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el vot del Grup Municipal del Partit dels Socialistes serà favorable, en el sentit precisament que deia el regidor. En definitiva, ens trobem davant d'una aprovació inicial que ha d'anar a informació pública, per tant, hem de donar l'oportunitat a tots els ciutadans i ciutadanes que hi vulguin dir la seva en forma d'al·legació, de nosaltres mateixos també.

Tot plegat és conseqüència del planejament vigent i de les modificacions provocades per canvis urbanístics recents o pel no-soterrament del tren convencional, que aquest pensem que és un debat interessant a tenir i que estaria en el marc del Ple extraordinari i monogràfic entorn del projecte del tren a la ciutat de Girona, i que ja aprofitem per reivindicar i demanar.

I, per tant, nosaltres hi donarem tot el suport condicionat a l'exposició pública i previ a l'aprovació provisional.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, encara em costa una mica orientar-me de quan em toca, però em penso que ho aconseguirem. Quan ho tingui aconseguit, ja deixaré de ser regidor.

Bé, la veritat ara ho pensava, que des del 2002 em persegueix el Pla general d'ordenació urbana i potser d'aquí a cinc mesos serà una satisfacció perdre'l de vista, perquè hi vaig votar en contra. Va ser dels pocs vots en contra del Pla general i m'ha perseguit en el Govern de la ciutat i em persegueix a l'oposició.

Recordo molt vagament les intervencions que vaig fer quan hi havia l'alcalde Nadal i de regidor, bé, no cal comentar-ho, i hi havia un model que no compartia, que era el model «desarrollista». És a dir, el Pla general d'ordenació urbana és el mateix model «desarrollista» que ens ha portat a la crisi que ara tenim. I un cop i un altre la iniciativa privada, afavorida per unes lleis que li permetien les mans molt lliures, ha fet alguns dels desgavells d'aquesta ciutat que estímem molt, que ens agrada molt i que en gaudim, però que té alguns nyaps importants. Un dels nyaps és la carretera de Barcelona, que en té d'altres.

De la crisi jo em felicitava de poques coses, i és que com a mínim no es construís allà. Ja sé que estèticament és deplorable, però la construcció que es tenia prevista no era el millor per a la ciutat. Per tant, que els sectors especulatius en el seu moment no tinguessin els diners per fer allò que volien fer és un element del qual jo em felicito.

I en temps de canvi com l'actual, a l'espera que hi hagin altres models de desenvolupament per a la ciutat i per a Catalunya, per mi era una certa tranquil·litat

que allò quedés en guaret. Ja saben que la terra va bé de tant en tant no explotar-la tota, sinó deixar-la en guaret perquè es pugui refer.

Entenc que hi ha un altre model, que jo no comparteixo, per això sempre he estat minoria i, per tant, he fet el que he pogut en el Govern, però no he tingut la responsabilitat de tots els temes. Fa un moment hi havia el crit d'un determinat partit que deia: «Bé, què van fer en el Pla de mobilitat els d'Iniciativa quan governaven?» Bé, mobilitat no ho vam tenir mai, i potser me'n puc penedir perquè vaig governar, però en les competències que teníem vam fer el que vam poder, mobilitat no la teníem i urbanisme tampoc. I ens hem hagut d'empassar uns gripaus de cal Déu. L'autocrítica és bona, governar és important. De vegades, governant entens el que pots fer i també entens el que no pots fer. I això ho tens a la motxilla perquè serveixi per al futur.

El «desarrollisme» no ens portarà a la sortida de la crisi. I un model com aquest, tornar a fer el que estàvem fent com si no passés res no interessa a la ciutat. Donem-nos una mica més de temps, és a dir, donem-nos temps. Hi hauran unes noves eleccions, potser a Catalunya, a Espanya, a Girona canviaran moltes coses, potser canviaran les lleis, potser canviaran les lleis urbanes, potser canviarà la llei del sòl, potser tindrem més instruments als ajuntaments per poder canviar les coses. Jo ara si tingués prou vots ho impediria.

Votaré que no, i sé que no ho podré impedir i sé que hi ha gent que creu en el vell model, perquè el vell model ha donat també riquesa. No a tothom, a uns quants. Jo això no ho comparteixo: no comparteixo el Pla general d'ordenació urbana, no comparteixo el que en aquests moments es vol i no prejudicaria mala fe, però jutjo que hi ha ara gent que vol un model, que pels quals endreçar la ciutat és el més important. I és cert, amb això es pot començar a endreçar la ciutat.

I una segona cosa que tampoc comparteixo, no sé si d'aquí a pocs dies parlarem del PUC, no sé si en parlarem. I em sembla que pot haver-hi bona notícia d'acords interessants. Però si la Clínica Girona anava a Fornells, doncs, molt bé, tampoc està tan lluny, de la carretera Barcelona a Fornells. I ja està. I que en lloc de Fornells els avis hagin d'estar cinc minuts més amb autobús, perquè l'autobús l'hauran d'agafar, això també significa àrea metropolitana.

No hi tinc res contra la Clínica Girona, no hi tinc res, penso que està bé com a complement de la salut pública, com a complement d'allò que ha d'assegurar que tot ciutadà, tingui o no diners, tingui la millor atenció. I sabem que en el nostre país la millor atenció hospitalària, la millor, és la pública i volem que això no es desmantelli i volem que continuï.

Benvinguda la Clínica Girona a Fornells, però no penso que la gran alternativa per a la ciutat és que la Clínica Girona passi a la carretera de Barcelona. No m'ho crec. Ni que doni molts més llocs de treball, perquè si dona llocs de treball, els donarà a Fornells. Quanta gent de Girona agafa el cotxe per treballar a la quinta forca? Per tant, aquest no és el problema principal. Per mi és un tema de model. I perdoneu-me que m'enrotlli més, però, per tant, com a model que no comparteixo hi votarem en contra.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, ja han vist que fa una estona m'ha sortit aquesta vena gironista que porto a dintre que de tant en tant no la puc controlar i fa que digui públicament que Girona és la millor ciutat del món. Ho continuo creient. Ara bé, tenim molta feina a fer perquè encara sigui millor, Girona.

Precisament, nosaltres que hem viscut, tot i que no hem viscut amb la màxima intensitat aquesta borratxera urbanística a la qual feia ara al·lusió el senyor Joan Olòriz, penso que com a país, com a ciutat també, tenim molta feina a fer per desfer els nyaps, les «xapuques» —en versió no normalitzada— que hem fet en aquest país en l'àmbit urbanístic. Hem construït a dojo. Ens pensàvem que podíem emular els models dels Estats Units —el senyor Amores n'ha fet algun esment—, però és que resulta que nosaltres tenim un país molt petit, petitíssim, som un país petit. Mira, en qüestió de dimensions, no hi ha res escrit. Però som un país petit, i com que som un país petit,

tenim poc territori, tenim poc sòl i no el podem malbaratar com hem fet durant molts anys. És veritat que el model de borratxera urbanística i especulativa que hem tingut ens ha portat a una situació de ressaca i tenim un paisatge molt degradat, no només un paisatge ambiental en els interiors, en el rerepaís, a les costes o a les muntanyes, sinó a les pròpies ciutats. I aquí tenim una feina apassionant de reconstrucció que vol dir deconstruir totes les «xapuques» –en versió no normalitzada– que hem fet durant molts i molts anys. I està clar que l'entrada sud és una zona degradada, periurbana, perifèrica, molt i molt malmesa.

Ara bé, avui aquí sobre el que estem debatent estan sortint molts temes: estan sortint temes de sanitat pública, temes de paisatge urbà, temes de mobilitat; no estem aprovant una simple modificació d'un pla general d'ordenació urbana, no estem aprovant, des del meu punt de vista, una simple operació urbanística, per mi parlem de moltíssimes coses. Per tant, el que aprovem inicialment no és un simple lífting urbanístic, tot i que formalment aprovem tècnicament una modificació, però a la pràctica –i vull insistir en això– estem parlant també de model de sanitat pública o privada que tenim en aquest país.

A ningú se li amaga que tenim un Hospital Trueta que cada cop està més atrotinat, i per art de màgia resulta que tenim un conseller que es diu Boi Ruiz que ha desfermat una autèntica ofensiva contra la sanitat pública i molts equipaments privats són privilegiats i són afavorits. És evident que aquest no és l'objecte final del que estem aprovant aquí avui, però això hi plana, aquest debat hi plana; el model de sanitat pública que nosaltres defensem està planant sobre el que ara estem debatent.

Nosaltres no volem que la Catalunya del futur, la Catalunya independent i sobirana neixi coixa. I com que la sanitat pública s'està desmantellant, pensem que és un factor perquè neixi coixa, i nosaltres no ens hi conformem. Volem un estat català fort, i això vol dir tenir una sanitat pública i de qualitat de més envergadura i de més dimensió que la sanitat privada. Perquè pensem que la sanitat pública és un dret de la ciutadania i no s'ha de coartar privilegiant les iniciatives privades.

En segon lloc i havent acceptat que també, efectivament, no tenim prou majoria política per modificar el que avui aquí s'aprovarà, pensem que el trasllat de la Clínica Girona i l'operació privada que hi ha en marxa no es pot produir sense tenir un debat a fons en el barri de l'Eixample. Aquest barri va perdre ja un equipament sanitari públic, el CAP del carrer Maluquer Salvador i ara perdrà també un equipament sanitari. I això està generant també un cert malestar entre alguns sectors de la ciutadania.

Pensem també que aquest trasllat té efectes col·laterals en termes democràtics, econòmics, socials i de mobilitat. Democràtics perquè pensem que el barri també ha de poder decidir els usos dels nous espais alliberats, si això s'acaba produint. Econòmics perquè des del nostre punt de vista la presència d'un equipament sanitari de dimensions prou importants com és la Clínica Girona al bell mig del barri és també un motor econòmic i, a més a més, encaixa amb el model de ciutat compacta i mediterrània, que està demostrat que és molt més eficient que no pas apostar per la dispersió permanent d'usos, d'anar portant permanentment a la perifèria usos de tot tipus, entre ells, els sanitaris.

També té repercussions socials, perquè en un barri altament densificat com és l'Eixample el fet que hi hagi o no espais nous esponjats per alleujar la pressió del trànsit rodat i pacificar i fer més habitable el barri és, des del nostre punt de vista, una obligació gairebé moral.

I finalment, també en termes de mobilitat, reiterem això de la ciutat compacta i mediterrània, és més eficient. I pensem que el que aquí s'està fent, doncs, és portar una activitat més lluny, cosa que obliga a dependre del cotxe, perquè, per desgràcia, en aquest país i en aquesta ciutat que tant m'estimo i que tan meravellosa crec que és, però en el transport públic encara ens queda molt de camí a recórrer.

D'altra banda, també pensem que hi ha algun desajust amb el càlcul de superfícies pel que fa a la compensació. Sabem que no podem portar al centre les parcel·les que s'alliberaran a l'Avellaneda, però creiem que són insuficients les cessions que s'han

fet. Nosaltres treballarem intensament a les al·legacions i, bé, intentarem fer pedagogia d'una nova ciutat més sostenible i més amable que no passa de cap de les maneres per afavorir ni la sanitat privada ni per dispersar els usos pel territori. Hi insistim, deconstrucció del que hem destruït i construcció de nous paradigmes.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, jo començava la meua intervenció el 9 de juny en el Ple on es va aprovar l'avanç de modificació dient que algunes intervencions m'havien descol·locat, perquè creia que el que teníem era un debat urbanístic, perquè el senyor Ribas ho deia, és una operació urbanística i jurídica molt complicada, molt complexa. I per tant, nosaltres teníem l'esperança que avui fos aquest el debat que poguéssim tenir, però altra cop s'ha obert el debat d'intentar tenir un debat de sanitat pública o privada i de Trueta sí o Trueta no, fins i tot.

Bé, jo no vull entrar a polemitzar amb el senyor Navarro perquè ja fa temps que vaig decidir que no ho faria, però hi ha dues coses: una, crec que no és incompatible parlar del que estem parlant avui i ajudar que una iniciativa privada com és la Clínica Girona, no marxi de Girona i, en aquest cas, s'estableixi en aquesta zona de la carretera Barcelona. No és incompatible, al contrari, crec que és complementari, i ho vaig explicar el 9 de juny i hi insisteixo avui. Hi ha proves mèdiques en aquests moments a la ciutat de Girona que del Trueta et deriven a la Clínica Girona o de la Clínica Girona et deriven al Trueta; per tant, són equipaments que treballen totalment de manera conjunta. Per tant, crec que aquest no és el debat. I tampoc és el debat de sanitat pública o privada.

A més, hi ha hagut un moment, senyor Navarro, que fins i tot jo m'he perdut en la seva intervenció, perquè ha passat criticant d'una manera ferotge la sanitat privada i ha acabat dient que a l'Eixample estan preocupats perquè perden un altre equipament sanitari, que és privat. Perquè vostè ha fet una gran crítica ferotge a la Clínica Girona. Per tant, acabarà donant-me la raó al que jo li deia el 9 de juny, que és l'altre greu error que crec avui dels grups que m'han precedit: per què no parlem i tenim en compte els usuaris? Per què no parlem i tenim en compte els gironins i les gironines que utilitzen i que per a ells és un punt de referència la Clínica Girona? Perquè per nosaltres aquestes són les persones més importants. I la Clínica Girona, senyor Navarro, abans que vostè arribés a aquest Ajuntament ja marxava d'on està ubicada ara. Aquesta era una decisió presa. Si avui aconseguim alguna cosa o ajudem en alguna cosa amb el que es porta a debat és que no marxi de la ciutat de Girona.

Hi insisteixo, no tinc res contra Fornells, i l'alcalde ho sap, al contrari, però de la mateixa manera que també hem defensat que altres equipaments no vagin al municipi del costat perquè creiem que era important tenir-los a la ciutat de Girona, i malgrat el senyor Olòriz deia hauran d'agafar un autobús i tant els hi és cinc minuts més, cinc minuts menys, perquè podríem arribar fins a Fornells, bé, nosaltres creiem que no, que sí que importa. I, per tant, que és un fet positiu que la Clínica Girona, malgrat se'n vagi del centre de la ciutat, no marxi del terme municipal de la nostra ciutat.

Per tant, amb referència als antecedents que ja ha explicat el senyor Ribas –jo no els repetiré, crec que ell els ha explicat molt bé– de per què ens trobem en la situació que ens trobem i què cal fer en aquests moments, perquè, com deia ja en el Ple del 9 de juny, crec que és una responsabilitat saber-se adaptar a les noves situacions que cada vegada ens trobem. La situació de la ciutat de Girona i de l'economia en general i, per tant, de les perspectives o allò que es podia pensar que caldria fer a la nostra ciutat l'any 2002 no és la mateixa que l'any 2014. Per desgràcia, la situació al 2002 era una bona situació, es pensava que la bona situació i la bona situació sobretot al cicle econòmic continuaria, al 2014 aquesta bona situació no és la mateixa. Per tant, cal adaptar-nos.

I en aquest sentit, nosaltres ja ho vam dir i ho seguim dient: creiem que la proposta que se'ns presenta és bona, que és bona per a la ciutat, però sobretot per als gironins i les gironines, que, hi vull insistir, per nosaltres és el més important en aquests

moments i per això estem tots asseguts aquí en representació dels ciutadans de la nostra ciutat, en aquest cas, dels gironins i de les gironines. I creiem que és bo per diverses raons: la primera –que se n’ha parlat també ja per les persones que m’han precedit i pel senyor Ribas quan ha fet la presentació– és que ens ajudarà a rehabilitar, reordenar, reorganitzar –podem trobar-hi molts adjectius– l’entrada sud de la ciutat, que a dia d’avui està degradada i dóna una imatge, jo crec, que molt poc real del que realment és la ciutat de Girona. Quan un entra a Girona per l’entrada sud té una sensació diferent de quan comença a entrar a dins la ciutat i se n’adona que allò és una excepció, el que troba a l’entrada. I per tant, ens ajudarà també a posar ordre i a rehabilitar aquesta zona. Serà un element dinamitzador per a aquesta zona. No ha de ser l’únic element dinamitzador. Per part de l’Ajuntament, el senyor Ribas parlava d’una finca que s’ha reservat per a ús municipal, bé, doncs, tot això ens ha de fer portar més dinamització en aquesta zona de la ciutat i, per tant, ajudar a la recuperació econòmica.

I també s’ha parlat molt, i ja ho vaig valorar el 9 de juny, també és bo perquè allibera espai al centre de Girona, un espai que ens permetrà poder fer una cosa que en altres col·legis que tenim a la ciutat de Girona no podem fer que és ampliar les instal·lacions d’aquesta escola, en aquest cas, del pati del Col·legi Verd, que és una demanda des de fa molt de temps del mateix col·legi, però també crec que una demanda feta per tots els grups municipals i esperada també si en algun moment fóra possible. I sembla, doncs, que amb aquesta operació i amb aquesta proposta que se’ns presenta, això, aquesta possibilitat agafa, doncs, més volada i pot ser una realitat quan aquest equipament estigui construït de nou a l’entrada sud de la ciutat, a la carretera Barcelona.

I acabo ja, alcalde, però sí que vull fer referència també al capital privat. Mirin, jo ja ho deia el 9 de juny i avui hi insisteixo, i més ho diem molt convençuts des del meu grup municipal: la inversió privada jo sé que hi ha grups que pensen que és dolenta perquè sí i que no la volen; nosaltres defensem que la iniciativa i la inversió privada és bona. És bona en general perquè dinamitza l’economia, però, a més, és bona en moments en què l’Administració està més limitada i té menys recursos per invertir. I si, a més, la inversió privada va de la mà i es fa d’acord i amb consens amb la pròpia Administració per intentar, o per amb aquesta inversió privada ajudar també en algunes coses que l’Administració, en aquest cas l’Ajuntament, necessita fer o necessita tirar endavant, doncs, per nosaltres encara és més beneficiosa.

Per tant, per tot l’exposat, nosaltres donarem suport a aquest punt de l’ordre del dia i estem convençuts que si les coses es fan bé i les coses no es fan precipitadament i es posen sobre la taula tots els mecanismes de control que s’han de posar, com qualsevol altra operació urbanística, es posen des de l’Ajuntament, aquesta és una bona iniciativa i que ens portarà a un objectiu final volgut per tots.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, qui expressa, primer de tot agrair a tots aquells grups que ja sigui amb el vot positiu o amb l’abstenció permeten tirar endavant aquesta aprovació inicial.

I només fer una menció molt directa, és a dir, podríem estar d’acord amb algun concepte del senyor Olòriz de deixar guarets, com diu, a algun espai sempre que això no generi riscos. I actualment, aquest espai està generant no només una qüestió d’imatge, sinó està generant realment riscos importants. I que, evidentment, com que és de titularitat privada, es fa molt difícil actuar-hi sobre si mateix si no és a través de subsidiàries, que, evidentment, amb el pressupost i amb la capacitat que té l’Ajuntament es fa molt difícil.

Per tant, potser sí la reflexió és canviar de lleis, canviar de situació, però la realitat és la que tenim. I a partir d’aquí el que ha pretès el departament d’Urbanisme i aquest equip de govern és donar sortida a una realitat en la qual ens trobàvem.

Jo crec sincerament que Girona té una oportunitat, té una oportunitat de salvar una realitat en la qual es trobava l’accés sud i crec que val la pena estudiar-ho. I torno a

repetir el mateix que els he dit sempre: hi ha trenta dies d'exposició pública, trenta dies per fer al·legacions, la meua porta està oberta per debatre, comentar i per estudiar qualsevol proposta que es vulgui fer per la resta de grups. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, abans de passar a la votació, primer agrair a tots aquells grups que fan possible que es tiri endavant pel que, de fet, em sembla que és una gran operació de ciutat en la qual no hem escatimat esforços, s'hi han dedicat molts esforços per part de molta gent, no exemptes de risc, d'una gran complexitat, però que per damunt de tot ha «primat» buscar un efecte multiplicador dels esforços que s'hi dediquen i buscar la màxima eficiència de tots els recursos, i no només econòmics, sinó recursos de tota mena que s'aboquen per fer possible aquesta operació.

Amb la premissa que ens va semblar i ens continua semblant i amb el pas del temps encara ens ho semblarà més que no és irrellevant on es fan les coses; no és el mateix que un equipament de servei públic com és la Clínica Girona, d'acreditada vocació de servei públic a les famílies gironines com és la Clínica Girona, se situï en un lloc o en un altre, no és el mateix, té uns efectes. I aquests efectes allà on finalment se situarà la futura Clínica Girona generen, hi insisteixo, un efecte multiplicador dels beneficis de ciutat que hi ha associats a aquesta operació. No només perquè la zona estratègica de l'entrada de Girona demana a crits una girada de mitjà, i no perquè no hagi estat precisament temps en el guaret, jo no sé els experts què diuen quan ha d'estar un terreny en el guaret, però aquí hi deu fer com uns cinc o sis anys, que està en guaret, ja hauria hagut de passar alguna cosa i no ha passat res. Al contrari, s'ha anat degradant, representa un perill i probablement és un desincentivador d'altre tipus d'iniciatives. Però, a més a més, hi ha tots els efectes relacionats amb un dels grans eixos socials i comercials que té la ciutat de Girona, que és el Maragall, a part de les bondats que té per a l'equipament educatiu que hi ha al costat del Col·legi Verd.

Per tant, és des d'aquesta perspectiva que em sembla que el suport que rebem avui per part de molts grups i regidors no adscrits a aquesta proposta és que s'ha d'entendre així i jo els ho vull agrair, perquè hi haurem de venir sobre aquesta decisió en el futur, segur, perquè, hi insisteixo, no és indiferent, no és irrellevant allà on fem les coses; en aquest cas, ho és probablement de les més rellevants que puguem tenir en els últims anys. Per tant, els agraeixo que aprofitem aquesta oportunitat i ara sí que passaríem a la votació.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i dues abstencions dels regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

15.- Desestimar les al·legacions presentades i aprovar provisionalment el Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels usos de restauració (bars, bars-restaurants, restaurants) a dues zones de la ciutat.

Aquesta proposta queda sobre la taula per a un major i detingut estudi:

Desestimar les al·legacions presentades i aprovar provisionalment el Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels usos de restauració (bars, bars-restaurants, restaurants) a dues zones de la ciutat.

En aquest moment del Ple, el senyor Carlos Palomares Safarrés, abandona el saló de sessions.

MOCIONS:

16. Moció que presenten els grups municipals de CiU, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Carlos Palomares Safarrés, Carles Bonaventura Cabanes, Glòria Plana Yanes, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats de declaració de responsabilitat pel 9N.

Els dies previs a la celebració de la jornada del 9N, organitzacions d'ultradreta van interposar querelles contra el president de la Generalitat, la Mesa del Parlament i alguns membres del govern.

Igualment, el Fiscal General de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, en diverses declaracions, va manifestar la intenció d'interposar una querella contra el president de la Generalitat i alguns membres del Govern si no s'aturava l'organització del 9N tot i que, finalment, no la va interposar.

Passat el 9N i en la mateixa línia, el Fiscal General ha pressionat la Fiscalia de Catalunya perquè interposés una querella.

Enmig de tot això, la presidenta del PP a Catalunya, en unes declaracions difoses pels mitjans de comunicació, va donar a entendre que la fiscalia actuava al seu dictat, cosa que posa en entredit la necessària i obligada separació de poders en un estat de dret.

A tot això, en una reunió celebrada el 18 de novembre els Fiscals de Catalunya van decidir, per unanimitat, no interposar aquesta querella atès que entenien que no es donaven les raons jurídiques que ho motivessin.

Lluny de renunciar a les seves pretensions, el Fiscal General va reunir la Junta de Fiscals de Sala, òrgan consultiu de la Fiscalia, per a justificar la seva decisió i acabar interposant una querella contra el president de la Generalitat, Artur Mas, la vicepresidenta del govern, Joana Ortega i la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, per la presumpta comissió de delictes de desobediència, prevaricació, malversació i usurpació de funcions.

És evident que ens trobem davant d'una clara persecució política per part del Govern de l'Estat, a través del seu braç executor, en aquest cas la Fiscalia, en una clara instrumentalització de l'estat de Dret, al marge de qualsevol raó jurídica.

La jornada de participació del dia 9N va ser possible gràcies als més de 40.000 voluntaris que van destinar unes hores del seu temps a fer-la possible i per tant l'èxit es deu a la ciutadania, que com en anteriors ocasions s'ha mobilitzat a favor de les llibertats del país.

També va ser possible gràcies a la col·laboració d'alcaldes i regidors que van destinar aquestes hores i, que amb la seva complicitat, van facilitar infraestructures tècniques per celebrar la jornada de participació del dia 9 de novembre.

La querella contra els membres del Govern és representativa, ja que davant la impossibilitat i la irracionalitat de presentar-la contra tots els voluntaris, la Fiscalia General es dirigeix contra membres del Govern. A la vista dels fets, i per aclarir qui són els autèntics responsables de la celebració de la jornada, cal que aquests siguin coneguts a través de la seva declaració en seu judicial.

Per tot l'anteriorment exposat, es proposa al Ple l'adopció dels següents:

Primer.- Que els regidors que votem a favor de la present moció vam participar activament en la celebració de la jornada del 9N, i per tant assumim totes les responsabilitats que se'n puguin derivar i admitem ser coautors de les accions que s'imputin al President de la Generalitat i altres membres del Govern, derivades de l'organització i execució del citat procés democràtic.

Segon.- Comunicar aquest acord a la Fiscalia de Catalunya als efectes corresponents, i al Govern de la Generalitat de Catalunya.

Intervé el Sr. Quintana, qui explica, que com que han canviat de situació i han passat a la situació de regidors no adscrits, que en principi volíem presentar la moció, però que no ha pogut ser per un problema tècnic.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, entenc que la resta de grups que proposen no tenen cap inconvenient, perquè entenc que vostè parla en nom dels cinc regidors.

Intervé el Sr. Quintana, qui explica, sí, parlo en nom dels cinc regidors no adscrits que avui hem entrat com a regidors no adscrits.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, d'acord, doncs en nom dels cinc regidors que han passat a la situació de regidors no adscrits, doncs li tocaria intervenir en la primera posició, per tant, quan vulgui.

Fa ús de la paraula el Sr. Quintana, regidor no adscrit en nom dels regidors Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats, qui exposa, bàsicament dir que no només subscriuim la nova moció, sinó que la presentem. I que la moció parla d'assumir les responsabilitats de ser coautors de les decisions per les quals ha estat imputat el president de la Generalitat, la vicepresidenta i la consellera d'educació. És a dir, nosaltres creiem i per això, doncs, creiem de presentar aquesta moció que actuem en conseqüència amb l'esperit del Ple extraordinari que va tenir lloc el mes d'octubre, on vàrem votar a favor de la celebració de la consulta del 9-N, de la primera i després del nou 9-N posteriorment, també de la signatura que molts de nosaltres, regidors, vam fer de la denúncia contra l'Estat espanyol per les acusacions que tenien lloc contra Catalunya. I, per altra banda, nosaltres ens solidaritzem amb les trenta mil persones que van actuar com a voluntariat en la jornada del 9-N i sobretot amb els 2 milions i mig de votants que va haver-hi. Per tant, creiem que és lògic autoinculpar-nos, com ho han fet molts regidors d'altres ajuntaments i com molta gent en aquest cas.

Fa ús de la paraula la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui explica, el 9 de novembre els catalans i les catalanes vam exercir la democràcia amb majúscules, tots vam poder expressar-nos lliurement, què és el que en un estat de dret, democràtic i lliure és el natural, hauria de ser una pràctica habitual i no l'excepció a la regla. No deixa de ser paradoxal, doncs, que per exercir un dret reconegut constitucionalment haguem de justificar-nos i, en aquest cas, assumir responsabilitats que se'n puguin derivar. Caldria que el Govern de l'Estat, de l'Estat espanyol, fos valent i resolgués els problemes que li puguin ser poc còmodes fent política i deixant de banda els temes que realment hi cal la intervenció judicial, que desgraciadament no són pocs.

Jo vaig participar activament el 9-N i és per això que he subscrit aquesta moció. Per tant assumeixo tota la responsabilitat, tota l'autoinculpació i tot el que toqui en ares a la llibertat i a la democràcia.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, el procés participatiu del 9 de novembre va ser possible gràcies al compromís i a la valentia de la ciutadania i de la societat civil, dels voluntaris, de les entitats, dels ens locals, del Govern de la Generalitat, etcètera. És a dir, la suma de tots aquests sectors va fer possible que la gent pogués votar, que pogués decidir sobre el futur de Catalunya. Nosaltres entenem que aquesta unitat s'ha de mantenir i ara, quan l'Estat actua i a través de la Fiscalia es querella contra el president de la Generalitat, la vicepresidenta Joana Ortega, la consellera Irene Rigau, és un bon moment per demostrar que aquesta unitat continua.

Com? Doncs solidaritzant-nos amb ells, inculpant-nos, inculpant-nos com a regidors de Girona de ser coautors de l'organització de la jornada del 9 de novembre. Creiem que aquesta és la millor manera de respondre, de respondre a l'Estat espanyol, i entenem que hem de continuar endavant amb el procés cap a l'estat propi, deixar-los clar que per molt que facin Catalunya serà el que la seva ciutadania vulgui que sigui, que no ens espantaran i que no ens derrotaran. Espero, en aquest sentit, que la gran majoria de regidors d'aquest plenari voti a favor d'aquesta moció.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, hauria preferit haver fet el referèndum el 9 de novembre, com molts ciutadans de Catalunya. Perquè érem conscients que l'Estat, en aquests moments governat pel Partit Popular, no acceptava cap mena de moviment que passés per davant del que tenien previst, que els ciutadans no podien de cap manera participar. Fou, però, un encert que hi hagués el procés participatiu; res pitjor que la frustració que s'hauria produït entre la ciutadania si no s'hagués fet res. I el procés participatiu ha demostrat una ampla inquietud de la gent de poder votar.

Jo estic segur que molta gent encara no ha anat a votar i que, a diferència del que alguns diuen, que s'inventen les majories silencioses *ad hoc* en funció dels seus interessos, el 9-N va significar la punta, allò visible de quelcom molt més potent que afecta, jo n'estic segur, amplis sectors de la ciutadania: els que volen votar que sí a la independència, els que volen votar que no a la independència, però que, en definitiva, no estan disposats que els prenguin aquest dret a definir i a decidir el futur del seu país per a ells i els seus fills.

Per això és un orgull ser imputat, jo penso que en aquests moments, si la imputació en molts indrets ha estat sinònim de corrupció, perquè la major part dels imputats que jo conec han sigut el resultat de la corrupció, ser imputat per defensar els drets dels ciutadans és un honor i és un orgull. Per tant, si us plau, fiscal, faci'ns cas, imputi'ns.

Fa ús de la paraula la regidora del grup municipal de la CUP, la Sra. Pujolàs, qui exposa, des de la CUP nosaltres sempre hem defensat el paper central que ha de tenir el món local, pensem, en tot el procés cap a la plena independència del nostre poble. Creiem que els ajuntaments com a institucions més pròximes a la ciutadania han d'implicar-se i comprometre's en aquest debat i processos que afecten les ciutadanes i ciutadans de Girona i, en aquest cas, no podem ser menys, perquè ens hi juguem la dignitat i el futur polític del nostre país. Cada dia és més evident que només a través de la ruptura democràtica amb l'Estat espanyol podrem accedir a la plena sobirania i per això hem de ser conscients que caldran passos unilaterals, gestos de desobediència civil i institucional que comptin amb l'impuls de la mobilització popular i el protagonisme de la gent. El 9-N, pensem, ja va ser un primer pas en aquesta línia, però segurament en el futur encara ens en caldran molts més.

Per això és necessari que tots aquells que som càrrecs electes i exercim de representants públics refermem aquest procés comproment-nos-hi fins a les darreres conseqüències. Les seves amenaces ja fa temps que no ens fan cap efecte, com tampoc no van fer efecte als milions de catalanes i catalans que el 9 de novembre van exercir el seu dret a vot. Des de fa temps, ens han obligat a escollir entre la legalitat espanyola imposada i la legitimitat popular catalana. La CUP ho tenim clar, la tria per a nosaltres és òbvia, igual que per a qualsevol persona que defensi els drets i llibertats més bàsics. Per tant, nosaltres també ens inculpem solidàriament com a organitzadors del 9-N i ho tornarem a fer les vegades que calgui.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui explica, el Grup de Convergència i Unió ens sentim coautors des del 2010 d'un procés que es va iniciar amb la voluntat de poder exercir un dret fonamental com és el dret d'expressar democràticament el pensament que té un poble i, en aquest cas, no hi ha mecanisme més fàcil i més adient i més antic que el dret a poder votar.

A partir d'aquí, en aquest camí, l'únic que hem trobat són traves i les hem trobat tots i ens han impedit en qualsevol moment poder exercir aquesta voluntat democràtica. Finalment el 9 de novembre vam poder votar; si això ha de representar que es pugui instrumentalitzar òrgans judicials amb la finalitat de callar la veu i la voluntat d'un poble, evidentment el nostre grup s'imputarà sempre que faci falta.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui explica, els socialistes de Girona pensem que Catalunya es troba en un moment d'importància històrica, tant si es camina cap a la independència, cosa que nosaltres acceptariem amb normalitat democràtica, com si s'inicia una nova relació del país amb l'Estat, els anys de l'anomenat «procés» tindran transcendència per a tots els catalans i catalanes.

No podem ni volem votar en contra d'aquesta moció encara que allò que es reivindica és no acatar una llei, cosa que per nosaltres és una qüestió de rellevància. Jordi Solé Tura escrivia que els socialistes catalans estaven compromesos amb la legalitat que havia sorgit de la Constitució per un compromís des de Catalunya amb un projecte socialment equilibrat i democràticament vàlid. Han passat molts anys des de llavors i en aquests moments em sumo a la tesi de Javier Pérez Royo que ha exposat que a la pràctica la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut va ser una enganyifa i un cop d'estat a la voluntat sobirana del poble de Catalunya que l'havia ratificat de manera referendària.

El rebuig a aquesta legalitat, per tant, que expressa aquesta moció, és en bona mesura compartida pels socialistes de Girona. En l'atzucac que ens trobem, continuem defensant el federalisme, som conscients que avui som pocs els federalistes o és una opció no majoritària, però no per això abandonarem els nostres principis si pensem que així defensem millor els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

La nostra opinió és que calen acords i un diàleg constant amb els pobles d'Espanya i que la millor manera d'aconseguir aquesta relació cordial i contínua és de caràcter federal. Això no cal dir que no concorda amb accions per marcar diferències, sinó que pensem que calen acords i negociacions; per això tampoc hi votarem a favor. El federalisme exigeix un pacte entre iguals i, per tant, això suposa i fa necessari que Catalunya tingui una constitució pròpia amb les seves llibertats plenament respectades. Per tot això la nostra posició serà d'abstenció.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup no donarà suport a aquesta moció, jo no crec que avui en la meua intervenció jo utilitzi algun argument que vostès no hagin ja escoltat, en el munt de mocions que hem arribat a debatre en aquest plenari amb relació al 9 de novembre. La senyora Paneque deia que aquesta moció parla de compliment de les lleis i és així, la moció parla d'això i tracta de complir la llei o no complir-la, per tant, de desobeir o no desobeir les lleis que poden agradar més, poden agradar menys –sempre els ho he dit–, però que si no els agrada i les volen canviar han de treballar per canviar-les, però el que no es pot fer és saltar-se-les.

Mirin, la Fiscalia no amenaça, la Fiscalia actua en allò que ha d'actuar, que és en la defensa de l'estat de dret, i això és el que ha fet la Fiscalia amb relació al 9 de novembre. El 9 de novembre ha passat el que hauria passat en qualsevol estat de dret, que és que arrel de com es va actuar i en aquest cas va actuar el Govern de la Generalitat es va presentar una querrela contra qui se salta les lleis democràtiques i desobeeix el Tribunal Constitucional. Ningú està per sobre de la llei, les lleis són per a tots iguals, la justícia és per a tots igual i, per tant, ningú encara que tingui una majoria política com tenen els que van donar suport al 9 de novembre al Parlament de Catalunya, això els dona dret, ni a ells, ni a ningú, a saltar-se les lleis.

Per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta moció. Jo ara no entraré, podria fer aquí un altre gran debat amb relació a la independència, a la no independència i al 9 de novembre, però crec sincerament que les actes d'aquest Ajuntament de tots els

plens on hi han hagut mocions amb relació a aquest tema queden més que reflectides les paraules que jo, com a portaveu del Grup Municipal del Partit Popular català a la ciutat de Girona, he dit. I, per tant, queda més que clar quin és el nostre posicionament amb relació al 9 de novembre, amb relació a la independència de Catalunya, però sobretot també amb relació al compliment de les lleis i al respecte a les lleis i a la Constitució espanyola, que ara per ara és la que està vigent i que si a vostès no els agrada, treballin per canviar-les, formin majories on les han de formar per canviar-les, però mentrestant respectin les lleis, no se les saltin, perquè, quan se la saltin, l'estat de dret actua i actua en allò que vostès pel que sembla no els ha agradat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA, i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carles Bonaventura, Sra. Plana, Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, dos vots en contra del grup municipal del PPC i una abstenció del grup municipal del PSC.

17. Moció que presenta el grup municipal de CiU a l'Ajuntament de Girona per impulsar les polítiques de sensibilització per desmuntar rumors enfront la diversitat i en pro de la convivència a Catalunya.

La Catalunya actual és, en gran part, el resultat de les migracions de la darrera meitat del segle passat i principis d'aquest. Respecte d'anteriors moments, la globalització dels fluxos migratoris són el tret més característic de la darrera etapa. Aquesta realitat ha suposat un augment notable i molt ràpid de la diversitat sociocultural, la diversitat d'orígens, llengües, costums, valors i creences i, en definitiva, de cosmovisions del món i planteja noves complexitats per la convivència i la cohesió social, i també noves oportunitats.

En un context de profunda i llarga crisi, el repte es situa en com volem conuiu en la diversitat per tal de definir i aplicar estratègies que parteixin d'un anàlisi rigorós i compartit respecte de les causes, dificultats i necessitats, oportunitats i propostes.

La nova realitat social reclama una adaptació integral del nostre jove estat del benestar i aquesta capacitat d'adequació del sistema requeria d'un nou impuls i reforç de les polítiques públiques, especialment les exercides des dels municipis. Però la realitat econòmica ha xocat frontalment amb aquest procés de construcció col·lectiva i la competència pels recursos públics ha esdevingut una realitat que comporta desesperació, desconfiança, manca de credibilitat, difusió dels prejudicis i dels estereotips, racisme i xenofòbia.

Si bé l'impacte de la crisi ha situat en els primers problemes de la ciutadania els relacionats amb la situació econòmica, desplaçant la immigració a un dels llocs més baixos de les preocupacions, també és cert que es detecta un augment de les visions negatives envers ella. Tòpics i estereotips que es van consolidant a l'imaginari col·lectiu.

I en aquest procés hi ha influït alguns discursos polítics de caire clarament partidistes que assenyalen la immigració com a causant dels problemes del país.

Els tòpics i els estereotips es difonen per diversos canals i tenen orígens diversos. Aquests estereotips es reforcen i s'acaben consolidant com a certs, derivant en prejudicis negatius que, no només dificulten la convivència intercultural, sinó que poden derivar en pràctiques discriminatòries i racistes.

Les administracions públiques de la mà de la societat civil, esdevenen actors imprescindibles, claus i privilegiats per, per una banda, entendre la profunditat dels

canvis, i per una altra, trobar estratègies de treball conjunt per fer front als nous reptes i necessitats.

Per aquestes raons, la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments de Catalunya, representats per les seves entitats municipalistes, Associació Catalana de Municipis i Federació de Municipis de Catalunya, varen signar un conveni interadministratiu de col·laboració per treballar activament per fer front a la difusió de mentides, percepcions negatives i prejudicis que dificulten la integració i la convivència, cridant a la responsabilitat col·lectiva per tal que tots els agents socials, públics i privats, contribueixin a desmentir rumors i a evitar la utilització partidista de la diversitat d'origen o de la diversitat cultural com a excusa per criminalitzar les actituds socials o comunitàries d'una part de la ciutadania.

És en aquest sentit que el grup municipal de CiU a l'Ajuntament de Girona, proposa l'adopció dels següents acords:

Primer.- Que l'Ajuntament de Girona es declari "ciutat lliure de prejudicis i rumors vers la diversitat cultural".

Segon.- Que l'Ajuntament de Girona es comprometi a actuar per fer front als rumors negatius i prejudicis enfront la diversitat al municipi.

Tercer.- Que els membres de la corporació local es comprometin a no difondre ni utilitzar aquests rumors, prejudicis o estereotips de manera partidista en els seus discursos o campanyes.

Quart.- Fer arribar aquesta moció a la Generalitat de Catalunya, la FMC i l'ACM.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, consta a l'ordre del dia que aquesta és una moció presentada pel Grup de Convergència i Unió. De fet, és un error, és una moció que jo la proposava com a declaració institucional, si no hi tinguessin inconvenient. És una moció consensuada tant per la Federació de Municipis de Catalunya com l'Associació Catalana de Municipis amb relació a una problemàtica que, pel que he parlat amb tots els grups, tothom la veu, diguéssim, perfectament reflectida en la proposta de moció. I els proposaria no només de canviar l'encapçalament, que quedi constància que és declaració institucional del Ple, sinó que no hi hagi debat sobre aquesta moció a fi i efecte que, vist que tothom hi està d'acord, passa-la a votació directament, si ningú hi té cap inconvenient, que és el que m'ha semblat deduir de les converses prèvies amb els portaveus, vist que a més a més parteix del consens de les dues associacions municipalistes de Catalunya on hi ha representats tots els grups polítics que són en aquest Ajuntament.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

18. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per a la municipalització del servei d'aigües a Girona.

Atès que els ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter són titulars del servei i les instal·lacions de proveïment i distribució d'aigua potable en l'àmbit dels seus respectius municipis. En virtut d'un decret signat el 23 de març de l'any 1983 (72/1983) es va aprovar la segregació dels municipis de Girona, Salt i Sarrià de Ter però el mateix decret preveia la gestió unificada del servei d'aigües en l'àmbit dels tres municipis.

Atès que el 7 de maig de l'any 1992, els ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter i l'empresa privada Girona S.A., van constituir una societat mercantil d'economia mixta, Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, S.A. (AGISSA) per a prestar el servei de

proveïment i distribució d'aigua en l'àmbit dels tres municipis esmentats.

Atès que la durada inicial de la concessió del servei a AGISSA estava inicialment prevista en dotze anys i finalitzava el 31 de desembre de l'any 2004, existint la possibilitat d'ampliar-se aquest termini mitjançant una pròrroga de vuit anys.

Atès que d'acord amb l'article 4 del Conveni subscrit el 7 de maig de l'any 1992 es va ampliar la pròrroga fins el 31 de desembre de l'any 2012 i que arribats a aquesta data es va fer una pròrroga de tres mesos que va finalitzar el 31 de març de 2013 i que finalment al mateix any 2013 es va renovar l'acord entre l'Ajuntament de Girona i Girona S.A. per tal d'estendre la durada de la prestació del servei d'abastament d'aigua per part d'AGISSA fins al 31 de desembre de l'any 2020.

Atès que la composició de la societat mixta és d'un 80% privada (Girona S.A.) i d'un 20% de capital públic que es reparteix en un 14% a l'ajuntament de Girona, un 4% a l'ajuntament de Salt i un 2% a l'ajuntament de Sarrià de Ter i que diferents actors privats són propietaris d'un 80% de les accions (La Caixa, Aqualia i AGBAR).

Atès que aquesta fórmula de gestió publico-privada afavoreix clarament a la part privada i que per tant el marge de maniobra de les institucions públiques està limitat i qui en surt perjudicat és el servei, el propi recurs i la ciutadania.

Atès que la mateixa Agència Catalana de l'Aigua reconeix que les tarifes de l'aigua distribuïda per empreses amb capital 100% públic són un 25% més econòmiques.

Atès que a Europa la societat civil s'està mobilitzant en defensa de la gestió pública, sostenible i democràtica de l'aigua i a través de la Federació Sindical Europea de Serveis Públics i d'altres entitats s'ha iniciat una Iniciativa Ciutadana Europea (una Iniciativa Legislativa Popular - ILP) perquè el Parlament Europeu deixi l'aigua fora de les lleis del mercat.

Atès que l'aigua és un dret humà reconegut per les Nacions Unides (ONU) en la seva resolució 64/292 aprovada el 28 de juliol de l'any 2010 a l'Assemblea General de l'ONU i que aquest diu literalment que "es reconeix explícitament que l'accés a l'aigua potable i al sanejament és un dret humà essencial per a gaudir plenament de la vida i de tots els drets humans".

Atès que el fenomen de la pobresa hídrica i els talls d'aigua per impagament han vulnerat el dret d'accés a l'aigua a moltes famílies, com han denunciat diverses entitats; i que el Síndic de Greuges ha emès informes reclamant la fi dels talls de subministrament d'aigua a les famílies.

Atès que l'Organització Mundial de la Salut (OMS) afirma que una persona necessita fins a cent litres d'aigua diaris per a mantenir un nivell de vida adequat en l'àmbit domèstic. Això inclouria els litres necessaris per a beure, cuinar i rentar-se així com l'aigua necessària per fer rutllar escoles i hospitals.

Atès que a Catalunya (Mataró, Manresa, Paret, Montornès del Vallès, etc.) i arreu d'Europa (Sevilla, París, Berlín, etc.) i del món (Hamilton, Buenos Aires, etc.) hi ha exemples d'èxit de gestió pública que incorporen criteris de transparència, eficiència, sostenibilitat, participació i proximitat i que aquesta fórmula s'ha demostrat totalment viable i democràtica i que a la pràctica és més eficient en la gestió integral del cicle de l'aigua.

Atès que a Catalunya el Consorci de Gestió Integral d'Aigües de Catalunya (CONGIAC) agrupa municipis de diversos colors polítics que gestionen el cicle integral

de l'aigua i que és una referència indiscutible de gestió pública i moderna en la Catalunya del segle XXI.

Atès que l'actual equip de govern municipal i diversos grups municipals s'ha mostrat disposats, en més d'una ocasió, a valorar la possibilitat de recuperar la gestió i control municipal del servei de distribució i abastament d'aigua potable a Girona.

Per aquests motius, el grup municipal de la CUP proposa al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Tercer.- Organitzar una audiència pública durant el primer semestre del 2015 per sotmetre a informació i debat ciutadà el model de gestió de l'aigua a la ciutat, en què intervinguin persones i col·lectius especialitzats, així com els agents actualment vinculats a la gestió del servei;

Quart.- Transmetre aquest acord als ajuntaments de Salt i Sarrià de Ter, a l'empresa AGISSA, a l'Agència Catalana de l'Aigua, a CONGIAC i a la plataforma Aigua és Vida, i fer-ne difusió als principals mitjans de comunicació locals.

Presenta la proposta el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en aquest Ple som vint-i-cinc regidors i regidores –ara vint-i-quatre, el senyor Palomares ha marxat– i tots plegats tenim orígens diversos, tradicions polítiques diferenciades i defensen posicions polítiques que moltes vegades són clarament antagòniques. La manera que tenim de concebre la relació de les institucions amb la ciutadania, la concepció del model de gestió dels recursos públics o el paper que ha de tenir el mercat en la democràcia són alguns dels aspectes que tot sovint confrontem en aquest Ple, i a vegades de manera apassionada, és així, és un fet i és normal, pensem diferent i no ens podem posar d'acord en tot. Fins aquí és perfectament normal, així és la democràcia i, des del nostre punt de vista, així és la pluralitat de les idees que cal expressar. I penso que aquest fet, la manera diferent d'entendre el paper d'un Ajuntament, plana avui sobre el debat que estem plantejant en aquesta moció sobre l'aigua i la seva municipalització o gestió pública.

Dit això, penso que tots els que estem aquí podem arribar a un consens de mínims, a un acord de mínims, en què anticapitalistes com nosaltres d'aquest grup municipal i d'altres sectors més liberals, més neoliberals, socialdemòcrates, ecosocialistes podem arribar a un punt d'entesa en què ens posem d'acord que l'aigua i la seva gestió ha de ser pública, perquè garanteix molt més bé l'accés a aquest dret humà que és l'accés a l'aigua.

Pensem que efectivament l'aigua, com es recull a la moció, és un dret humà reconegut per l'ONU, per l'OMS, l'Organització Mundial de la Salut, un dret humà bàsic per a la vida i la dignitat de les persones i dels ecosistemes; perquè els ecosistemes..., la naturalesa també té drets.

Malauradament la realitat ens indica que els talls d'aigua, que sempre han existit, no és pas un fenomen nou, sinó que ve de lluny, però que amb la crisi s'han agreujat, es posa en risc la mateixa convivència i la cohesió social del nostre país i de retruc de la nostra ciutat. Per això entre moltes altres raons l'ONU ha declarat en una resolució que l'aigua és un dret humà bàsic i apel·len, l'ONU i l'OMS, deixar fora de la lògica del mercat –n'hem parlat una mica abans quan parlàvem de la tarifa ecosocial–, fora de la lògica mercantilista la gestió d'aquest recurs tan bàsic com és l'aigua.

L'aigua és un patrimoni de la humanitat i no de les multinacionals que s'hi aboquen, des del nostre punt de vista, a rendibilitzar econòmicament aquest recurs tan bàsic i necessari per a la vida. Els conglomerats privats d'empreses multinacionals es dediquen a treure suc, amb altres paraules es dediquen al pillatge i a l'espoli, des del nostre punt de vista, d'allò públic, inclòs un recurs bàsic per a la vida com és l'aigua, que en les seves diverses fases de tot el cicle es converteix malauradament tot sovint en negoci per a algunes empreses privades.

A Catalunya, l'Agència Catalana de l'Aigua reconeix que les tarifes gestionades de forma pública són més econòmiques i tenen més garanties de transparència. Amb tots aquests antecedents i amb el fenomen de la pobresa energètica i hídrica al nostre país nosaltres pensem i constatem que efectivament hi ha un corrent majoritari que aposta cada vegada més clarament per recuperar la gestió pública de l'aigua. Probablement el paradigma neoliberal que va arribar a un pic a finals del segle XX i inicis del segle XXI esperonant a privatitzar compulsivament tots els serveis públics, ha arribat a un punt de no-retorn, a un punt de saturació, i per això s'ha desfermat a Catalunya, a l'Estat espanyol, a diferents indrets d'Europa tot un moviment social en defensa de la gestió pública, racional, sostenible, transparent i eficient de l'aigua. Ciutats com París, com Berlín, com Sevilla, Manresa, Buenos Aires, a Catalunya també el consorci Congiac que agrupa diversos municipis, són exemples d'èxit de recuperació pública de la gestió de l'aigua a Catalunya, a Europa, a l'Estat espanyol i al conjunt del món. Aquesta fórmula no està reservada exclusivament als que pensem que el capitalisme és un sistema obsolet, sinó que, per exemple, en el consorci Congiac hi ha ajuntaments de tots els colors polítics.

Sabem que no serà un camí de roses iniciar un retorn a la gestió pública de l'aigua, sabem que cal fer-ho i que cal fer-ho molt ben fet i per això s'ha de fer sense presses i arribant a bon port. Per això nosaltres proposem aquests punts de la moció, perquè pensem que són prou flexibles com per fixar avui en aquest Ple, abans d'acabar el mandat, un compromís polític per la fórmula de gestió municipal i alhora anar debatent amb la ciutadania, escoltar la veu d'experts, i anar construint un consens sòlid que ens permeti assolir aquesta ambiciosa fita que pensem que, en termes democràtics, faria progressar i molt la nostra ciutat i garantiria millor els drets més bàsics de la ciutadania, com és el dret humà a l'aigua. Per això proposem aquests quatre punts d'acord que esperem que s'aprovin podent comptar amb el seu suport.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, per part dels cinc regidors no adscrits que represento, ens sembla que la municipalització és una aposta, com diu vostè, senyor Jordi Navarro, una opció molt interessant per tenir en compte. Però, com ja li he comentat abans, aquest tema l'hem debatut a bastament en aquest Ple i altres vegades i com li comentava jo abans de la preparació del Ple, per part nostra ens sembla que és més lògic primer estudiar els diferents models de gestió i l'efecte que produeixen sobre el servei, concretament a Girona, i després prendre la decisió.

Per tant, el que li demanàvem era organitzar una Audiència Pública i estudiar la municipalització i comparar, poder comparar i poder donar paràmetres de comparació, no només als membres d'aquest Ple, sinó també a la societat en general, perquè ens sembla molt bona aquesta idea de l'Audiència Pública i, per tant, de la participació àmplia sobre aquesta qüestió, que seria més lògic primer estudiar i després decidir, i no pas decidir abans i després estudiar.

En tot cas, hi ha alguns elements en la qüestió de la municipalització, vostè deia abans que es van privatitzar serveis perquè hi havia una febre privatitzadora i jo crec recordar que en el cas de l'Ajuntament de Girona es va inventar una fórmula, que era aquesta de l'empresa mixta, en un moment determinat perquè calia fer unes inversions importants, molt importants, la portada d'aigües, i aquestes inversions difícilment podia assumir-les l'Ajuntament en aquell moment i, per tant, fer l'empresa mixta va donar aquesta possibilitat de per una part el control públic i, per una altra part, la capacitat d'endeutament i el *know-how* que podia tenir el soci privat.

Aquest model de l'empresa mixta des del nostre punt de vista ha estat molt productiu, eficaç, durant molt de temps, però ens sembla molt bé estudiar la possibilitat de canviar-lo. De fet, tenim ara mateix cinc anys per fer-ho, aquest estudi, i, per tant, tenim la possibilitat de donar-li cinc-sis anys –no recordo exactament quan acaba la pròrroga que hem fet recentment–, però en tot cas tenim un temps suficient, jo crec, per estudiar molt bé tota aquesta qüestió.

Tenint en compte també el que li dèiem abans, els avantatges que pot tenir, en aquest cas, l'empresa mixta, que és la capacitat de poder fer aquestes inversions. Recentment se n'han fet algunes com la de la planta potabilitzadora, que vostè sap que encara s'estan amortitzant. I, per tant, s'ha d'estudiar bé qüestions com, per exemple, com repercutiria l'assumpció d'aquesta inversió en la càrrega financera que suporta aquest Ajuntament.

Ens sembla conceptualment bé, li reitero estudiar el tema, però ens sembla una miqueta, diguem-ne, equivocada en el temps, primer prendre la decisió i després fer l'estudi. Per tant, tal com li he dit i com li hem demanat, votarem separatament en els diferents punts perquè estem totalment d'acord amb l'audiència i no volem votar en contra de la municipalització, perquè no ens sembla malament, la municipalització, simplement ens sembla que és un pas posterior.

Per tant, votarem diferent en els diferents punts insistint que aquest debat ens sembla interessant i ens sembla important i ens sembla, a més a més, que és el moment de fer-lo. Segurament no podríem fer aquest debat quan s'havien de fer grans inversions de manera molt immediata, en canvi, ara tenim temps de preveure tot el pla d'inversions que hi pugui haver d'haver. Més tenint en compte que una de les dades que vostè dóna en el seu estudi segur que és certa a nivell general, però que no és certa a nivell gironí, el tema que les tarifes d'aigua amb capital cent per cent públic són un 25 per cent més econòmiques és la mitjana; en el cas de Girona, tenim un servei d'aigua que, des del nostre punt de vista, és molt assequible amb la comparativa que podem veure de preus del servei d'aigua amb altres ciutats de la mateixa dimensió que Girona sempre està a baix de tot, i té una molt bona qualitat i una satisfacció per part dels usuaris. Per tant, no estem parlant d'un servei que tingui en aquest moment una situació que no tingui satisfacció per part dels usuaris i que no sigui eficient i que no tingui un preu en la franja més baixa dels preus que hi pot haver a Catalunya en aquest moment.

Atès això i atès que tot es pot millorar, per descomptat que està molt bé estudiar quines millores es poden produir amb un canvi en el sistema de gestió, però també fer-ho amb l'ordre que ens sembla més convenient. Per tant, per aquest motiu votarem separatament els diferents punts.

Intervé el regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura, qui exposa, des de Reagrupament en aquest mateix plenari en diverses ocasions ens hem manifestat favorables a la municipalització del servei d'aigües, jo mateix he dit aquí que l'aigua ha de ser un dret, com tots els serveis bàsics, i no pas un negoci. I, per tant, així molt breument, estic absolutament d'acord amb el que es diu a la moció i el meu vot serà favorable.

Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa. el meu vot serà a favor de la municipalització del servei d'aigües de Girona i que, per tant, serà favorable a aquesta moció que presenta el Grup de la CUP. La posició del PSC a favor de la municipalització del servei d'aigües a Girona significa un canvi de perspectiva ideològica sobre aquesta qüestió. Els socialistes de Girona pensem que les col·laboracions publicoprivades poden donar bons resultats en ocasions, però que això no significa que sempre hagi de ser així. Fins i tot pensem que l'any 92, quan es va constituir la societat mercantil d'economia mixta, va ser un encert perquè permetia portar a terme inversions urgents amb capital privat que d'altra manera s'haurien demorat excessivament en el temps.

Això no obstant, també opinem que l'aigua és un bé bàsic i per això ha de comptar amb la màxima protecció pública per tal que tothom hi pugui accedir amb facilitat. És conegut que una forma de pobresa pot ser l'hídrica i que una família necessita l'aigua per poder viure amb dignitat.

El contracte ha estat prorrogat ja durant l'any 2004 en el govern d'Anna Pagans i posteriorment, el 2013, sota el Govern de Carles Puigdemont. Tant en una ocasió com en l'altra no es va aprofitar ni per fer un concurs que hagués pogut aportar condicions

més avantatjoses i tampoc per encarar la necessària municipalització del servei d'aigües. La municipalització d'aquest servei té avantatges clars i, a més, protegeix les persones a tenir problemes per abastir-se de quelcom tan bàsic com és l'aigua. Sabem, a més, i ho hem comentat amb el portaveu de la CUP que aquest procés de municipalització és un procés llarg i complex, que fins i tot pot arribar a durar més d'un mandat, un de preparació i un d'execució.

Per tant, cal endegar-la el més aviat possible i per això el nostre vot serà favorable a la moció.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui explica, com a portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, tinc el plaer de plantejar algunes iniciatives sobre aquest tema. Mirin, en aquest país s'acostuma a privatitzar les empreses que no funcionen, és un clàssic. Quan una empresa no funciona, perdó..., és al revés, quan una empresa no funciona s'acostuma a nacionalitzar, teniu tota la raó. És que m'he entretingut tant a la primera part que ara m'he perdut a la segona; ara enteneu per què normalment no ho cito. (*Rialles.*) Suposo que la gent em coneix, com m'he presentat a les eleccions de cap de llista, me coneixen com a representant d'Iniciativa - Esquerra Unida. No, però més enllà de totes aquestes coses, torno a repetir-ho, s'acostumen a nacionalitzar les empreses que no funcionen. Per tant, me semblaria bé, si l'aigua és tan bona i les coses funcionen tan bé, home, estaria molt bé privatitzar, no, nacionalitzar, i en aquest cas, municipalitzar. Penso que estaria bé.

Segona qüestió, l'any 83 es fa aquesta empresa, el 92, després de gairebé deu anys, es dona vint anys més a la seva continuïtat, doncs jo ara tinc pressa, és a dir, si en trenta anys no s'ha pogut estudiar si hi havia la possibilitat de fer-ho millor, penso que ara és el moment de fer-ho. I, per tant, sis mesos poden semblar poc, però no canviaran la meva opinió que municipalitzar les aigües de Girona seria un dels grans encerts d'aquest Govern municipal i del conjunt d'aquest Ajuntament Ple, penso que seria un encert.

No fa pas massa vaig estar amb l'alcalde de Montornès del Vallès, que en aquest mandat han municipalitzat l'aigua. Bé, és un alcalde d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i..., però em deia que molt bé, que ha estat un element..., ell diu prudent, però que s'ha pogut fer i s'ha pogut fer bé, i n'estan contents. Jo diria que amb la comissió que ara tenim a punt d'encetar trobarem, n'estic segur, arguments més que suficients per veure que municipalitzar l'aigua de Girona és just i necessari. Primer, perquè és molt important que en aquests moments tinguem un servei..., em sembla que ho ha dit molt bé el company Navarro, que són elements de primera necessitat, que hi ha d'haver un bon exemple de gestió del que seria una gestió pública.

Per totes aquestes raons, nosaltres estem d'acord amb els quatre punts, podríem discutir sobre el temps, si això ara és poc temps o ja..., no ens importa, penso que està bé que aquesta discussió es faci i té tot el nostre suport.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui explica, el meu grup no donarà suport a aquesta moció, senyor Navarro, tret de com he vist que ja li havien demanat, bé, suposo que han parlat abans i que vostè, ho han donat per fet que acceptava votar separatament, sí que nosaltres li votarem favorablement el punt tercer, que és el de l'Audiència Pública, i ara li explicaré per què.

Vostè té molt clar que creu que el millor model de gestió és la municipalització de l'aigua, de la gestió de l'aigua, vostè ho té clar; nosaltres –i així ho vaig traslladar a la Junta de Portaveus– tenim dubtes. Nosaltres creiem que el model de gestió actual no és dolent, que segurament s'han de canviar coses i ara el senyor Olòriz parlava d'aquesta comissió que tenim amb relació a aquesta auditoria de la companyia d'aigües i, per tant, veurem amb què no s'han fet les coses del tot bé i, per tant, caldrà veure com es pot millorar.

Per tant, nosaltres, com que tenim dubtes, no apostem directament per la municipalització, com li deia. Ara bé, sí que som partidaris i defensors que puguem tots els grups municipals i la ciutadania expressar el nostre punt de vista i la nostra opinió amb relació als diferents models de gestió de l'aigua que existeixin i escoltar –vostè també en parla aquí– experts que ens expliquin quina diferència hi ha entre un model o l'altre o quins avantatges i quins inconvenients tenen cada un dels models. Perquè d'entrada no hi ha cap model que sigui perfecte, no n'hi ha cap i, per tant, també crec que és bo que tots coneguem, i els ciutadans també, els inconvenients i els avantatges de cada un d'aquests models de gestió. I si el resultat d'aquesta Audiència Pública, si amb aquesta Audiència Pública, escoltant molt la ciutadania, també es veu que el resultat és el que vostè avui aquí planteja, doncs poder-lo valorar i començar-lo a treballar.

Però la meua pregunta és, tal com vostè ens presenta la moció: i si de l'Audiència Pública se'n desprèn que el millor model de gestió per a la ciutat de Girona segueix sent l'actual però millorat? Vostè tiraria enrere tot el que avui aquí demana que l'aprovem perquè l'Audiència Pública treu un resultat o arribem a una conclusió tots plegats diferent a la que vostè tenia? Jo crec que no. En aquest cas, vostè té molt clar quin és el model de gestió que defensa. Per tant, a nosaltres ens ha sorprès una mica la moció en els quatre punts..., bé, el 4 és transmetre l'acord, en els tres punts, però sobretot en ordre també dels punts. Perquè, si el tercer fos el primer, li podríem trobar la coherència de dir: «Escolti, escoltem els ciutadans, parlem tots els grups, escoltem els experts, intentem entre tots prendre una decisió.» Però tal com ens ho ha ordenat, a més, és que és al contrari, diu: «Diem que el municipalitzem, fem un calendari de municipalització... Ah, bé, i després fem l'Audiència Pública i els escoltem.» Home, no té sentit, no? Si hem decidit que es municipalitza i hem fet un calendari per portar-la a terme, sincerament escoltar després els ciutadans..., és que segurament estarem sols, perquè no hi haurà ningú que ens vulgui venir a explicar el que pensa si la decisió està presa.

Per tant, nosaltres creiem..., i a més, i aquí sí que li sóc sincera, crec que la proximitat de les eleccions municipals d'aquí a sis mesos també condicionen, perquè serà un altre govern el que hauria de desplegar tota aquesta municipalització que vostè avui aquí ens planteja. Crec que el més prudent seria fer aquesta Audiència Pública, que tots puguem expressar la nostra opinió, que puguem escoltar totes les opinions i que arrel de les conclusions a què arribem d'aquesta Audiència Pública, doncs, tornar-ne a parlar i segurament posar a sobre la taula aquest tema amb relació al proper Govern que ha de venir a partir del maig de l'any que ve.

Per tant, si vostè accepta el vot separat, li votarem que sí al punt 3, l'1 i el 2, no; si no acceptés la votació separada, li votariem que no a la moció.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, Senyor Navarro, jo també li he comentat avui, jo hagués resumit aquests quatre punts o aquests tres punts en dos i així li he demanat, van una mica en la línia que deia la regidora senyora Bosch com la Concepció Veray, és a dir, el nostre grup s'ha manifestat en altres plens de la voluntat de poder estudiar la viabilitat d'un canvi de model en la gestió de l'aigua. Jo li manifestava dues preocupacions, la primera és que ho estem debatent aquí i hi han altres ajuntaments implicats; jo crec que no és un debat únicament de Girona hauríem de començar també a parlar amb Sarrià i Salt, perquè realment també estan implicats en tot aquest projecte. Aquesta és la primera qüestió que s'hauria de tindre en compte.

I la segona és, home, no posem el carro davant, és a dir, la taula ja està treballant, perquè en tinc constància que estan treballant en aquest tema, si vol vostè accelerem tot allò que faci falta per elaborar tots aquells estudis que siguin necessaris que determinin quin és el millor model, no per jutjar quin és ja d'avant mà el model que hauríem de decidir, sinó analitzar quin és el millor mode. I, a partir d'aquí, davant de

les diferents possibilitats, fer l'Audiència Pública a fi i efecte que els ciutadans, i a més parlar-lo amb els ajuntaments implicats, tothom pugui manifestar el seu parer.

És a dir, no sé si m'he expressat, és a dir, a través de la taula que ja tenim que estem treballant incrementem la feina, elaborem un cronograma de treball clar i concís dels tècnics que han de vindre que n'han de parlar, n'extraïem les conclusions, fem l'Audiència Pública, ho posem en debat i aprovem. Entenem que aquesta seria la millor manera per reconduir aquesta qüestió. Marcats els tempos que marca vostè aquí, tenint en compte que queden sis anys, home, també hauríem d'afegir una altra excepció a l'estudi: si ho fem abans de sis anys, quina repercussió econòmica de compensació hauríem de pagar a l'empresa que actualment té el servei per municipalitzar. Per tant, hem de documentar i explicar molt bé al ciutadà que aquesta decisió que anem a prendre o que podríem prendre té uns condicionants econòmics importants. Treballem-ho bé, arribem a les conclusions que facin falta i jo també vull destacar el que comentava la senyora Bosch: no només és l'aigua, és el manteniment de la xarxa, la reparació de la xarxa, l'ampliació de la xarxa, els tancs tempesta, tot un seguit d'elements que afecten tot el tema del subministrament que els hem de posar a sobre la taula abans de debatre la fredor d'un model. I, per tant, això ho hem de treballar i, a partir d'aquí, treure les conclusions, fer l'Audiència Pública, informar, votar i decidir. Si no accepta aquest plantejament, evidentment nosaltres també ens veurem obligats a votar-li que sí el tercer punt i en els altres li votariem que no.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, acceptem votar per separat els diferents punts. S'han dit moltes coses, penso que és un debat interessant, jo penso que el senyor Olòriz seria molt interessant que aquest alcalde d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa pogués venir un dia aquí a Girona i ens expliqués, per exemple, aquesta experiència; podria ser una de les persones convidades a aquesta Audiència Pública, per exemple.

Bé, avui estem veient aquí que van aflorant diverses majories, n'hi ha una que està molt clara, que és molt transversal i molt àmplia, de perfil conservador, que acaba coincidint en models de gestió molt clars, no passa res, és així, són majories naturals que es van conformant, però, bé, les coses aniran canviant també. Nosaltres defensem una fórmula molt clara que és la municipalització, la gestió pública, el control de la gestió, perquè pensem que és la més correcta. Vostè, senyora Bosch, ha fet una defensa aferrissada del model mixt actual que està vigent a Girona, abans n'hem parlat per telèfon i ja ha dit, quan li he dit abans, que tenia la sensació que vostè esmentava els mateixos arguments que podria esmentar el senyor Jordi Fàbrega o el conseller delegat de l'empresa. Jo no ho acabo de compartir.

Hi ha un element molt transversal també, que tant vostès, com la senyora Paneque, com els representants de Convergència i Unió, com els del PP defensem, que és el tema del finançament privat. Bé, amb paraules clàssiques que es diuen als moviments socials sobre l'aigua –això Aigua És Vida ho ha estudiat i ho ha investigat molt a fons– la Sorea de torn, sempre apareix la Sorea de torn que promet finançament, grans inversions privades i, a canvi d'això, doncs allargar concessions una pila d'anys, dècades, si cal. Després fan la conya aquella –permetin l'expressió, disculpin–, allò dels cànons: «Sí, posarem un cànon i així podreu fer coses...» Bé, és la típica forma que tenen alguns alcaldes de fer clientelisme, això passa a tot Catalunya, a tot l'Estat espanyol, però no és la millor fórmula. Nosaltres pensem –i així ho pensa Aigua És Vida i d'altres entitats i col·lectius que treballen en aquest aspecte– que els beneficis que pugui generar la gestió de l'aigua, fruit de les tarifes, s'han de reinvertir sempre en la millora de les instal·lacions. Sí, senyor Ribas, n'hi ha moltíssimes d'instal·lacions, el cycle complet de l'aigua és molt complex, molt llarg, s'han de fer inversions permanentment, hi ha d'haver una plantilla de personal, s'ha d'estar fent innovació i investigació permanentment; però si nosaltres tenim el control d'això, des del nostre punt de vista, pensem que hi ha més garanties que, com a mínim, la transparència

serà major. En canvi, amb el model mixt que tenim ara, bàsicament diem mixt, que és una forma de privatitzat, pensem que no hi ha prou garanties

Vostè, senyora Veray, ha fet també una defensa implícita d'altres models, totalment legítim, només faltaria, i tant, així és la societat, i ho he manifestat en el començament del Ple: tenim maneres diferents d'entendre la societat. Però, miri, per nosaltres és molt senzill, que parli la ciutadania, podem perfectament fer una experiència innovadora democràtica a Girona i, si cal, després que hi hagi hagut un treball previ, sotmetem aquesta decisió a referèndum. Ja sé que a vostès no els agrada gaire aquesta paraula, però, bé, a Girona tenim ganes de participar i ho hem demostrat diverses vegades. També entenc perfectament que els taurons neoliberals de la Fundació FAES i d'altres *think tanks* de pensament del Partit Popular no fan una defensa aferrissada de la gestió pública, més aviat tot el contrari; no dic que la criminalitzin, en alguns casos, sí, però sí que la rebaixen moltíssim i fan una defensa molt més clara i contundent de models privats, sobre tot això que està tan de moda ara, que és la nova versió..., bé, això dels partenariats publicoprivats, en fan una gran defensa, que no és res més que una cortina de fum per seguir privatitzant.

Jo he escoltat els seus arguments, em semblen molt interessants, no coincidim amb els models, però, bé, permetem que la votació es pugui fer per separat. I sí que ens hauria agradat que en aquest mandat, atès que l'alcalde de Girona ha dit diverses vegades i a mi m'ho ha manifestat també, que pensa que el model de gestió municipal pública és bo, doncs pensàvem que era oportú que en aquest mandat aprovéssim un compromís polític de la majoria de regidors i regidores per avançar en aquesta direcció, perquè després en el proper mandat els qui vinguin, sigui qui sigui, això ho ha de decidir la ciutadania, doncs ja tinguin un full de ruta començat. Però, bé, així és la vida i així és la política, i nosaltres acceptem el que es decideixi.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, abans de passar a la votació, perquè ha fet esment al que li he dit, evidentment em ratifico exactament en el que diu, que crec que és una bona alternativa, que l'hem d'estudiar, que és el que hem dit sempre. En aquest mandat s'havia de prendre una decisió sobre la continuïtat o no d'una pròrroga, es va acordar i es va aprovar pel Ple i això té una validesa, entenc jo. El Ple aprova majoritàriament una pròrroga que té vuit anys de vida i simultàniament vam tenir un debat de dir: com que no es podrà prorrogar mai més i, per tant, no és cert això que es pugui anar allargant concessions i concessions, no és cert, d'aquí vuit anys no es podrà prorrogar de cap manera i l'alternativa serà o bé obrir un concurs nou, o bé la municipalització.

I, per tant, i amb això la senyora Paneque té molta raó, en el proper mandat s'ha de fer amb molt de temps, hem de posar les bases perquè el govern que en el seu moment hagi de prendre aquesta decisió, sigui el que sigui, en el mandat que toqui, que ja no serà tampoc el proper, sinó el següent, vingui precedit d'un treball contrastat de tècnics, de models on es puguin posar a sobre la taula els diversos models entre els quals *a priori* el de la municipalització cobra molt de sentit. Però em sembla que algun portaveu ja li ha dit: no posem el bou darrere la carreta, sinó que ha d'anar a davant i, per tant, cada cosa al seu moment. I ratifico exactament el que he dit i confio que, en fi, del que entenc que previsiblement s'aprovarà, es pugui anar fent aquest procés, que jo crec que està definit en el fons de la seva moció, de dir: «Ens interessaria obrir la porta aquesta, analitzem-la, doncs busquem una manera de poder-hi arribar el més àmplia possible.»

Per tant, entenc que vostè accepta la votació separada del primer i segon punt, entenc que el tercer i el quart van junts, perquè el quart és políticament neutre, és el de comunicar l'acord. Per tant, podríem fer aquests dos paquets, si els sembla. Dos paquets.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació:

Els punts primer i segon es desestimen per dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i PPC, set vots a favor del grups municipals de la CUP, ICV-EUiA, PSC, i els regidors i regidores no adscrits Sra. Plana i Sr. Bonaventura i cinc abstencions dels regidors i regidores no adscrits Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Paneque, Sra. Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura.

Els punts 3 i 4 queden aprovats per unanimitat.

19. Moció que presenta el grup municipal de la CUP de suport a la ILP sobre mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa.

S'ha desestimat la proposta següent:

Des del 2007 fins a l'actualitat s'han produït gairebé 570.000 execucions hipotecàries a tot l'estat espanyol. Les dades oficials del CGPJ del 2n trimestre de 2014 mostren com els desnonaments han augmentat un 4% respecte al mateix període de l'any passat, i arriben gairebé als 19.000 desnonaments. Es tracta d'unes xifres que continuen mostrant com Catalunya encapçala el rànquing de desnonaments, amb un 23% del total.

D'altra banda, durant el 2011 193.000 llars catalanes no van poder assumir la despesa de mantenir l'habitatge a una temperatura adequada, i es calcula que aquest hivern hi ha prop de 300.000 famílies amb problemes per mantenir la casa a una temperatura suficient.

El passat 10 de juliol es va presentar al Parlament de Catalunya la Iniciativa Legislativa popular (ILP) de mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica promoguda per la PAH, l'Observatori DESC i Aliança contra la Pobresa Energètica (APE).

Posteriorment, el passat 13 d'octubre, la Mesa del Parlament va admetre a tràmit la ILP, que a partir de les competències del govern de la Generalitat en matèria d'habitatge i protecció de consumidors exigeix canvis legals urgents a Catalunya per fer front a l'emergència habitacional i garantir el dret a un habitatge digne i a una segona oportunitat.

Així, la ILP de mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica, d'àmbit català, té com a objectiu possibilitar respostes satisfactòries als milers de famílies que a Catalunya no poden fer front al pagament de la hipoteca o el lloguer, dels rebuts de l'aigua, la llum o el gas.

Alhora, pretén acabar amb el malbaratament de recursos que significa l'acumulació de pisos buits per part d'entitats financeres i agències associades, fons d'inversió i societats de gestió d'actius; especialment quan es tracta d'entitats que han rebut ajuts públics.

Els punts bàsics de la ILP són els següents:

- a) Adopció de mecanismes que atorguin una segona oportunitat a les famílies sobreendeutades amb despeses vinculades a l'habitatge habitual
- b) Promoure el lloguer social dels habitatges propietat d'entitats financeres i grans tenidors d'habitatge per aturar els desnonaments
- c) Fer efectiu el real·lotjament adequat com a condició per poder dur a terme el desnonament;

d) Garantir l'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas

e) Creació d'un parc d'habitatge assequible a través del lloguer forçós dels pisos propietat d'entitats financeres i grans tenedors d'habitatge que estiguin en desús o infrutilitzats de manera injustificada durant 2 anys

Atès que la majoria de les mesures proposades responen a compromisos ja assumits pel Govern català amb tractats internacionals, normatives europees, la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia.

Atès que el Ple de l'Ajuntament de Girona en la sessió del dia 17 d'octubre de 2012 va aprovar una moció de la CUP en què es reclamava una reforma legislativa per acceptar la dació en pagament amb caràcter retroactiu, i una moratòria en l'execució de desnonaments;

Atès que el Ple de l'Ajuntament de Girona disposa d'un òrgan anomenat Taula Municipal sobre la Pobresa Energètica, creat a instàncies d'una moció del PSC sobre pobresa energètica aprovada en la sessió del dia 8 de juliol de 2013;

Atès que el Ple de l'Ajuntament de Girona en la sessió del dia 9 de gener del 2014 va aprovar una moció de la CUP i ICV-EUiA per tal de sancionar les entitats bancàries i grans empreses per tenir immobles permanent desocupats a la ciutat; Atès que el Ple de l'Ajuntament de Girona en la sessió del dia 10 de novembre de 2014 va aprovar una moció d'ICV-EUiA reclamant mesures urgents per pal·liar la pobresa energètica;

Per tot això el Grup Municipal de la CUP proposa al ple de l'ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- Ratificar els compromisos presos per aquest Ple en les mocions anteriorment citades per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica;

Segon.- Donar suport a la ILP sobre mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica presentada al Parlament de Catalunya per la PAH, l'Observatori DESC i l'Aliança contra la Pobresa Energètica;

Tercer.- Habilitar els espais municipals i oferir els mitjans materials necessaris per a facilitar la recollida de signatures de la ILP;

Quart.- Convocar la Taula Municipal sobre Pobresa Energètica de Girona per proposar l'organització d'actes i accions de difusió i suport a la ILP;

Cinquè.- Traslladar aquests acords al Parlament de Catalunya, la PAH, l'Observatori DESC, l'Aliança contra la Pobresa Energètica, i les entitats que formen part de la Taula Municipal sobre Pobresa Energètica de Girona.

Presenta la moció el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, presentem aquesta moció per demanar a l'Ajuntament de Girona que doni suport a la IPL sobre mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica. Una iniciativa, doncs, que ha impulsat la PAH i l'Aliança Contra la Pobresa Energètica a Catalunya. Des de l'any 2007 fins al dia d'avui, 570.000 execucions hipotecàries a tot l'Estat espanyol i dinou mil desnonaments a Catalunya; malauradament tenim l'honor d'encapçalar un rànquing molt trist en aquest sentit, i a les comarques gironines ja superem els 1.500 desnonaments. Som líders en aquest trist rànquing. A Catalunya també es calcula que aquest hivern hi ha unes 300.000 persones amb dificultats per mantenir una temperatura estable i tot això fa que denoti que definitivament la pobresa energètica, l'emergència habitacional s'ha convertit en un problema estructural del nostre país. La nostra societat catalana ha vist astorada

com la crisi econòmica ha fet emergir una nova realitat que ja existia –paraules que també han pronunciat fa una estona–, que ja existia, però que aquesta crisi, trista crisi, ha fet que aquesta realitat sigui una realitat estructural.

La ILP de mesures contra la pobresa energètica impulsada per la PAH i l'Aliança Contra la Pobresa Energètica fa el seu camí al Parlament. Abans d'arribar al Parlament hi ha hagut un intens treball de molts i molts anys de defensa del dret a l'habitatge i de defensa de l'accés als serveis bàsics per part de la PAH i de moviments socials organitzats i finalment s'aposta per portar aquesta ILP al Parlament. Però també cal que, a nivell de país, les institucions del país hi donin suport, manifestin el seu suport i posin les eines al seu abast per tal que aquesta ILP pugui fer el seu camí i finalment això es transformi en polítiques reals que pal·liïn la trista situació que vivim al nostre país.

En aquest Ple s'han aprovat diverses mocions sobre el tema, se n'han aprovat del Grup d'Iniciativa Verds, del PSC, se n'han aprovat directament per la PAH, se'n va aprovar una de la CUP ara fa temps. Per això pensem que malgrat que s'han aprovat aquestes mocions i que aquest Ajuntament ha fet algunes mesures, tot i que insuficients perquè és una qüestió complexa i que requereix molta i molta feina permanentment, sí que pensem que ara és un moment que donem com a Ajuntament, com a institució, suport a aquesta ILP i que facilitem tot el possible per tal que la PAH pugui recollir les signatures, que s'habilitin espais, tots els equipaments públics de la ciutat que es posin a disposició de la PAH i de l'Aliança Contra la Pobresa Energètica per tal que es pugui fer aquesta feina el més aviat possible.

Pensem que una vegada més, i Girona fa aquest pas, es posicionarà en el mapa com una ciutat que vol qualitat de vida, vol protegir la part més feble de la ciutadania i vol enfrontar-se als poderosos i que la manera de donar suport a la ILP i a la PAH és una bona manera de fer-ho. Per tot això demanem que donin suport a aquesta moció.

Intervé la Sra. Bosch, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, el nostre grup votarà favorablement aquesta moció. Vostè ho deia ara, els diferents grups hem presentat diverses iniciatives i mocions i totes elles han rebut majoritàriament el suport del nostre grup, en aquest sentit. Vam votar a favor en el darrer Ple per reclamar mesures urgents contra la pobresa energètica i, de fet, la Taula Municipal de la Pobresa Energètica es va crear a instàncies del nostre grup, van votar a favor en el Ple de gener de 2014 de la moció per sancionar entitats amb pisos buits. I, per tant, atenent aquest repàs, breu repàs, no pot ser d'altra manera que nosaltres donem suport a aquesta moció.

És evident que estem vivint un moment d'emergència social, només s'ha de passejar una mica pels carrers de la ciutat i per determinats barris i per altres llocs de Catalunya i veure que és urgent i cal abordar aquest problema a partir de diversos fronts. Evidentment moltes de les mesures que es poden prendre no les pot prendre l'Ajuntament, algunes les ha de prendre el Parlament de Catalunya, altres les ha de prendre el Congrés dels Diputats, però en tot cas és important que nosaltres procurem que totes aquestes cambres de representació democràtica de la ciutadania analitzin exhaustivament quines propostes es poden fer que siguin viables, que siguin possibles i que realment aportin solucions a una problemàtica que, hi insisteixo, per a nosaltres és també enormement preocupant.

No hem pogut entrar a fons en el fons de la ILP, és complexa. Però, en tot cas, ens sembla molt bé donar suport al fet que el Parlament amb la seva pluralitat tramiti aquesta ILP i, per tant, analitzi des dels diferents punts de vista un problema que és molt difícil d'abordar, que segur que no hi ha solucions que siguin la panacea, però que, en tot cas, hem de fer tots tot el possible perquè la situació millori tan aviat com es pugui.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, ja ho hem dit altres vegades també, hi ha una situació d'emergència social, també a Girona

en alguns àmbits, i l'obligació de les institucions i del nostre Ajuntament és intentar donar-hi resposta. En aquest sentit, estem d'acord amb la ILP que es va presentar el mes de juliol al Parlament de Catalunya en què es demana que s'adoptin mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica. Em sembla, en aquest sentit, que és bo, que és positiu que l'Ajuntament de Girona s'hi adhereixi,

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, el meu vot serà també favorable a aquesta moció a favor de la ILP presentada al Parlament de Catalunya el passat 10 de juliol, ja recull l'article 11.1 del Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals on es reconeix el dret a l'habitatge digne, a l'aigua i al sanejament. La situació de crisi econòmica que estem vivint, de l'atur i de les retallades que s'estan portant a terme des del Govern de l'Estat, com des de la Generalitat de Catalunya en drets socials, estan provocant un augment de la pobresa que es concreta en la dificultat de moltes famílies per accedir a recursos i a serveis bàsics –ja sigui en l'aigua, el gas o la llum– necessaris per garantir unes condicions mínimes de vida digna.

Mentre hi ha companyies com Endesa, Gas Natural, Fenosa o Agbar que obtenen milions de beneficis, la Taula del Tercer Sector de Catalunya ha alertat que el 10,9 per cent de les llars catalanes no poden mantenir l'habitatge a una temperatura adequada i que unes 320.000 famílies tenen problemes per pagar les factures de llum o de gas, mentre que a l'inici de la crisi aquest percentatge s'estava situant al 5,4. I aquest hivern tot preveu que aquestes xifres augmentaran si no s'actua de manera ràpida i contundent.

Aquesta setmana, que aquí al Ple de Girona hem d'aprovar una moció a favor d'aquesta ILP per reivindicar que aquestes persones tinguin el dret de l'habitatge garantit, el president de l'Estat espanyol ha dit que s'havia acabat la crisi econòmica. Això és una falta de respecte a qualsevol de les 300.000 famílies amb problemes per mantenir la casa a una temperatura suficient aquest hivern a Catalunya; tampoc ha tingut en compte que els desnonaments han continuat incrementant-se a tot Espanya, ni que l'atur es manté com a problema endèmic del país.

Els socialistes de Girona pensem que l'any 2008 no és la gent, els ciutadans i ciutadanes qui fallen, i s'inicia una crisi que amb el temps ha estat no només econòmica, sinó també política i social. Durant els anys anteriors les persones varen poder comprar una llar, en primer lloc, perquè la necessitaven, perquè és necessari tenir una casa per viure amb dignitat, però, en segon, perquè van preveure que podrien tenir una feina per poder anar pagant la hipoteca.

Em sembla, doncs, de sentit comú que les institucions estiguin al costat de la gent que ho està passant malament i que es posin tots els mecanismes perquè aquesta gent pugui tenir una segona oportunitat. Una societat que no avança de manera equilibrada socialment té un futur negre per a tots, per a tots.

L'objectiu dels socialistes és construir ciutats més solidàries a la vista els efectes de l'atur, les bosses d'exclusió, els desnonaments, la pobresa infantil, les beques menjador, els centres de distribució d'aliments i l'augment alarmant de les demandes d'ajuts socials a les finestres municipals. Per tot això és pel qual el meu vot serà favorable a aquesta moció.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, evidentment que donem suport a aquesta moció, un suport total, perquè, home, una iniciativa legislativa popular en aquests moments en què les iniciatives legislatives populars estan absolutament bandejades i menystingudes en general en el nostre país, que encara hi hagi persones que creguin en aquesta possibilitat que a través dels parlaments es poden canviar coses des de les iniciatives dels afectats, de les iniciatives de les persones del carrer, home, això ja és una primera qüestió que val la pena de ressaltar. Tant la PAH com l'Observatori DESC, dels Drets Econòmics, Socials i Culturals, com l'Aliança per la Pobresa Energètica s'han rearmat per pensar

que una ILP pot generar un debat i pot significar canvis legislatius importants. I els recomano la lectura d'aquesta ILP, perquè és molt seriosa, està molt ben feta i creiem que mereix la pena donar-hi tot el suport.

També volia comentar que des de la xarxa pels drets socials estem preparant un acte sobre aquest tema, sobre el tema de la pobresa energètica, el farem al gener, i també la presentació precisament aquí a Girona d'aquesta Aliança per la Pobresa Energètica. I només lamento que en un ple en el qual les entitats poden participar, i nosaltres creiem que és molt important que ho puguin fer, és una llàstima que presentem aquesta moció, es presenti aquesta moció des d'un partit polític, quan hi hauria l'oportunitat que haguessin pogut estar aquesta precisament..., la Xarxa pels Drets Socials i l'Aliança per la Pobresa Energètica, que en breu es constituirà. De tota manera, és evident que com que la recollida de signatures comença aquest dijous és important també que en donem difusió.

Tenim una Llei d'habitatge que ara tothom s'ha despertat a desempolsegat-la i a veure els marges de maniobra que permet aquesta llei. Tenim un Parlament que va fer un decret molt important sobre el tema de pobresa energètica, ara recorregut al Constitucional. És a dir, tenim aspectes que tímidament s'han anat treballant, però és evident que per fer front a aquest increment dels desnonaments a la nostra ciutat, com tots els grups anteriors han dit, i al nostre país, per fer front també a aquest increment dels rebuts de la llum, que des del 2008 s'han incrementat més d'un 60 per cent, o el de l'aigua, més d'un 68 per cent, és evident que se'ns queden curtes les mesures que tenim.

El que tenim molt clar és que no volem que Catalunya tingui el rànquing de la vergonya, perquè creiem que això s'ha de dir amb aquestes paraules: el rànquing de la vergonya, de desnonament de persones que estan passant-ho malament, perquè no es poden escalfar, perquè no poden cuinar-se el menjar, perquè viuen en una situació de precarietat. I la pobresa, la situació de pobresa, que és cert, mai s'ha eradicat, ni en els moments de màxim esplendor econòmic que hem viscut, però aquesta rasa que s'està fent entre ciutadans de primera i ciutadans de segona, no només a la nostra ciutat, sinó a molts llocs del nostre país i a molts llocs de l'arc mediterrani, creiem que és això, de vergonya.

Per tant, és important que donem difusió a aquesta ILP, nosaltres evidentment que hi donem total i absolut recolzament, perquè, això, no volem que hi hagi aquesta ciutadania de primera i de segona, perquè aquest no és el seu problema, aquest és el problema de tots i totes i per això, doncs, hi donem màxim suport.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, en relació a la moció que ens presenten, jo seré molt breu. Nosaltres no li donarem suport, però, miri, vostè a la seva exposició de motius ho ha dit, el passat 10 de juliol es presenta al Parlament i el 13 d'octubre la Mesa del Parlament l'admet a tràmit. Per tant, aquesta ILP s'està tramitant, seguirà els tràmits que hagi de seguir i al Parlament de Catalunya totes les forces que estem aquí representades també hi són representades i serà allà, al Parlament de Catalunya, on haurà de fixar cada força política quina és la seva posició i en el debat i en la votació d'aquesta ILP i de la llei que finalment quedí aprovada. Per tant, nosaltres no li donarem suport.

I ara farà una cosa, senyor Navarro, lo que no solc fer i menys amb les seves mocions, perquè respecto molt tots els grups municipals i el seu també, però, miri, ara fugiré un moment de vostè i li contestaré i li diré dues coses a la senyora Paneque. Perquè, mira, jo crec, senyora Paneque, que la seva demagògia ja arriba a cotes jo li he de dir inadmissibles. Fa un moment ha renunciat del Govern de la senyora Pagans a la ciutat, ara ha renunciat o ha oblidat que el senyor Zapatero va governar vuit anys a Espanya i que va deixar més de 3 milions i mig d'espanyols sense feina. Per tant, jo no sé si vostè és socialista gironina o quin socialisme representa, però crec que ja n'hi ha prou de venir aquí a fer demagògia, a oblidar-se que vostès quan han governat tampoc fet les coses bé, que era la ministra Chacón del Partit Socialista català qui sortia amb

titulars als mitjans de comunicació vanagloriant-se del nombre de desnonaments que estava fent el seu Govern, el del senyor Zapatero, que era del Partit Socialista, també del Partit Socialista, president del Partit Socialista de Girona, que avui vostè ho ha repetit per activa i per passiva, socialistes de Girona. I, per tant, tampoc era el meu Govern el que deixava 3 milions i mig d'espanyols aturats.

Vostè pot pensar i jo li respecto que el meu Govern, que el Govern del senyor Rajoy, no ha fet prou per lluitar contra els desnonaments, jo li respecto, però almenys hem fet alguna cosa. Vostès el que feien era vanagloriar-se que es desnonava la gent. I, si no, busqui a l'hemeroteca, que l'hemeroteca al final és qui posa llum sobre les veritats i les mentides i trobarà els titulars de la ministra Chacón sortint a mitjans de comunicació d'àmbit nacional dient que era una ministra crac d'habitatge perquè desnonava la gent. Per tant, sincerament, el que haurien de fer els socialistes de Girona és demanar perdó per la nefasta política econòmica del senyor Zapatero.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, coincideixo amb un criteri i és que la ILP ja està en tràmit al Parlament i, per tant, jo crec que ha de seguir el tràmit allà, que evidentment tots els tràmits que comporta qualsevol proposta d'aquest tipus, i no escapa a ningú que seran llargs i farragosos, i tots coincideixen a afirmar una qüestió molt important que és que hi ha una immediatesa d'un problema. Jo el que els voldria recordar tan sols és que la setmana que ve hi ha l'aprovació del Codi de consum al Parlament de Catalunya que analitza cada una d'aquestes qüestions. Donem l'oportunitat també que el Codi de consum de la setmana que ve, que es proposa al Parlament de Catalunya i que realitza tots i cada un dels punts que vostès i que la ILP evidentment introdueix, però és que la setmana que ve ja hi ha un intent per part del Parlament de Catalunya, per iniciativa de Convergència i Unió, per intentar posar de manera immediata i resoldre aquests problemes. El tràmit de la ILP evidentment serà el tràmit, hi participarà el Parlament de Catalunya. Per tant, entenem que ho hem d'explicar una mica tot: seguim el tràmit de la ILP, que vagi fent-se, hi han els grups que representen el Parlament i que faran el seu posicionament, però el que també hem d'explicar és que la setmana que ve ja hi ha una iniciativa en el Parlament de Catalunya per part de Convergència i Unió que intenta resoldre aquestes qüestions.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, senyora Veray, jo és que estava intentant buscar algun adjectiu que definís i com que el trobo li dic, o sigui, que vostè amb la situació que està generant el seu Govern em vingui a donar lliçons de no sé què, em sembla de vergonya. Em deixa que m'expliqui? Perquè jo l'he estat escoltant amb tot el respecte i en silenci la quantitat de bestieses que anava encadenant una darrere de l'altra, per tant, ara em deixi que jo li respongui.

El primer, imagino que el seu partit es va presentar a les eleccions per governar. Que després dels mesos i mesos que porten de desgovern, amb la situació a la qual ens han portat, amb les xifres de desnonaments i d'atur que tenim a sobre la taula, crec que el mínim que hauria de fer és mantenir un silenci respectuós i no donar-me lliçons de..., no ho sé, és que no recordo exactament l'adjectiu que m'ha dit, després segur que a la rèplica me'l recordarà.

Segons, jo no he renegat del Govern d'Anna Pagans, he rectificat un posicionament ideològic i he començat l'argumentació, senyora Veray, anunciant-ho precisament, perquè em semblava altament incoherent acusar el Govern de Convergència i Unió d'un error quan nosaltres quatre anys abans penso que havíem comès el mateix en aquest aspecte puntual. I he començat la intervenció precisament dient que reposicionàvem ideològicament un aspecte. M'imagino que no estic inhabilitada per variar posicionaments ideològics si aquests estan ben explicats i ben argumentats, com crec que he fet.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, per respecte al Grup de la CUP, que és el que ha presentat aquesta moció, no vull ara fer un debat. Però, miri, jo li ho torno a repetir, perquè les dades el que tenen és que queden: 3 milions i mig d'espanyols a l'atur, fruit de la nefasta política econòmica del senyor Zapatero, que és del seu partit, que vostè s'hi ha quedat al seu partit, vostè no se n'ha anat a no adscrit, sembla la no adscrita, vostè, sembla la no adscrita, sincerament li ho dic. O sigui, vostè s'ha quedat i només fa que repetir-nos «els socialistes de Girona». Doncs demanin perdó, els socialistes de Girona, pels 3 milions i mig d'aturats a Espanya en els últims quatre anys del Govern de Zapatero i després potser tindrà credibilitat, senyora Paneque. Però mentre només renegui dels governs del seu color polític, mentre només renegui i vostè es mostri com la que vostè solucionarà tot a tot el món perquè ara vostè ha vist la llum i rectificarà els posicionaments ideològics... Ha dit posicionaments ideològics! Senyora Paneque, miri, jo no he volgut polemitzar amb vostè quan ha parlat de l'autoinculpació, de la moció de l'autoinculpació, però si ha arribat a dir que vostès creien en una constitució catalana! Home, jo no crec que el senyor Iceta comparteixi aquesta afirmació que vostè ha dit. Però si ha parlat en favor de la independència, en contra de la independència i a favor del federalisme. Sincerament aquesta ambigüitat la tenen amb tot, i ara també, ara vostè rectifica els posicionaments ideològics del Partit Socialista de Girona. Escolti, molt bé, vostè ho faci, ara bé, no per fer això culpi de tot el Govern del Partit Popular, perquè li he dit abans: vostè potser pensa que no hem fet prou, però varem ser els primers de fer-ho amb relació a la ILP que estem parlant, senyor Puigdemont.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només una qüestió. Això és un debat sobre una moció d'un grup que és el de la CUP.

Intervé la Sra. Veray, qui manifesta, sí, però si vostè li dóna la paraula per al·lusions...

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, no, però ha fet un torn d'un minut i poc la senyora Paneque per unes al·lusions que han sigut molt clares, vostè li ha donat una...

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, perquè ella parla abans que jo, si ella parlés després que jo, m'hagués quedat sense poder perquè no m'hagués pogut contestar les al·lusions.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, ja l'hi he donat. Però dic vostè ara està extralimitant el que és el torn de rèplica a les al·lusions que efectivament la senyora Paneque li ha fet i que vostè té dret a fer, ho està derivant ja amb un debat que ultrapassa el que és el debat que estàvem tenint sobre el contingut de la moció. Jo entenc que, jo li demano, si us plau, que acabi ja, perquè no estem debatent una moció sobre les responsabilitats d'un govern o l'altre amb relació a la situació de l'economia. Entenc que és una al·lusió que vostès han de fer, però si allarguem massa aquest debat desvirtuarem...

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, a acabo, senyor alcalde, ja acabo. Però que quedi clar i que consti en acta que aquí la que obre el debat no és la portaveu del Grup del Partit Popular català a Girona, sinó la portaveu dels socialistes de Girona en aquest Ajuntament.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, No li deia pas això. El que hagi de quedar en acta quedarà en acta. Senyor Navarro, per posicionar-se sobre les posicions dels diferents grups, breument també.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, no era conscient que armaríem aquest sidral, nosaltres. Ja no sabia si estava en un Ple o en un partit de tennis, pam-pam, PSC,

PSOE, PP, PPC, PPE, ja no sé... Sigui com sigui, per més teatre que fem aquí entre PSC i PP, la qüestió és que les seves respectives formacions polítiques es posen d'acord amb la banca, si em permeten l'expressió, per llepar el cul als grans banquers, que són els que han generat aquesta situació tràgica d'emergència social a Catalunya els que fomenten els desnonaments, els que..., bé, l'any 1997 el senyor Aznar, històric, mític, «Espanya va bien», després l'altre, «tenemos el sistema financiero más sólido de la comunidad internacional», «los brotes verdes», ara l'altre, «la crisi ja és història». Són les dues cares de la mateixa moneda: el teatre forma part del joc polític, no passa res.

La qüestió és que la situació dramàtica social hi és, d'emergència social hi és, i nosaltres pensem que les administracions, els ajuntaments, com a mínim, hem d'estar al cantó de la ciutadania i, senyor Ribas, perdoni tant de lapsus, penso que és perfectament compatible que el tràmit de la ILP en el Parlament amb d'altres iniciatives parlamentàries de diversos grups parlamentaris és perfectament compatible amb facilitar les coses als moviments socials com l'Observatori DESC, la PAH, l'Aliança Contra la Pobresa Energètica, a l'hora de recollir les signatures. No hi ha cap contradicció a votar favorablement aquesta moció i que vostès en el Parlament tinguin iniciatives. Aquí es tracta de sumar i de fer front a una situació que malauradament és cada vegada més dramàtica i que li hem de fer front.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada en segona votació pel vot de qualitat del senyor alcalde, essent les votacions les següents:

Dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carles Bonaventura, Sra. Plana, Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Barbero, Sr. Joaquim Bonaventura i dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i el PPC.

20. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA per a la supervisió de les condicions laborals en contractes municipals.

La crisi econòmica que patim està afectant a les condicions laborals dels treballadors i treballadores arreu. A les baixades de salaris es sumen les males pràctiques de moltes empreses que incompleixen les condicions pactades i, fins i tot, l'estatut dels treballadors. Les administracions han de ser un garant de les condicions de treball dignes, no només de les persones que treballen directament a l'administració sinó d'aquelles que presten serveis mitjançant concessions i contractacions a tercers.

Les darreres setmanes em vist a les comarques com els treballadors i treballadores de l'empresa AJ. Ruz es veien obligats a endegar una vaga que ja porta més de 50 dies en defensa dels seus drets per l'incompliment reiterat i l'explotació dels treballadors i treballadores per part de l'empresa en contractes subscrits amb ajuntaments i administracions públiques diverses.

Tot i que les clàusules de contractació inclouen garanties de compliment de l'estatut dels treballadors i les condicions laborals sabem que no hi ha un seguiment o inspecció exhaustiva d'aquestes condicions laborals, entre d'altres pels recursos limitats dels ajuntaments. Tot i això, creiem que els ajuntaments han de reforçar el seu compromís amb el seu paper d'àrbitre de forma més proactiva.

Per tot això proposem els següents acords:

Primer.- Que l'ajuntament de Girona habiliti una taula de negociació trilateral entre sindicats, empreses i el propi ajuntament, convocable per qualsevol de les parts quan hi hagi conflictes laborals en les contractacions depenents del consistori.

Segon.- Estudar un conveni de col·laboració amb el departament de treball de la Generalitat per tal de realitzar inspeccions periòdiques de les condicions laborals d'aquests contractes municipals.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, una de les conseqüències de la crisi no és aquests milions solament d'aturats que dèiem que existeix malauradament, també la conseqüència de la crisi ha estat un empitjorament sistemàtic durant els últims anys de les relacions laborals. Jo no vull dir –perquè seria injust– que tots els empresaris o totes les empreses es comporten igual, hi han empresaris i empreses que compleixen les lleis, que es preocupen també perquè l'empresa funcioni en el seu conjunt i, per tant, que els convenis col·lectius s'apliquin.

Però en aquesta situació de desmantellament de drets n'hi han d'aprofitats, hi han empreses amb males pràctiques, hi han empreses que sobreexploten els treballadors, que no compleixen els acords, i aquests últims mesos hem tingut casos, un d'ells que ens ha afectat jo penso a molts que els hem anat a veure de seixanta dies de vaga amb una situació d'una enorme precarietat i alhora d'una gran dignitat d'aguantar unes condicions duríssimes per defensar uns drets que fa poc eren els drets respectats habitualment a les empreses del país: i ara això no és així. I quan aquestes empreses, algunes d'elles, almenys aquesta té contractats amb ajuntaments, amb consells comarcals, alguns treballadors ens deien: «Què podeu fer? A veure, podeu fer alguna cosa més, podeu ajudar-nos que les coses funcionin.» I a partir d'aquesta reflexió són aquestes dues petites propostes, senzilles però factibles, per jugar un paper més actiu com a ajuntaments en aquesta situació. Que nosaltres, un cop signem el contracte, no el deixem, aquest contracte, el resultat que hi hagi entre l'empresa i els treballadors, perquè desgraciadament el més fort, sobretot si no té escrúpols, s'imposa al més dèbil. I, per tant, aquesta responsabilitat podria..., si nosaltres formem part d'almenys una taula on alguna de les parts i els treballadors, o l'empresa, o qui sigui ens diuen que no s'està complint els acords signats en el contracte, que nosaltres puguem fer de mitjancers, puguem asseverar si això és així i, per tant, desencallar, si és possible, aquest tipus de situacions.

I, segon, parlant amb inspectors laborals, em comenten que ells tenen unes inspeccions fetes, unes propostes que vénen des de la mateixa organització i que sovint no actuen d'ofici com els agradaria i que, per tant, si fem un conveni –i sembla que això és factible– entre l'Ajuntament i la Generalitat per fer inspeccions periòdiques a les empreses que tenen concertats amb nosaltres aquests contractes, seria una garantia de compliment de la llei i de compliment d'unes bones relacions laborals.

Amb aquesta proposta no canviem tot allò que voldríem canviar, s'haurà de fer en el futur quan hi hagin altres majories canviant les lleis a favor dels treballadors, però que sempre podem, en l'àmbit de les nostres competències, ajudar que aquests treballadors, que s'han convertit en pobres que treballen, no vegin empitjorades les seves relacions per persones sense escrúpols.

Intervé la Sra. Barbero, regidora no adscrita, qui exposa, nosaltres hem seguit de prop la vaga indefinida convocada pels treballadors de l'empresa AJ. Ruz i la denúncia de la plantilla en el sentit que s'estaven conculcant drets laborals reconeguts en el contracte. I també que tenien la sensació que les adjudicacions dels serveis d'escombraries fetes pels diferents ajuntaments s'haurien efectuat en base al fet que les ofertes econòmiques d'aquesta empresa eren sempre les més avantatjoses econòmicament. Aquesta qüestió penso que enllaça bastant amb el que molt sovint hem denunciat en aquest Ple en el sentit que, quan per adjudicar un servei o una obra prima només o per sobre de tot el preu, les baixes temeràries que es produeixen poden incidir greument en les condicions laborals dels treballadors.

Els ajuntaments som responsables de portar a terme una gestió econòmica eficient, està clar que sí, però també som responsables de desenvolupar el que podríem

anomenar una economia social i, per tant, hem de vetllar perquè a costa dels recursos públics no es produeixin abusos en l'àmbit laboral. Per tant estem d'acord que l'Ajuntament de Girona reforci el seu compromís i, en aquest sentit, els cinc regidors no adscrits votarem a favor d'aquesta moció.

Intervé la Sra. Plana, qui exposa, només és per manifestar la meua abstenció en la moció, tot i que comparteixo el fons i entenc el sentit de la moció. M'haig d'abstenir perquè a nivell professional en el que fa al segon punt, que és estudiar un conveni de col·laboració amb la Generalitat, en aquests moments joestic fent mediacions i conflictes col·lectius i és com una mica incompatible el fet que jo ara aquí em manifestés. Per tant, considero que es millor l'abstenció.

Fa ús de la paraula el regidor no adscrit Sr. Bonaventura, qui explica, el tema que es tracta en la moció és una qüestió que alguna vegada jo mateix he comentat amb la regidora Maria Àngels Planas i que crec que no s'ha fet prou. Es diu molt bé en la moció: les administracions han de ser garantistes de les condicions de treball dignes no només de les persones que treballen directament a l'Administració, sinó d'aquelles que presten serveis mitjançant concessions i contractacions a tercers. Creiem que aquesta és la clau i també pensem que, almenys pel que fa a la segona part, això no s'està fent o com a mínim no s'està fent prou. Per tant, entenc que la moció és oportuna i el meu vot serà afirmatiu.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, llegint atentament la moció d'Iniciativa, em sembla ben plantejada per dues raons. La primera, perquè aquesta moció concreta cita expressament la vaga que han iniciat els treballadors i treballadores de l'empresa AJ. Ruz, que té contractes subscrits amb ajuntaments i administracions públiques diverses i que han denunciat incompliments reiterats per part de l'empresa i unes condicions de treball indignes. I en segona part, i també ens sembla important, perquè estableix la necessitat de tenir uns protocols i organismes que vetllin per tal que les empreses contractades per les administracions públiques garanteixin unes condicions laborals amb la dignitat que té com a dret qualsevol treballador o treballadora.

Referent a quan hem preguntat sobre les incidències que ens estaven arribant de treballadors d'Eulen, la mateixa regidora ens plantejava la seva limitació a l'hora de poder resoldre algunes d'aquestes problemàtiques; potser una taula d'aquest tipus ajudaria al control. En definitiva, estem parlant de diners públics i s'ha de ser molt exigent amb la seva gestió.

Avui, ho deia el regidor Olòriz, ho sabem tots, trobar feina és més difícil que mai i aquesta circumstància no pot ser utilitzada per empitjorar les condicions laborals dels treballadors i de les treballadores. I no cal dir que les administracions públiques en aquest tema han de ser exemple i referència. És per tots aquests motius que nosaltres hi donarem suport.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, donem tot el suport a aquesta moció, pensem que és important anar articulant espais d'arbitratge que garanteixin que els drets dels treballadors es compleixin. Malauradament vivim una època en què això dels drets laborals ha passat –està passant– a un segon terme i les bases de la recuperació econòmica se sustenten sobre els abusos sobre els escassos drets dels treballadors que encara avui són vigents. Per això pensem que conflictes com el que hi ha hagut –que hi ha– amb l'empresa AJ. Ruz són inacceptables, amb pràctiques gairebé d'abusos patronals, que són del tot inacceptables i per això és important que des de les administracions articulem sistemes d'arbitri que, com a mínim, facin de barrera de contenció de qualsevol intent de buidar els drets socials i els drets laborals de contingut. Tot el suport.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup donarà suport a aquesta moció. Nosaltres creiem que més mecanismes de control i alhora d'inspecció perquè les coses funcionin millor sempre són i han de ser benvingudes. Sí que és veritat que veiem certa dificultat a l'hora de fer aquesta taula trilateral, aquesta..., de negociació trilateral que ens presentava Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. És així? Ho he dit bé? D'acord. Doncs, en aquest sentit, bé, creiem que pot haver-hi algun problema sobretot en el fet que aquí s'insisteix molt que la pugui convocar qualsevol de les parts. Però, bé, penso que si es posa en funcionament, doncs, entre tots serem capaços d'afinar més.

I, pel que fa al segon punt, això d'estudiar un conveni de col·laboració, hi estic d'acord, però abans d'estudiar també hauríem de saber què pensa la Generalitat amb relació a allò que nosaltres creiem que seria bo, perquè sí que la competència de la inspecció de treball la té la Generalitat de Catalunya, per tant, són els inspectors de treball els que fan aquestes inspeccions. Abans jo crec de començar un estudi també el que hauríem de fer és preguntar-ho. Jo penso que preguntar com ho veurien i que també ells, si ho veuen bé, doncs comencin a moure-ho i a passar-nos alguna proposta, jo ho dic i ho plantejem en el sentit de poder agilitzar, si és que aquesta moció tira endavant i queda aprovada.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, em trobaria una mica en la mateixa situació que la senyora Glòria Plana, més que res, jo no estic en una taula de mediació, que ja n'hi ha, ja hi ha una taula d'arbitratge per a conflictes laborals, està creada, funciona des de fa molt de temps per una administració, justament, i jo em dedico professionalment també quan em ve un treballador a resoldre els conflictes a través d'un altre medi, que és presentar la denúncia a inspecció perquè vagin a inspeccionar l'empresa o bé fins i tot arribant a magistratura, als tribunals, a defensar els drets del treballador.

Aquests mecanismes hi són i funcionen, vostès el que estan demanant en el moment actual és que generem una taula per controlar si les empreses que han guanyat un concurs aquí a l'Ajuntament compleixen o no compleixen envers els seus treballadors. És un mecanisme més de control, evidentment el que no farem és votar-hi en contra, ens abstindrem, però senzillament entenc des d'un àmbit ja més professional que no pas com a regidor, entenc que estem doblant de manera, si m'ho permeten dir, fins i tot a vegades errònia, la voluntat bona que es busca amb aquesta moció. Perquè, en definitiva, el que estarem fent..., aquí es parla d'inspeccions periòdiques, serem nosaltres que establirem amb els inspectors a qui han d'anar a inspeccionar i cada quant els hem d'anar a inspeccionar? És a dir, els estem dient ara a totes les empreses que treballen a tot el territori gironí que quan contractin aquí serem nosaltres que direm «us vindrem a inspeccionar»? Crec que és molt perillós tractar-ho d'aquesta manera, jo crec que el més convenient seria primer de tot fer la taula, debatre, establir realment quins són els mecanismes i potser no emetre judicis com aquests de la frase d'inspeccions periòdiques de les condicions laborals. No ho sé, ens genera una certa preocupació, li ho dic així obertament, senyor Olòriz? Una certa preocupació que jo crec que potser s'hauria d'aprofundir molt més en aquesta taula que es vol crear.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, primer manifestar la meva satisfacció perquè d'una forma àmplia es votarà aquesta moció. Totes les mocions són perfectibles, totes les accions de Govern, també; jo no sé si serà un doble control, però el que sé és que amb el control actual, a nivell d'administracions, estan passant coses, estan passant coses i jo li demano que m'acompanyi i parli amb els treballadors d'AJ. Ruz, estan passant coses molt indignes. I que aquest Ajuntament de Girona, que té aquesta voluntat de treball ètic en tots els aspectes que tracta, penso que és una bona lliçó de «modus» a altres ajuntaments, fins i tot que tenen menys possibilitats, saber que nosaltres estem darrere de tot això.

Agrair a tots, també especialment a la senyora Veray, agrair-li avui per dues coses. Primer, perquè se m'ha compromès a portar-me un entrepà si com a resultat de la moció primera anava a la presó; cosa que també cal agrair. I el segon seria que a vegades passa en aquest Ajuntament que més enllà de les ideologies, que es diu, o dels canvis biològics, hi ha a vegades elements pragmàtics que permeten arribar a acords amplis. Jo penso que aquesta és una lliçó que he après en aquests anys a l'Ajuntament i que val la pena de tenir present, perquè les coses canvien quan les persones volen; i si les persones volen, es poden fer molts canvis que ara semblen difícils o poc útils.

En aquest cas, aquesta moció penso que atén aquesta actualitat i accepto en el segon apartat l'estudiar a veure, òbviament, amb la Generalitat què podem fer, com podem lligar això, com podem fer més fàcil, més perfecta la nostra actuació. Però, com a mínim, aquest Ajuntament diu que hi serem i que ho farem, i és una bona lliçó de «modus».

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carles Bonaventura, Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i onze vots abstencions dels grups municipals de CiU i la regidora no adscrita Sra. Plana.

21. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA demanant a la Generalitat de Catalunya el compliment de la legislació en relació al finançament de les escoles bressol municipals.

Atès que l'Estatut de Catalunya, en el seu article 131.2 estableix la competència exclusiva en educació infantil a la Generalitat de Catalunya.

Atès que la Llei d'Educació de Catalunya, en el seu article 198, punt 2 estipula:

Als efectes del que estableix l'article 56.5, i preferentment per a satisfer les necessitats d'escolarització d'infants en entorns socioeconòmics o culturals desfavorits i en zones rurals, d'acord amb la programació i els requisits que s'hagin establert prèviament, el Departament ha de subvencionar la creació, la consolidació i el sosteniment de places per a infants de zero a tres anys en llars d'infants de titularitat municipal.

Atès que en el Projecte de Pressupost de la Generalitat de Catalunya per l'any 2015 s'ha eliminat la partida destinada al finançament de les escoles bressols de titularitat municipal, en contra del que determina la Llei d'Educació de Catalunya.

Atès que des de l'any 2011 la Generalitat de Catalunya ha estat incomplint les seves obligacions i acords signats amb les entitats municipalistes en relació al finançament de les escoles bressols municipals, primer reduint de forma unilateral i sense cap negociació l'aportació per alumnes fins arribar a deixar-la a zero, i ara ja eliminant la partida dels pressupostos.

Atès que l'acord entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i les Diputacions per tal que aquestes assumeixin part del finançament de les bressols de titularitat municipal, que li pertoca a la Generalitat, significa la total desinhibició de les seves responsabilitats, al traspasar tot el finançament d'aquestes bressols a fons municipals, i per tant incomplint l'article 198.2 de la Llei d'Educació de Catalunya per part del Departament d'Ensenyament.

Atès que aquest mateix acord significarà pels ajuntaments una pèrdua neta d'ingressos doncs els recursos que hi destini la Diputació al sosteniment de les escoles bressols els haurà de disminuir dels recursos disponibles pel finançament

d'altres serveis o inversions municipals.

El grup municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Reprovar la consellera d'ensenyament, Sra. Irene Rigau, per l'actitud continuada i pel que fa al menyspreu reiterat vers la política educativa i el marc competencial de la LEC i els acords signats amb les entitats municipalistes pel sosteniment de les escoles bressol.

Segon.- Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya que inclogui en el Pressupost del departament d'Ensenyament per l'any 2015 una partida específica i amb la suficient dotació econòmica per fer front al finançament de les escoles bressols de titularitat municipal tal i com estipula la Llei d'Educació de Catalunya d'acord amb les competències exclusives atribuïdes a la Generalitat de Catalunya en educació infantil en l'Estatut de Catalunya, tot garantint la participació acordada per la Generalitat i la representació del món local (ACM i FMC), recuperant com a mínim el finançament del 2010.

Tercer.- Demanar al Departament d'Ensenyament el compliment dels acords signats amb les entitats municipalistes pel finançament de les escoles bressols de titularitat municipal incomplets des de l'any 2011.

Quart.- Demanar al Departament d'Ensenyament el pagament de les quantitats ja justificades i acceptades, relatives al finançament de les escoles bressols de titularitat municipal.

Cinquè.- Donar trasllat d'aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Departament d'Ensenyament, als Grups del Parlament de Catalunya, al Consell Municipal d'educació i a totes les AMPA de les escoles bressols municipals de la ciutat.

Presenta la proposta la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, com ja han pogut llegir en aquesta moció i per no allargar-nos molt, és evident que tot el que està passant al llarg d'aquests últims temps en relació amb les escoles bressol al nostre país, doncs, valorem que és lamentable. En primer lloc, perquè els estudis demostren i a bastament que el pas dels infants per les escoles bressol ajuda i en molt que els fills i filles de famílies desafavorides obtinguin millors resultats si han anat a aquestes escoles bressol. Per tant, tècnicament, des d'un punt de vista tècnic i amplament demostrat, és evident el benefici que n'obtenen una part, la part que parlàvem abans en la moció que no han estat aprovada, la part de les famílies que estan en situacions de precarietat, doncs l'escola bressol ajudava a frenar aquestes desigualtats i ho continua fent, evidentment.

Entenem que aquest no és un projecte de Convergència i Unió, aquest no és un projecte, se'l va trobar entre les mans i va ser, doncs, amb els set anys de tripartit al Govern de la Generalitat que es va desenvolupar aquesta llei de fer i desenvolupar l'educació zero-tres que tant d'èxit ha tingut arreu i, en concret, a la nostra ciutat; i d'això em penso que coincidim absolutament tots els que estem aquí. Però, a més a més, aquest és un compromís signat amb les entitats municipalistes, es va signar un compromís amb la Federació de Municipis, amb l'Associació de Municipis de Catalunya i això, doncs, en aquests moments s'està trencant. S'està trencant perquè Convergència i Unió, al capdavant del Govern de la Generalitat, ha decidit que prescindeix de liderar l'educació zero-tres al nostre país i la delega en una altra Administració que es diu diputacions.

A més a més, estan incomplint la LEC. Estem davant de la paradoxa que compleixen la LOMCE, perquè encobertament s'estan complint molts aspectes de la LOMCE –i això ja ho hem denunciat en moltes ocasions– i, en canvi, estan incomplint una llei per

la qual van votar absolutament a favor; incompleixen l'article 198.2 de la LEC, i això és greu, entenem que és gravíssim. Estan incomplint també els pagaments, els pagaments que encara deuen als ajuntaments; unilateralment, sense respectar aquests pactes, van retallar els compromisos amb els ajuntaments.

El traspàs a la Diputació de Girona, és clar, què implica? Que la diputació ha de deixar de destinar uns diners a altres partides per dedicar-los a les partides d'escola bressol; és una despesa absolutament imprevista. Però, a més a més, excepte la Diputació de Barcelona, que té una llarga tradició en temes educatius, les diputacions restants no tenen cap mena d'experiència en temes educatius. Per tant, quins criteris d'adjudicació d'aquests recursos hi hauran? Com es farà? Sobretot amb quins criteris educatius i pedagògics, no? També sabem que hi ha ajuntaments petits que ja estan protestant perquè diuen que, clar, són diners que s'invertiran només en els municipis que tenen escoles bressol i que volen compensacions. Quin tipus de compensacions es podran donar a aquests ajuntaments petits, no?

Miri, tot plegat ens porta a pensar que un país que creu en l'educació no pot fer aquest pas enrere tan important d'abandonar l'educació zero-tres, a l'igual que s'ha fet amb l'educació musical i amb l'educació de dansa. Per tant, per això presentem aquesta moció, creiem que l'Ajuntament de Girona no pot acceptar que en els pressupostos del 2015 no hi hagi cap partida dedicada a escoles bressol i que quedem en mans, doncs, de la diputació, amb tots els respectes pel treball que es fa des de la diputació, però creiem que aquest és un tema de país, és un tema molt important i que la diputació no és l'administració que va rebre aquest encàrrec per continuar-lo fent. Per tant, per això quan presentem aquesta moció, tots els punts que els proposem en els acords i esperem, doncs, que hi votin a favor.

Intervé el Sr. Quintana, regidor no adscrit, qui manifesta, fa poc estava llegint un llibre, és al voltant del New Deal Roosevelt, i em va sobtar una cosa que ho trec perquè té a veure amb aquesta moció, que és que una de les claus de la política del New Deal l'any 1932 va ser la d'intentar potenciar les escoles bressol als Estats Units. I era una política clau perquè s'entenia que les escoles bressol són una peça fonamental per a la reconciliació laboral de..., entre el temps laboral i el temps familiar. I, per altra banda, que era una inversió de futur i que era una de les peces clau per entendre l'educació posterior dels nens i nenes.

Aleshores dic això perquè jo crec que en aquests moments la decisió política de la Generalitat o de la gerència de la Generalitat, en aquest cas, de no invertir en les escoles bressol va en contra, evidentment, d'una certa política del benestar. Va en contra d'una certa política del benestar i això té un greuge. Té un greuge, per una banda, perquè s'incompleix, com ha dit la senyora Terés, l'article 198.2 de la LEC, que diu que per satisfer les necessitats d'escolarització dels infants en entorns socioeconòmics o culturals desafavorits i en zones rurals el departament ha de subvencionar la creació, la consolidació i el sosteniment de places per a infants de zero a tres anys en llars d'infants de titularitat municipal. I, per altra banda, que hi havia un acord entre Generalitat, ajuntaments i famílies que es va començar a corrompre o es va començar a pervertir a partir de l'any 2011 quan Ensenyament, que havia de pagar 1.800 euros per plaça, va passar a pagar 855 euros anuals.

En aquests moments, doncs, s'ha passat la pilota a les diputacions, creiem que és un mal menor, que les diputacions han d'intentar fer alguna cosa, però és cert que això acabarà d'una manera indirecta agreujant els pressupostos municipals. I, per altra banda, demostra que hi ha una política que al contrari del que havia fet el New Deal en la seva època, doncs no s'ha invertit prou per la importància que té les escoles bressol i pel paper que tenen clau com un dels pilars clau de la nostra societat del benestar.

Per això, doncs la regidora Bosch, el regidor Amores, la regidora Barbero, el regidor Bonaventura i el regidor Quintana votarem a favor de la moció.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, qui exposa, jo votaré a favor de la moció perquè crec que el que s'hi demana per a les escoles bressol es mereix el vot a favor de tots nosaltres. Tot i això, trobo que la crítica que s'hi fa es queda a mitges i que és una mica parcial. És a dir, és veritat que en aquest aspecte i en d'altres la Generalitat no compleix els seus compromisos, però en la moció no s'entra a valorar les causes econòmiques que porten en bona part a aquest incompliment. I novament, com massa sovint es fa des de diverses formacions crítiques amb l'executiu català, s'obvia intencionadament o no la responsabilitat que té l'Estat en la situació econòmica del Govern de Catalunya: els seus incompliments en matèria de finançament, l'ofec econòmic a què sotmet la Generalitat, l'espoli fiscal reiterat any rere any, la manca d'inversió, etcètera.

El problema en aquest àmbit i en molts d'altres no és només que la Generalitat no prioritzi millor la seva despesa, i que no ho faci amb un caràcter més social, que en això podríem estar d'acord, sinó que la clau per a nosaltres, la clau del problema, la tenim en un marc polític espanyol que no va a favor de Catalunya i que no afavoreix el nostre desenvolupament. Nosaltres creiem com a independentistes que cal trencar-lo per poder tenir un estat propi que disposi d'uns recursos que ara no tenim, perquè aquests recursos siguin destinats al benestar dels ciutadans catalans i a cobrir les seves necessitats. Tot i això, com he dit, el meu vot serà favorable a la moció.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre el nostre vot, per descomptat, també serà favorable a aquesta moció. Hem parlat moltes vegades del tema de les escoles bressol compartint, crec, amb Iniciativa un model d'èxit aquí a la ciutat de Girona i arreu, però en especial volia posar en relleu l'èxit que ha suposat la implantació de les escoles bressol i del model a la ciutat de Girona. Per tant, em dóna la sensació que és un tema que hem debatut molt, no per això menys important.

Entenc que presenten vostès aquesta moció centrada en escoles bressol perquè es dóna aquesta circumstància del finançament, però com que n'hem parlat molt volia ampliar-ho una mica a l'àmbit de l'educació en general. Perquè moltes vegades pensem que aquestes retallades són merament per la situació econòmica, però, en canvi, i crec que era una dada que havia donat també la regidora Terés en alguna ocasió, moltes vegades aquestes retallades també són ideològiques i poso per exemple la reducció de l'aportació al pagament de les escoles bressol municipals, és d'un 51 per cent, en canvi, de les privades és només d'un 10 per cent. Per tant, en ocasions hem de lamentar que aquestes retallades no només es deuen a factors econòmics, sinó també ideològics, com deia.

El llistat de greuges, jo crec, en l'àmbit educatiu és llarg, tant pel Govern de Convergència i Unió com pel Govern de Madrid –a risc que la senyora Veray torni a criticar-me per denunciar-ho. Però s'han incrementat les matrícules d'escoles bressol en un 20 per cent, s'han reduït les subvencions a les escoles de música en 1,5 milions d'euros, s'han eliminat ajuts a beques menjador, a serveis d'acollida matinal... El llistat, com els dic, és llarg. I pensem que és un àmbit on precisament aquestes retallades no s'haurien de donar en absolut, perquè pensem que és la base de la cohesió i de la societat del futur i, per tant, hauria de ser un àmbit absolutament intocable a nivell de recursos. Per tant, per descomptat que donarem suport a aquesta moció.

Intervé la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres també votarem a favor d'aquesta moció. Estem totalment d'acord amb els arguments que s'han exposat, per tant, no ens repetirem, no em repetiré, i estem d'acord també amb els acords que s'hi proposen.

Nosaltres sempre hem sigut crítics amb la LEC, perquè pensem que hi ha molts aspectes que no són adequats i que no són correctes, però precisament aquest que diu que la Generalitat ha d'assumir l'educació zero-tres de tots els nens i nenes de tots els municipis, sí que hi estem d'acord, perquè pensem que és la manera que tenim de

garantir una educació de qualitat a la franja del zero-tres per a tots els nens i nenes de tot el territori. I per això ens sap molt de greu i ens indigna que la Generalitat no estigui complint aquest aspecte d'una llei que, com ja s'ha dit, el partit que ara està al Govern de la Generalitat, Convergència i Unió, hi va votar a favor.

Per tant, nosaltres reiterem també la importància que té l'educació del zero-tres per al desenvolupament dels infants –aquest argument també ja ha sortit altres vegades en aquest Ple– i pensem que és molt important que s'inverteixin els diners. I, a part de les mancances que podem tenir pel fet de formar part d'un estat que ens tracta com ens tracta, pensem que no és la prioritat tampoc l'educació del Govern de Catalunya. Per tant, no hem de deixar de ser crítics amb això, perquè ja s'ha demostrat en més d'una ocasió que l'educació no és la prioritat del Govern de Convergència i Unió. Per això demanem a la Generalitat que compleixi el que li pertoca, que per això tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya paguem els nostres impostos, per invertir-los sobretot en educació i en sanitat, pensem que són els serveis més bàsics. I trobem molt greu que ja per aquest pressupost que s'ha plantejat per al 2015 ni tan sols hi consti la partida, com ja exposa la moció. Per tant, tot el nostre suport a aquesta moció.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquesta moció. La veritat és que jo li comentava ara als companys d'Iniciativa que nosaltres preferiríem no reprovar ningú, no perquè sigui la consellera Rigau, sinó perquè nosaltres sempre hem sigut partidaris que d'aquí hi hauria certes coses que no hauríem de fer des d'aquest Ajuntament, ni reprovar, ni demanar dimissions de president del Govern o de president de la Generalitat, és igual. Nosaltres això preferiríem no fer-ho. Però, bé, en el sentit de la moció nosaltres creiem que l'objecte de la moció i el sentit de la moció no és només això de reprovar la consellera Rigau, sinó que el fet és més de fons i que és tot el tema que s'està posant en risc amb relació a les escoles bressol.

Nosaltres li donarem suport i jo no repetiré tots els arguments que s'han donat aquí, els quals els comparteixo quasi tots i és la importància d'aquesta educació de zero a tres anys i que lamento que a vegades per voler donar suport a una moció també es doni la culpa a l'Estat. És una competència exclusiva traspassada a la Generalitat de Catalunya i, per tant, el Govern de la Generalitat si vol prioritzar i vol invertir en les escoles bressol pot fer-ho sense cap mena de problema. Ja sé que hi ha alguns dels regidors no adscrits que han parlat, valoren molt bé que es destinin 10 milions d'euros al 9-N i també critiquen que no es destinin a les escoles bressol. Bé, jo m'estimaria més que aquests 10 milions d'euros que s'ha gastat amb el 9-N es destinessin a les escoles bressol. Són diferents maneres de veure les coses. Ara, el que no és de rebut és que es digui que la culpa és d'un altre i se'n vulguin rentar les mans.

Jo anuncio que el meu color polític, com ja va fer, com ha fet en altres ocasions demanant que s'incrementés, presentarà una esmena als pressupostos de la Generalitat per al 2015 demanant precisament una de les coses que es demana en aquesta moció, la qual estic convençuda que coincidiré amb molts dels altres grups que estan aquí representats i també ho estan al Parlament de Catalunya. Per tant, esperem que puguem arribar a un acord i, si més no, tirar-la endavant al plenari del Parlament de Catalunya, de la mateixa manera que el meu grup municipal i la meva força política està demanant insistentment que el Govern de la Generalitat compleixi amb el deute que té amb els diferents ajuntaments; també amb l'Ajuntament de Girona, no tan sols amb el tema de les escoles bressol, sinó amb tot allò que ens deu com a Ajuntament, perquè no ens ha pagat en els últims dos o tres anys, malgrat el deute s'ha reduït –abans que l'alcalde m'ho contesti–, ja ho sabem, però a dia d'avui encara tenim deute en aquest Ajuntament per part del Govern de la Generalitat.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, primer de tot, voldria manifestar el suport que cap a l'educació zero-tres ha mostrat aquest equip de Govern des que ha començat a

governar en totes les accions que s'han portat a terme. Abans la regidora Maria Àngels Planas també ha fet una referència.

Dit això, i com ja molt bé ha dit la regidora Terés, aquesta és una competència exclusiva, també ho deia la regidora Veray, de la Generalitat de Catalunya. Això és cert, com també ho és que fins al curs 11-12 aquesta competència comptava amb el suport econòmic per banda del Govern de l'Estat amb el programa Educa3, que això suposo que tots vostès en són coneixedors i, si no, ho seran ara.

La decisió del Govern de l'Estat d'eliminar aquest programa Educa3, tenint en compte que únicament l'obligatorietat de l'educació està marcada a partir, per llei, dels sis anys, aquesta va ser la raó per la qual es va suprimir aquest programa i amb ell el finançament que rebia no només la Generalitat, sinó la resta de comunitats autònomes que escolaritzaven els nens a partir de P-3, va comportar que els recursos de què disposava el Departament d'Ensenyament per a l'escolarització de l'etapa zero-tres s'haguessin de destinar a la cobertura de l'escolarització de l'etapa de P-3 a P-5. Ningú s'imaginaria, ni acceptaria o comprendria, vaja, crec que ningú dels que estem en aquesta sala que l'escolarització en aquest país s'establís a partir d'ara a partir dels sis anys. De cap de les maneres la conselleria ho plantejaria, com crec que tampoc ho faria cap altre grup polític del nostre país. Bé, a excepció del que a nivell de l'Estat sí que ho ha plantejat, crec jo. És cert també que la Generalitat té la capacitat de poder prioritzar els serveis que ofereix i que, per tant, aquest seria un d'ells, malgrat la manca de finançament de la competència traspassada, perquè això també és un fet. Però de la mateixa manera que aquesta és una capacitat del Govern, no ho és menys la de plantejar nous mecanismes de finançament, com molt bé vostès saben que s'han plantejat per banda del Govern de la Generalitat i que tots ells han estat tombats pel Govern central. En aquesta situació es fa difícil exercir aquesta capacitat per molt evident que sigui.

En aquesta situació també de bloqueig absolut del marge de maniobra que té el Govern, el departament va plantejar la possibilitat que fossin les diputacions i recordo, senyora Terés, que totes elles estan liderades pel Grup de Convergència i Unió, per tant, no sé on veu la sensibilitat per banda d'aquest partit polític o de la federació de Convergència i Unió, que fossin les diputacions, tanco el parèntesi, les que amb la capacitat que tenen, ja li puc dir que la tenen, avancin –i la paraula és «avancin»– els deutes als ajuntaments perquè aquest servei es pugui prestar i evitar que siguin els ajuntaments els que també es trobin afectats per aquest bloqueig que té el Govern de la Generalitat.

Crec sincerament que aquesta proposta no mereix de cap de les maneres una reprovació ni la consideració d'un menyspreu, sinó tot el contrari, la de considerar que se cerquen formules per tal de minvar els efectes sobre els ajuntaments.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, veig que aquesta moció prospera, jo penso que ens hem de felicitar com a ciutat. Penso que amb això demostrarem que som una ciutat coherent, no perquè jo ho hagi dit i espero que no s'hagi interpretat així que aquest Govern actual i sumat als anteriors no creuen en l'educació zero-tres, i si així havia quedat entès, doncs ho desmenteixo, no ho he volgut dir. Però sí que demostrarem una coherència d'exigir allò que nosaltres ens creiem i apostem decididament també ho exigim al Govern del nostre país. Perquè, miri, senyora Muradàs, és veritat que..., i li reconec i per això una de les meves causes és també la independència de Catalunya per d'una vegada per totes dirimir de qui és responsabilitat cada cosa i quins recursos econòmics necessitem. Però el Govern de Convergència ho tindria molt fàcil si no troba recursos per al zero-tres, deixi de donar concerts a les escoles privades que segreguen per gènere, a moltes escoles privades que estan essent absolutament segregadores, que només accepten una tipologia de persones. Aquí hi ha una font de recursos que nosaltres creiem que podria desviar-se perfectament per subvencionar i tornar a pagar el zero-tres, que és la responsabilitat que marca la Llei d'educació de Catalunya.

Ningú més demana la paraula i sot mesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipal del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carles Bonaventura, Sra. Plana, Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i deu vots en contra del grup municipal de CiU.

22. PRECS I PREGUNTES

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura i Ayats, per exposar una qüestió, és una qüestió important, és un tema a nivell de Catalunya, però que també afecta d'una manera molt important unes quantes persones que són ciutadans de Girona, i em refereixo a l'ordre que vol posar en marxa el Departament de Benestar i Família en relació amb el copagament de les persones que estan en un centre residencial per a persones amb discapacitat, greument afectades. En aquest cas, als usuaris se'ls fa una retenció de la prestació que reben, el que fa que els quedi una quantitat molt petita de diners a la butxaca. La nova ordre, que encara no s'aplica però que ja ha estat publicada, tal com ja he dit redueix encara més els diners de butxaca dels usuaris, estem parlant de persones amb discapacitat física, en aquests moments, i que requereixen alguns recursos personals per poder fer una integració social; ja no parlo d'integració laboral, sinó d'integració social.

En tot cas, no és un tema que evidentment l'Ajuntament de Girona hi pugui intervenir, però sí que d'alguna manera o altra l'Ajuntament de Girona podria manifestar la seva preocupació i també en tant en quant el nostre alcalde, al mateix temps, és també diputat al Parlament de Catalunya del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i que per tant dóna suport al Govern, Govern que és el que ha publicat aquesta ordre del Departament de Benestar i Família que dirigeix la consellera Neus Munté. En tot cas, aquest comentari que jo volia fer, no és una pregunta, és més aviat un prec.

Intervé la senyora Amèlia Barbero Rivera, qui expressa la seva voluntat de fer un prec en el sentit de demanar si seria possible retirar tota la sorra que s'ha anat acumulant a la llera del riu Onyar, perquè van passant les setmanes i continua igual. Aquesta sorra s'ha acumulat a conseqüència de les riuades que ha patit el riu en els últims mesos. Manifesta que hi ha hagut algun especialista com el senyor Joan Gaya, que fa poc ha fet unes declaracions a la premsa dient que no era molt recomanable aquesta acumulació de sorra, que s'hauria de retirar per evitar possibles futures i no desitjades inundacions. Tota vegada que també, des del meu punt de vista, estèticament penso que afecta la imatge del riu Onyar, ja que era molt més maco quan en comptes d'aquesta sorra, hi havia tota aquella vegetació de ribera, tenint en compte a més a més que per desgràcia el riu Onyar tampoc va sobrat de massa aigua.

També voldria fer una pregunta a la senyora Planas recordant que no fa massa hem aprovat el protocol per la contractació responsable, m'interessaria saber si ja s'ha planificat o si hi ha algun tipus de formació entre els diferents serveis municipals per tal que vagin assumint quin és l'objectiu d'aquest document.

Intervé la senyora Pia Bosch i Codolà per expressar una qüestió que ja saben que és reiterativa per part nostra, relativa a l'Hospital Josep Trueta. Hem vist que en el projecte de pressupostos d'enguany, que s'ha presentat recentment al Parlament de Catalunya i, per tant, que és per al 2015, la Generalitat no ha destinat cap partida per l'Hospital Josep Trueta. La pregunta és què pensa fer l'equip de Govern en relació amb aquesta qüestió.

Després pregunta sobre l'aparcament que hi ha a prop de l'Auditori, es tracta de l'aparcament que és de terra situat abans d'arribar a l'Auditori a l'esquerra, voldria saber si està previst procedir al seu arranjamant, li sembla recordar que se n'ha parlat diverses vegades i no sap si aquesta és una qüestió que està a punt o no. Perquè, la

manca de llum, de pavimentació, etcètera, fa que quan hi ha una activitat, per exemple: crec que era ahir a la nit que hi havia la marató, hi va haver durant molta estona un cotxe policial vigilant que no els passés res als cotxes que hi havia allà aparcats. Ja que el seu estat fa que es produeixin robatoris. Crec que aquest aparcament no es de propietat municipal, però ens agradaria que ens expliquessin quina previsió hi ha pel seu condicionament.

Intervé la senyora Glòria Planas Yanes, qui voldria preguntar primer i després fer un prec en relació amb la recuperació de la plaça Joan Brossa, que han tornat a canviar el sentit de circulació d'una part del carrer, o sigui, és va recuperar perquè pogués tornar a passar el trànsit, això va ser divendres, i aquest mateix divendres ja hi havia una patrulla de municipals que estaven multant aquells despistats que passaven per aquell tram de carrer.

Voldria saber si realment estaven multant o si estaven avisant, perquè el que m'ha arribat a mi era que estaven multant. I, en cas que multessin, que tinguessin una mica més de permissibilitat i que primer informessin del canvi produït i, en tot cas, més endavant, multar.

Intervé el senyor Carles Bonaventura Cabanes qui expressa que fa uns dies va sortir a la premsa un article en què s'anunciaven nous retards en diversos trams de les obres de la nacional II. És un tema recurrent i que hem portat diverses vegades en aquest plenari, fins i tot varem aprovar una moció fa un temps en aquest sentit. És a dir, malgrat les promeses del Govern del Partit Popular, nous incompliments en els terminis anunciats fan que tornem a estar com sempre. Encara no s'han ni adjudicat els quatre trams que s'havien de començar aquest any, que ja s'havien d'haver posat a licitació el 2013 i de la resta encara no se'n sap res. Si, a més, repassem el pressupost del Govern espanyol per al 2015, es pot comprovar que les obres a la nacional II no seguiran el ritme anunciat per la ministra, per dir-ho d'una manera suau.

Desconec si la ministra del Govern espanyol a hores d'ara ha rectificat aquesta informació que va sortir, però com que aquesta és una via bàsica per a les comarques gironines i per a la ciutat de Girona, voldria preguntar a l'equip de Govern si no seria ja l'hora que des de l'Ajuntament es fes alguna cosa, que s'aprovés una declaració institucional en aquest sentit, tal com s'ha fet a vegades en altres matèries, o que s'endeguessin algunes iniciatives per obligar el Govern espanyol a complir els seus compromisos pel que fa a la N-II, que són sistemàticament incomplets. Ens agradaria saber si es podria fer alguna cosa en aquest sentit.

Intervé la senyora Sílvia Paneque Sureda qui expressa la seva voluntat de sumar-se al prec o la demanda del regidor Bonaventura pel que fa als usuaris de Mifas. Ja varem expressar a l'alcalde el nostre prec que votés considerant els interessos d'aquests usuaris a Girona al Parlament. I, en tot cas, només afegir-hi que s'ha interposat un recurs d'alçada contra la resolució del cap de servei d'atenció a les persones per part d'un usuari gironí i volíem saber l'evolució d'aquest tema, si ja tenen notícies favorables, perquè se'ls havia dit que potser aquesta ordre que no havia passat pel Parlament, sinó que venia directament del Govern de la Generalitat es podia tirar enrere, modificar, o reconsiderar. I, per tant, voldria saber com està aquesta situació.

Després exposa de forma genèrica que de diferents barris de Girona estan arribant queixes sobre l'estat de neteja d'alguns carrers, d'algunes places, sobretot a barris perifèrics. I en alguns carrers on sembla que la freqüència de neteja no seria l'adequada, i s'ha detectat la presència de ratolins, de caques de gos i altres. En concret, ens estan arribant moltes queixes de la llera del riu Ter al seu pas per a Pedret on l'aigua acumula brutícia, del carrer Avellaneda a Font de la Pólvora, del carrer Torrent de Vila-roja i del barri de Mas Ramada. Voldríem saber si el desplegament del servei ja és complet, entenem que sí, i si pot ser cert que en alguns carrers la freqüència sigui nul·la de neteja.

Sobre el tema de seguretat, ens traslladen també la situació dels policies de barri, sobretot del barri de Sant Narcís. Sembla que en converses amb el regidor Alcalà, regidor del barri, aquesta figura s'havia recuperat, però llavors ha desaparegut i volíem saber quina és la situació.

I relacionat amb la seguretat, la presència de punts de venda de drogues al barri de Montilivi, molt a prop de la nova escola Doctor Pericot. Demanaríem una vigilància més reiterada en aquesta zona.

Respecte a mobilitat, també per al regidor Alcalà, hi ha algunes zones de Girona on s'han eliminat els ressalts i, en conseqüència, la velocitat dels cotxes ha augmentat considerablement. Voldria saber quines mesures es tenen en compte per pal·liar aquests efectes.

En relació amb l'empresa Girona + Neta, hem fet el seguiment. tal com els varem demanar i ens varen traslladar, de les contractacions femenines i masculines d'aquesta empresa. La contractació de dones és molt menor a la d'homes, però a més a més sembla – i voldria que el regidor m'ho pogués confirmar o desmentir– que aquests contractes corresponen a contractes de molt curta durada i que no són de la mateixa categoria que els contractes masculins.

I finalment sobre Girona + Neta també ens ha arribat una informació, que segur que no deu ser així, però voldríem que ens la pogués desmentir el regidor, sobre uns pagaments per hores extres que es podrien estar fent de grans quantitats i pactats fora de conveni.

Intervé la senyora Maria Núria Terés i Bonet, qui expressa que la nova modalitat de limitar els carrils bicicleta, tant en el pont de Fontajau, com aquest nou del Trueta fins al Pont de la Barca i aquest últim que han acabat de fer al carrer Santa Eugènia, són pocs segurs, no vull dir que el que hi havia abans en el pont de Fontajau fos més segur, que quedi clar, que tampoc ho era. Però aquest nou sistema de marcatge que a la nit potser es veuen més, però de dia gairebé no es veuen, i alguns ja han saltat, no dóna gaire seguretat als ciclistes. M'agradaria saber, si és que no hi ha cap altre sistema de delimitació, ja que l'actual ens preocupa una mica.

Després en relació amb el tema que el Consell Comarcal del Gironès va aprovar una petició de l'Ajuntament de Girona de becar amb 25.000 euros a infants que fessin ús dels menjadors gestionats pel consell comarcal. La pregunta és què passa, per què s'han de becar infants que teòricament ja han de tenir beques? Aquest any s'han ampliat molt les dotacions de beques, es complementen, no ho entenem, n'hi ha moltes que són del cent per cent, són nens i nenes que no han tingut dret a beca?, no entenem el concepte si la responsabilitat és del Consell Comarcal i ha augmentat molt la dotació.

Després en relació també a un atropellament que hi va haver a l'entorn de l'Escola Montfalgars, ja fa dos anys que des del Consell Escolar es demana més seguretat en el que és l'entorn d'aquesta escola, tant pel que fa al carrer que pertocaria més a Salt, Alfons Moré, i també pel que fa al carrer Agudes, on la circulació dels cotxes és extrema. Certament l'atropellament no va ser en cap d'aquests dos llocs i, per tant, va ser un bon avís perquè va ser a la sortida del carrer Campcardós i això suposo que accelerarà més prendre aquestes mesures, però, entenem que és un tema important. Ja sé que ja han començat a realitzar actuacions, però ja fa més de dos anys que es demana més seguretat en aquell entorn. Parlant amb la comunitat educativa, tota la zona del nou pavelló del Montfalgars que també dóna a uns carrers altament transitats i a altes velocitats; i em sumo a aquesta que es comentava abans, que els discos senyaladors de màxims de velocitat no necessàriament impliquen un canvi en el comportament dels conductors. I això és igual que els contenidors no canvien els hàbits de dipositar la brossa selectivament, doncs el mateix passa amb els senyals de trànsit agreujant-se el perill quan es a l'entorn de les escoles. Voldria saber quines actuacions es pensen realitzar.

Després també en relació amb el fet que, si no ho tinc mal entès, van fer una compra de roba per a la Policia Municipal, d'equipament, em sembla que en aquest Ajuntament, si no ho tinc mal entès, hi havia el compromís de comprar de roba neta, entenent el concepte de roba neta com a roba justa, que ha estat elaborada justament i sense productes contaminants, voldria saber si això es continua aplicant o no.

També voldria saber sobre l'estat de la passera del Sector Est, la passera que travessa l'Onyar, com està el tema.

I finalment voldria fer una pregunta, sobre la qual no hem preguntat mai, relativa el VOL Gastronòmic, després ens diuen que no preguntem mai per això, interessaria saber fins quan s'hi estarà aquesta instal·lació, si tenen informació al respecte.

Intervé el senyor Joan Baptista Olóriz Serra per fer quatre preguntes. Primer, sobre el Ple extraordinari de Sant Narcís, què s'ha fet per preparar-lo i si ja podem avançar una data; havíem dit a començaments del 2015, pregunto si ja tenim la possibilitat de tenir una data concreta, veïns i entitats ens ho comenten quan ens trobem.

Segon, sobre el canvi de paviment del pont del Ter i altres incidents. Què s'ha informat a l'Ajuntament, quin paper té l'Ajuntament per fer el seguiment de tot això i quines dates més precises tenim per l'obertura d'aquest pont.

El tercer és sobre la biblioteca nova. Recordem que s'havia d'haver inaugurat per Sant Jordi, després es va parlar del Nadal. Doncs ara estem arribant al Nadal i no veig que hi hagi moviment com per obrir la biblioteca, voldria saber si hi ha una nova data concreta i si aquesta darrera data serà ja definitiva.

I, per últim, sobre el concurs de substitució a Medi Ambient d'en Jaume Puxan. Com està aquest concurs, si s'està preparant, si tenim alguna novetat.

Intervé el senyor Jordi Navarro Morera per fer unes quantes preguntes. En primer lloc, el senyor Joan Alcalà suposo que ja és coneixedor del conflicte que hi ha a Taialà amb el tema dels aparcaments, han aparegut tota una sèrie de pancartes. Dir-li també que en el carrer de Sant Medir, allà mateix, a Taialà, hi ha una vorera molt relliscosa, la que fa corrua i baixa cap avall, que sembla que sí que és veritat que hi ha caigut gent perquè és bastant relliscosa quan plou i que també és molt estreta. Voldria saber si té coneixement del tema i quines solucions creu que es poden implementar.

D'altra banda, també voldríem traslladar al Ple que nosaltres hem rebut últimament reiterades queixes d'un increment de pixarades i cagarades –disculpin l'expressió– de gossos arreu de la ciutat, però és que realment a molts barris de la ciutat a simple vista és patent el problema. S'ha convertit ja en una realitat, en una normalitat que els pobres animals no tinguin més remei que orinar en voreres, en façanes de casa i això s'està convertint en un problema. Sóc conscient que el problema no és fàcil de resoldre, però creiem que s'ha d'informar, s'han de buscar fórmules perquè això no continuï amb aquest descontrol.

També sobre el contracte de l'electricitat voldríem fer el prec que s'estudiï la possibilitat d'obrir nous blocs per tal que cooperatives energètiques locals com Som Energia puguin subministrar alguns trams energètics. Sabem que és perfectament possible tècnicament i administrativament. Voldríem preguntar si per part d'aquest Govern hi ha voluntat de tirar això endavant.

També adreçat al senyor Alcalà, ja se n'ha fet esment, que hi ha dues cruïlles que són molt i molt complicades, noves de trinca, la del cantó de l'Estació Jove i la cruïlla del passeig d'Olot amb l'avinguda de Sant Narcís, que han quedat molt amples, molts carrers que interseccionen al mateix lloc, hi ha una sensació ara mateix de caos, d'embolic i penso també que de manca de seguretat. Al ser un espai molt obert, les velocitats són força elevades i tot plegat és poc pacificat i bastant confús. Vejam si s'hi pot trobar solució.

Voldríem també fer esment sobre el tema del VOL Gastronòmic, que ja ho han preguntat els companys d'Iniciativa. Sobre la taxa d'escombraries, voldríem saber si ja s'ha pagat.

També voldríem esmentar un fet és que ens han arribat diverses queixes, ja en portem quatre, de ciutadans i ciutadanes que es queixen de la normativa de civisme que estan tenint problemes amb la policia pel simple fet d'estar al carrer tranquil·lament prenent una cervesa. Jo ja els dic que aquest regidor fa cosa d'un mes no va tenir cap problema, però sí que és veritat que amb uns companys que sortíem d'un indret, doncs a les nou del vespre varem estar al carrer prenent una cervesa i tothom ens deia «Hosti, vigileu que esteu cometent un delictes.» Bé, penso que és una mica exagerat tot plegat.

Intervé la senyora Concepció Veray Cama per volíem preguntar quin és el cost total que han tingut els llums de Nadal. No perquè ens sembli d'entrada malament, sinó perquè sí que ens ha sorprès que malgrat que aquest ha estat un tema que en altres moments se n'ha parlat en aquest plenari i nosaltres mai ens hi havíem oposat, sí que ens ha sorprès que tenint en compte que les notícies que tenim és que hem gastat menys que en altres anys, se'ns ha traslladat per part de molts ciutadans que tenen la sensació que quasi no hi ha llums de Nadal a la ciutat, sobretot en punts estratègics a les entrades de la ciutat, entre altres, però també, per exemple, a Jaume I, on una part està molt il·luminada i de cop s'acaba la il·luminació i fins que no tornes ben bé al que és el centre de Girona no tornes a tenir sensació de Nadal. Ens ha sorprès veure els tres decrets en el qual s'adjudica la il·luminació de les tres rotondes de Girona, les quals cada rotonda ha costat gairebé deu mil euros.

Per això li demano si ens pot dir quin és el cost total de la il·luminació, perquè trobem que si és veritat les notícies que tenim que s'ha baixat molt la despesa per aquest tema, sí que trobem una mica exagerat que les tres rotondes valguin trenta mil euros. Tenint en compte que una rotonda per culpa dels vents que va haver-hi l'altre dia ja l'hem hagut de substituir i la il·luminació que hi havia ja no hi és.

Per tant, ja ho he dit, i vull que no s'entengui com una crítica, al contrari, nosaltres en posaríem encara més a la ciutat, perquè creiem que són uns dies on la il·luminació, tot que a algú li pot semblar un detall sense importància, nosaltres creiem que ajuda a dinamitzar més comerç de la ciutat aquests. Per tant, reitero que no és una crítica, però sí que ens ha sorprès veure que tres rotondes valen trenta mil quan les queixes que hem tingut de molts ciutadans és que tenen la sensació que aquest any a la seva zona o al seu carrer o en el seu barri, la il·luminació passa gairebé desapercebuda.

El senyor alcalde disposa la resposta als precís i preguntes formulats:

Respondre en la mesura que pugui totes les qüestions, perquè algunes tenen a veure amb l'Ajuntament de Girona i amb la gestió d'aquest Govern i altres no. El senyor Bonaventura demana una qüestió, li traslladarem a la consellera. Igual que feia referència la senyora Paneque amb relació al que és el diner de butxaca de la gent, que efectivament hi ha un debat sobre això, i amb molt de gust li faré saber la seva opinió. No tingui cap dubte que el que farà aquest Govern de la ciutat és donar suport al Govern de la Generalitat amb totes aquelles mesures que prengui per fer front a les circumstàncies en què es troba regularment, moltes d'elles derivades –algunes d'elles i aquesta també– de la situació financera que té pel model de finançament amb què es troba i pels compromisos de pagar l'endeutament amb què s'ha trobat.

La senyora Barbero parlava de la sorra del riu Onyar i justament aquest és un tema que li farem arribar un informe que tenim en aquest sentit, perquè han d'entendre que sobre el riu Onyar la mirada ha anat canviant. Dues qüestions, una cosa són les zones naturalitzades, les zones on hi ha vegetació, això com ha vist com passava abans també, de tant en tant s'ha d'anar estassant i torna a rebrotar i això és exactament igual fins i tot amb més superfície verda de la que hi havia abans. I la segona és el que són els elements de naturalització gradual que el riu Onyar ha de conèixer, que no afecten en absolut el risc o no incrementen el risc d'una inundació. Li passarem un

informe que tenim en aquest sentit, però veurà que des d'un punt de vista ambiental, cada vegada hi ha més consens que el riu ha d'anar assemblant-se més a un paisatge naturalitzat, que no pas a un paisatge "emporlanat". Hi han visions diferents en aquest sentit, efectivament, entre els enginyers i els naturalistes, però la visió dels naturalistes, en aquest cas, ens sembla més adequada sobre l'aspecte que ha de tenir l'Onyar, li farem arribar aquest informe que ja el tenim.

Amb relació al protocol de contractació responsable, li avanço que efectivament ja s'ha fet arribar la informació al respecte a totes les àrees i serveis, estem convençuts que la informació ha arribat allà on havia d'arribar, a tota la cadena de presa de decisions, no obstant això, òbviament hi ha el control, la feina de la mateixa regidoria i el compromís d'aquest Govern que és anar vetllant per aquest seguiment.

Sobre el Trueta, senyora Bosch, no tinc cap dubte que hi hagués el que hi hagués als pressupostos de la Generalitat, vostès o els seus representants o qui siguin els hereus dels seus representants seria un vot contrari, rotundament contrari als pressupostos de la Generalitat. No em faci creure que ara els preocupa molt el que diguin els pressupostos de la Generalitat amb relació a Girona o amb relació a un aspecte o a un altre. Seguirem com sempre hem fet, vetllant perquè hi hagin els compromisos que el conseller es va comprometre amb relació a l'Hospital Trueta i no serà una excepció ni en aquest exercici que ve ni els que vindran.

Amb relació a l'aparcament de l'Auditori, efectivament m'ha semblat per un moment que vostè oblidava que era un espai privat del qual ens fem un ús públic, però òbviament no és, diguem-ne, justificat que destinem una quantitat de diner públic a habilitar un espai que evidentment és, no diré efímer, però que no el tenim. No obstant això, és obvi que, quan hi ha concentracions o hi ha necessitat d'incrementar la vigilància, es prenen mesures. El dia de la marató va haver-hi gent que va poder aparcar en aquella zona i gent que varem apartar al vial perimetral, lluny, perquè hi havia aparcament. Però de robatoris en aquella zona fa temps que se'n produeixen, no és d'ara, i per desgràcia tenim a l'estadística de la Junta Local de Seguretat relacionada amb els robatoris de vehicles comportaments que varien molt en funció de si hi ha un –i dic «un», perquè és un– element molt més actiu que un altre; i quan aquest element més actiu l'aconsegueixes detenir i està un temps fora de circulació, cauen en picat els robatoris d'interior de vehicle. I per desgràcia en passaran, però, vaja, quan hem de reforçar la vigilància i vostè mateix ho ha dit, ho fem per intentar evitar el risc. De tota manera se'n produeixen i crec que vostè i jo coneixem algun cas proper que li ha passat un sinistre allà i hem malaventurat, en aquest cas, no hem pogut evitar-ho, tot i que ens hauria agradat.

La senyora Glòria Plana parlava del sentit de la rotonda, de fet, amb relació a altres preguntes sobre rotondes, ja li avanço que s'han restituït els sentits que hi havien abans de les obres. I només dir-li que la Policia Municipal ha estat tota una bona temporada informant, no multant, no sé si s'ha produït alguna multa en particular d'algun cas que ho ha merescut, ho desconec, però la instrucció que tenien era –que és la que han complert– és la dels primers dies, com és obvi, no posar-se a multar de seguida, sinó justament anar informant. Però mirarem si hi ha hagut algun cas que hagi disparat alguna alarma a algú i segur que estarà justificat,

El senyor Bonaventura, demanava pels nous retards de les obres de la N-II. La N-II és el conte de no acabar mai i, per tant, malgrat que es pogués complir amb els últims compromisos, que ja estaria fora de temps, és amb relació exactament com abans discutíem les escoles bressol, és una competència exclusiva del Govern espanyol que decideix complir o no complir. Ja està. I, per tant, és una qüestió de voluntat política, de deixar de destinar uns diners a una cosa i destinar-los aquí. No ho ha fet fins ara, hem d'esperar amb el que passi el temps es pugui anar fent. Però des de l'Ajuntament de Girona més enllà de poder expressar en forma de moció regularment la nostra preocupació, doncs tampoc tenim una responsabilitat directa sobre això.

La senyora Paneque amb relació, en aquest cas, a queixes de l'estat de la neteja, jo no la porto aquí i em sap greu, perquè ho solc portar a cada Ple i li portaria l'estadística de les queixes de diversos àmbits i també de la neteja; no és francament pel lloc on podem registrar un increment de les queixes que faci pensar que hi ha un problema més greu del que no hi havia en altres zones que abans tampoc no es netejaven. Per tant, de moment des d'aquest punt de vista el que és la bústia d'avisos, el que són els suggeriments dels ciutadans, que és un termòmetre bastant precís, bastant precís del que és l'estat ciutat sobre algunes qüestions i el de la neteja ja li avanço que és dels que més preocupa, igual que el trànsit i alguna altra cosa més, de sempre, no d'ara, no d'aquest govern, de tota la vida, depèn dels mesos, evidentment, depèn dels mesos. Si agafem després de la temporada turística i hi ha un increment del 30 per cent de turisme i, en canvi, el servei està dimensionat per a una ciutat no turística, és obvi que això genera unes puntes de queixes que les papereres. Això ja ho anem gestionant, però ja li avanço que totes les mesures que anem prenent van encaminades al fet que hi hagi una millora en el servei de neteja, no només de recollida, de neteja, que s'anava prestant a través de reduir les zones i l'amplitud d'aquestes zones de la neteja que hi havia fins ara.

En relació amb la seguretat, bé, és una zona la de Sant Narcís, la zona sud concretament, la que ha expressat al regidor, no és tot Sant Narcís, per tant, acotem bé els termes. Demà el regidor té una reunió per parlar d'aquest tema perquè hi ha un seguit de canvis en el si de la Policia Municipal que tenen a veure amb la policia de proximitat, que a vegades obligaran a explicar-ho millor als ciutadans, però justament si es fan aquests canvis és per poder encara millorar més la funció de policia de proximitat a què ens hem compromès.

Sobre els punts de venda de droga a la zona de Montilivi propera al col·legi, periòdicament rebem notícies, de fet, fa temps no d'ara que governem, sinó jo ho recordo quan estava a l'oposició m'assenyalaven un lloc d'un barri de Girona, que no diré el nom per no estigmatitzar ningú, que n'hi havia periòdicament, i la veritat és que és una informació que la Policia hi treballa. I no tenim cap altra mesura nova que sigui la per mi eficaç de treball coordinat de diversos cossos policials, jo crec que és un treball que es fa molt eficaçment i aprofito per agrair la feina que fan els diversos cossos policials amb relació a això i, com vostè sap, el tema de la droga no és només atacar la venda puntual, sinó que ens interessa molt la cadena que hi ha al darrere, hi ha altres cossos policials que estant intervenint i vull dir que amb molta eficàcia. Per tant, anem seguint i les dades que tenim amb relació a temes de droga no ens situen que hi hagi un problema disparat a la ciutat de Girona, més aviat al contrari. Però, en tot cas, si discriminem, perdoni, el tema de la marihuana d'un altre tipus de droga, com vostè sap, la marihuana, s'ha fet un seguit de desmantellaments de plantacions clandestines.

Però, en tot cas, li demanaria, si us plau, si pogués ser més precís amb relació a la queixa que li ha arribat perquè i en tot cas, el que sí que li demanaria, que no sé si ha estat el cas, que quan se n'assabenti d'un tema d'aquests tipus, ho faci arribar al moment al regidor i no esperar al Ple, perquè, si és una qüestió que demana una intervenció immediata, ho puguem fer.

Vostè ha fet referència a un increment de trànsit –i disculpi que no he anotat exactament a quina zona es referia–, un increment de la mobilitat. Bé, a nosaltres òbviament aquest és un tema que ens preocupa, que ens ocupa, perquè sabent que pot haver-hi algú que tingui la temptació d'«apretar» l'accelerador, però allà on els hem tret la veritat és que no només no s'han produït sinistres, ni accidents, sinó al contrari, que els usuaris del carrer i els veïns propers ens traslladen la seva satisfacció, en general. Sempre hi ha algú que partint d'una falsa sensació de seguretat o de control de la velocitat pensa que eliminar un ressalt a un lloc puntual pot generar un increment de la velocitat, sense tenir en compte que abans del ressalt i després del ressalt es continuava accelerant igual. Però evidentment que ho seguim, perquè ho anem traient

i anem mirant el barri, anem mirant els conductors, parlem amb taxistes, parlem amb conductors d'autobús, parlem amb gent que ens fa arribar la informació i en general, molt en general, a més a més, de forma molt majoritària, la satisfacció és notòria. Amb relació a les contractacions masculines i femenines de Girona + Neta, em satisfà poder-li donar una estadística que desmenteix la sensació que vostè té.

Senyora Silvia Paneque Sureda, no és només una sensació, són dades seves, demanades, vull dir que si estan malament, doncs estaré encantada que estiguin malament, però aquestes dades me les han donat vostès.

Intervé el senyor alcalde, doncs estan malament, perquè jo tinc dades també nostres, i aquestes sí que són nostres, vull dir, les tinc aquí, que diuen que hem passat d'un 5,52 per cent l'any 2010, perdoni, un 2,52 per cent l'any 2010 –un 2,52 per cent de contractació de personal fix femení a Girona + Neta– a un 4,29 per cent el 2013. Personal temporal o interí, hem passat d'un 11,43 el 2010 a un 18,18 el 2013. Dit en xifres percentuals la diferència és gran; és veritat tanmateix, i amb això li dono la raó, que la xifra absoluta és petita, encara. Perquè el 2010 el nombre de dones, personal fix que hi havia eren tres, i ara són el doble, sis, però continuen sent molt poques, però ja és el doble. I el nombre de dones de personal interí que hi havia el 2010 eren quatre i ara són deu, que és més del doble, però és poc.

Què fem? Home vostè sap que hi ha una borsa de treball i que aquesta s'ha de complir escrupolosament. Aquesta borsa de treball és majoritàriament masculina encara, el que no podem fer és eliminar gent de la borsa de treball, perquè hi tenen dret i perquè és el que hem convingut amb tots per poder corregir un desequilibri que hi és. Però la tendència, som li assenyalo amb aquestes dades i, en tot cas, si vostè en té unes altres ja les contrastarem, perquè són les dades que acabo de demanar, les dades ens indiquen que la tendència és positiva en aquest sentit. Per tant, la vull tranquil·litzar perquè anem millorant.

Finalment no ens consta, i ho farem mirar, el que hi hagi pagaments per hores extres que siguin fora de conveni. Ho mirarem i li traslladarem la informació A Girona + Neta.

Senyora Terés, la delimitació dels carrils bici que hi ha ara, si donen més seguretat o no als ciclistes, no sé si el senyor Alcalà pot precisar una mica més, però és una qüestió molt tècnica, aquesta.

Respon el senyor Alcalà, ja ho hem comentat alguna vegada, si hem fet aquest canvi és perquè, primer, delimita igual que delimitava anteriorment, entenem que evita accidents perquè la distracció del ciclista o del conductor podia causar la caiguda del ciclista, fins i tot al sector de Fontajau, on un vehicle va sortir i va perdre el control.

Sobre la qüestió de velocitat, sí que ho hem de controlar, però independentment que hi ha el separador o no, o sigui la velocitat per part dels conductors de vehicles. Jo li poso que aquí ha sortit diferents vegades el tema de la velocitat. A la carretera de Barcelona no hi ha cap ressalt i la setmana passada la policia va detectar un motorista que anava a 154 quilòmetres per hora. Vull dir, que encara que hi posem els impediments, la gent excedeix la velocitat i amb això sí que hem de continuar treballant. I continuarem, perquè en el seu moment es va creure convenient aquests obstacles físics i ara creiem que podem donar la mateixa seguretat treballant amb la cultura de les persones amb aquest sistema que, com vostè ha dit, són més visibles.

Intervé el senyor alcalde, per respondre a la senyora Terés, també parlava de les beques menjador. Vostè ha dit literalment que aquest any s'han ampliat molt el nombre de beques, i és veritat. I li agraeixo que hagi fet aquesta afirmació, perquè efectivament estem en un moment que des dels recursos públics s'han destinat més recursos al que és una emergència. En tot cas, em penso que hi ha una qüestió de

confusió sobre la destinació d'això i el regidor Berlosó li podrà ampliar la informació relativa a aquests diners del consell comarcal.

Respon el senyor Berlosó, aquesta quantitat és una quantitat a compte pendent de liquidar, és la mateixa que es va transferir el curs passat. És cert que, en tot cas, l'augment de beques no és tant en número de beques, sinó que són el 100 per cent o el 50 per cent. Això vol dir que els del 50 per cent abans cobríem diferències del 20, del 30 i del 40 i ara s'han de cobrir diferències, per completar, del 50 per cent. Llavors han quedat també molta gent exclosa socialment que per recomanacions dels directors se'ls ha d'ajudar. Per això s'ha fet la previsió de la mateixa quantitat a liquidar.

Intervé el senyor alcalde respon a la senyora Núria Terés en relació amb l'atropellament de l'Escola Montfalgars, com vostè es pot imaginar és un tema que quan es produeix un sinistre prop d'una escola busquem molt bé què ha passat. Primer, efectivament, per saber si tenim un problema, però sobretot després per combatre l'alarmisme que és fàcil que abrondi. I, en aquest cas, li puc assegurar que no hi ha motius per a l'alarmisme de cap classe. Primer, perquè es tractava d'un cotxe que anava a poc a poc, es tractava d'un cotxe que ja ha quedat acreditat que tenia el vidre entelat i no s'hi veia i que felïçment les conseqüències són lleus. Per tant, és un accident desgraciat d'aquells que fins i tot amb totes les mesures de control de la velocitat probablement tampoc no s'hauria pogut evitar. Hi som molt a sobre i sàpiga que la reacció va ser immediata, ens varem posar de seguida en contacte amb l'afectat, perquè amb això hem de ser especialment sensibles. No és el mateix que hi hagi un atropellament o qualsevol petit incident de trànsit a prop d'una escola a les hores d'entrada i sortida que no en un altre punt de la ciutat, ja ho entenem, per això varem actuar amb molta rapidesa.

Sobre la roba de la Policia Municipal, dir-li que avui justament s'ha realitzat l'obertura de pliques del concurs. No sabem exactament com ha anat, però, en tot cas, sí que s'ha fet com sempre s'ha fet, ho desconec, ho preguntarem, en aquest aspecte, si és que hi ha hagut algun canvi o no, però no hi havia cap instrucció de canviar res de com s'estaven fent les coses en aquest sentit.

La passera de l'Onyar, està als propers pressupostos i, per tant, confiarem que pugui ser una realitat ben aviat.

El VOL Gastronòmic com a establiment efímer que és té una data de caducitat, no podia estar més d'un any en el lloc on està i, per tant, com a màxim sabem fins quan hi pot estar, més tard d'això ja no. I, per tant, aquesta és la data que ja li puc dir.

El senyor Olòriz, del Ple extraordinari de Sant Narcís en varem parlar en la Junta de Portaveus, varem quedar que seria a la segona meitat del mes de gener. Cal fixar el dia, es manté així i jo crec que ja serà així, no hi haurà cap problema per fer-ho.

Sobre el paviment del pont del Ter i les dates, no sé si el regidor té alguna precisió exacta en aquest sentit, però hem estat ocupats amb una altra obra de l'Estat.

El senyor Jordi Fàbrega respon que la data és la que van confirmar, en principi a finals de febrer és farà l'entrega del pont, però és data que proporciona l'Administració de l'Estat, no la que li puc jo assegurar.

El senyor alcalde afegeix que potser serà el març.

Sobre la biblioteca, en canvi, sí que li puc donar la certesa que just abans de Nadal obrirem, que és el que havíem quedat. I això no vol dir que hàgim acabat el cent per cent dels treballs, però ja permetrà obrir perquè la biblioteca està a punt íntegrament.

El concurs de la substitució que em preguntava pel tècnic de medi ambient, senyor Olòriz, ja li puc avançar que està en marxa, ja ens hem mogut.

Senyor Navarro, parlava dels aparcaments de Sant Medir, en primer lloc. El senyor Alcalà li podrà ampliar una mica aquesta resposta.

Intervé el senyor Alcalà que explica que s'ha fet és atendre una demanda dels veïns del carrer Sant Medir. Abans de fer-ho jo havia recorregut el tram amb diferents veïns d'allà i una vegada feta la proposta tècnica ho vaig explicar als veïns a través de l'Associació de veïns. S'han perdut nou places de pàrquing, era de bateria s'ha posat en línia, perquè en bateria envaïen una vorera que és molt estreta i aleshores impedia totalment el pas de les persones.

Intervé novament el senyor alcalde per respondre la pregunta formulada en relació a les queixes per increment de... vostè ha fet dues expressions que popularment ens remeten a miccions i defecacions. Sí, és veritat, jo em moc bastant a peu per la ciutat i evidentment és una cosa que no ha acabat de remetre, malgrat que hem obert espais dedicats a usuaris de gossos, fruit com vostè recorda de la pressió de molts usuaris de gossos que entenien que la normativa i els reglaments que havien posat en marxa podien criminalitzar el propietari d'un gos, que ho situaven tot sota la mateixa sospita d'incivisme i que no tothom era igual i, per tant, que això havia de produir un efecte que s'havia de traduir a la ciutat. Bé, el cas és que hem obert espais nous, jo crec que ha valgut molt la pena, segurament se n'han d'obrir més, però jo crec que hi ha un abans i un després. Però no obstant això continuem tenint un problema amb alguns comportaments incívics, hi és i no ho podem negar. Per tant, en aquest sentit, segurament hem millorat alguna cosa, però no prou. I en algun barri el fet que hi hagi, que també ho hem detectat, un usuari, un, incívic, que el gos tingui unes certes dimensions que realment es comporti malament, allò canvia completament la sensació d'aquella zona. I a vegades podem arribar a detectar i «mediem» amb aquella persona, l'has d'enganxar in fraganti en aquell moment i costa molt. Però, vaja, hi som moltíssim a sobre.

Sobre el contracte d'electricitat no està previst que hi hagi obertura de nous lots, ja li avanço amb tota claredat. Per tant, vostè em demanava: està previst? No, no està previst.

Les cruïlles ja li he respost abans, però, en tot cas, tinc la certesa, com apuntava el senyor Alcalà, que les condicions viàries de la zona són les que hi havia abans de les obres, les condicions de vialitat de totes aquelles cruïlles són les que existien abans. Per tant, com que per desgràcia han passat molts anys hem perdut la memòria de la circulació d'aquella zona i, per tant, això pot generar una necessitat d'acostumar-se a una conducció o una circulació que ha estat canviada durant un cert temps. Però no crec que revesteixi una problemàtica excessiva comparat amb la millora que ha representat l'entrada en servei de tots aquests punts.

I sobre les queixes de la normativa de civisme, crec que abans el senyor Olòriz a l'inici del Ple feia referència si teníem estadístiques sobre multes i crec que es referia també a aquest apartat de civisme. Jo si vol li dic el mateix, esperem que acabi l'any, mirem quin resultat ha donat, mirem quins efectes ha donat, jo li avanço que en alguns punts està tenint uns resultats clars sobre el que és el control del civisme en alguns punts, que la policia ara disposa d'una eina molt útil. Vostès no s'hi han fixat probablement, o

si s'hi han fixat no ho han trobat rellevant, però una de les sentències que portem a informar avui és molt important no només per a aquest Ajuntament, sinó que ens l'han demanat també altres indrets perquè crea jurisprudència sobre la validesa d'una sanció que fa la Policia Municipal a una persona que consumia droga a la via pública i que li confirma i, per tant, això reforça molt la posició de l'Ajuntament en aquest punt. Però jo crec que, amb les dades a la mà, mirem d'on venim i què és el que hem anat fent aquest primer any o aquest primer temps d'aplicació i mirem quins resultats està donant. Però no és veritat que a les nou del vespre vagin a la caça de la persona que beu una cervesa a fora al carrer, no és això.

Ara, sí que el convidaria, perquè crec que valdria la pena si està preocupat per aquest aspecte, que si vol veure conductes incíviques en una hora que realment poden causar uns problemes, vagi a certes hores a un carrer de la ciutat de Girona, hi podem anar plegats, i vostè veurà que tenim un problema, i que hem d'actuar, i que hem d'actuar en diverses línies i una d'elles, que no la tenim però ara la tenim és la policial, perquè hem de poder donar una resposta a veïns que tenen la paciència al límit, amb raó, molts d'ells. I, per tant, malgrat que estem avançant molt en neteja en aquells carrers, precisament en neteja o en seguretat, en canvi, costa molt que aquests comportaments, que aquests sí que són perseguibles, que a les cinc de la matinada surtin al carrer sortint d'un establiment musical hi hagi un xivarri espectacular en un carrer determinat i que sí, jo crec que s'ha de poder actuar.

La senyora Veray parlava dels llums de Nadal tenen el mateix cost que tenien, els 95.000 més IVA, crec, una cosa així. Perquè, com sap vostè, varem haver de fer una rebaixa important en el que van ser els primers projectes. No obstant això, fruit justament que molta gent ens demana, Jo crec que tenir llums de Nadal és una molt bona idea i, per tant, com que és una bona idea, perquè no només fa festa, sinó que sobretot la gent que està als eixos comercials creu, amb encert, que és un aliat de l'economia comercial de la ciutat de Girona, que és molt important. Per tant, res a dir sobre això. I justament com que hi havia unes demandes en alguns punts, com aquestes rotondes, va semblar que podíem fer una acció que en part es finança a través de diners de la taxa turística que s'han de destinar per a accions de promoció interior, no poden ser per a accions de promoció exterior, per tant, els hem de fer servir aquí. Podríem justament destinar un diner que teníem d'aportació de la taxa turística a promoure el que és el comerç de la ciutat.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són dos quarts de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera.